

หลักสูตรกิจกรรม กีฬามวยไทย

ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

เอกสารลำดับที่ ๒/๒๕๕๕

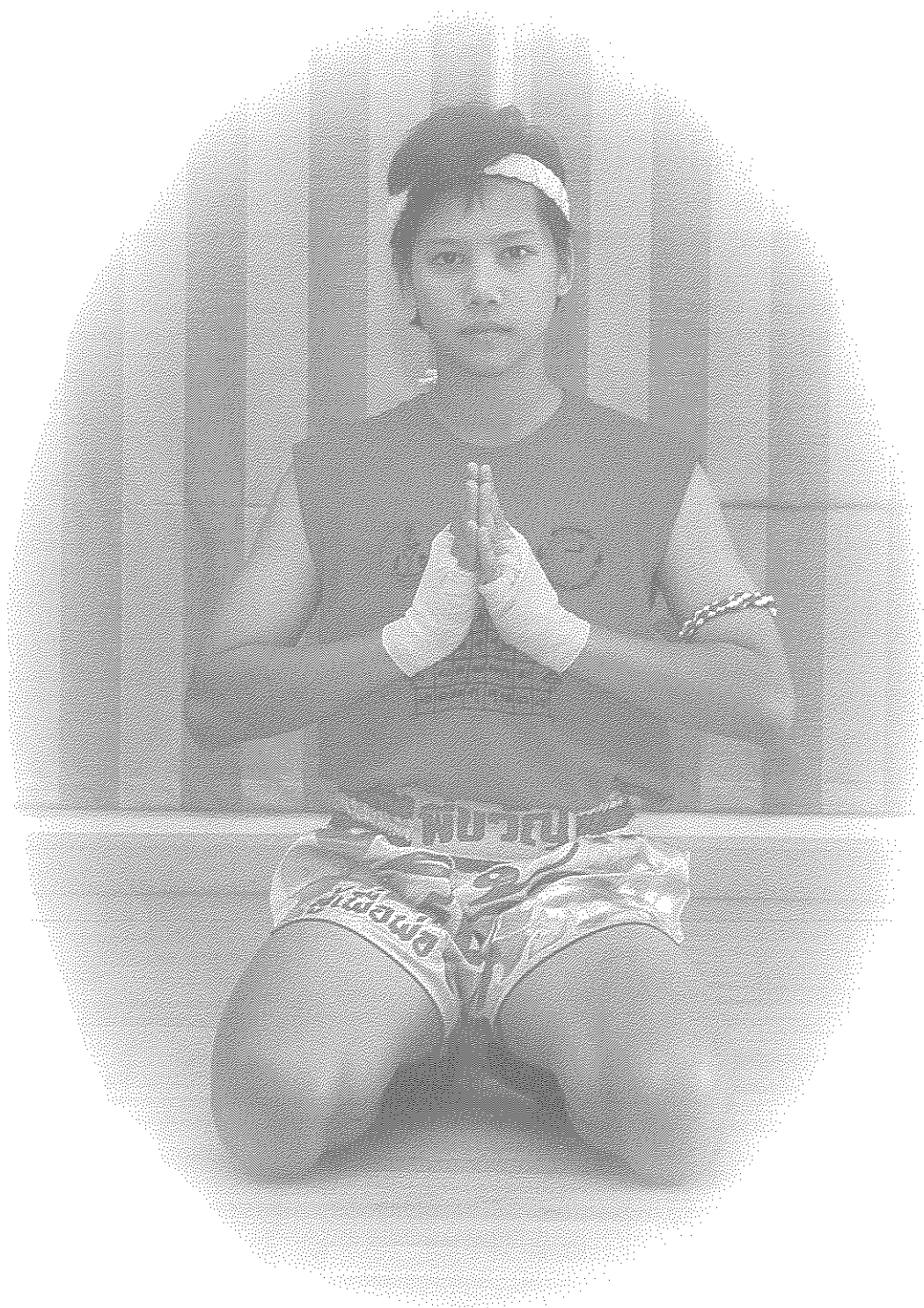
หลักสูตรกิจกรรม กีฬามวยไทย

ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร

เอกสารลำดับที่ ๒/๒๕๕๕

คำนำ

“มวยไทย” เป็นศิลปะการต่อสู้ของชนชาติไทยที่โดดเด่น เป็นมรดกสืบทอดเคียงข้างประวัติศาสตร์ชาติไทยจากอดีตกาลในลักษณะการต่อสู้ด้วยมือเปล่าที่มีการผสมผสานอย่างกลมกลืนของอวัยวะทุกส่วนของร่างกายและจิตวิญญาณ ที่เป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ มีความแข็งแรง ดุดัน สวยงาม และพลิ้วไหว จนเป็นที่ชื่นชม ชื่นชอบจากอารยะประเทศทั่วโลก กีฬามวยไทยสามารถฝึกฝนเพื่อเป็นการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ ฝึกเพื่อเป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวแล้วยังสามารถฝึกฝนให้เกิดความชำนาญสู่ความเป็นเลิศ เกิดเป็นอาชีพที่สร้างชื่อเสียงและสร้างรายได้ให้กับตนเอง ครอบครัว ซึ่งกรุงเทพมหานครได้ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของมวยไทย จึงมีนโยบายส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการเรียนการสอนมวยไทยขึ้นในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครขอขอบคุณสำนักวัฒนธรรมกีฬาและการท่องเที่ยว สมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย และสมาคมมวยไทยโลกที่ให้ความร่วมมือในการฝึกอบรม และร่วมจัดทำหลักสูตรการสอนมวยไทยในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และหวังว่าหลักสูตรเล่มนี้จะเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนมวยไทยให้แก่ผู้เกี่ยวข้องและผู้ที่สนใจได้เป็นอย่างดี

สารบัญ

	หน้า
หลักสูตรมวยไทยสำหรับนักเรียนโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร	๑
หลักสูตรมวยไทย (ขั้นพื้นฐาน) สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑	๗
หลักสูตรมวยไทย (ขั้นพื้นฐาน) สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒	๘
หลักสูตรมวยไทย (ขั้นพื้นฐาน) สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓	๙
หลักสูตรมวยไทย (ขั้นพื้นฐาน) สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔	๑๑
หลักสูตรมวยไทย (ขั้นพื้นฐาน) สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕	๑๓
หลักสูตรมวยไทย (ขั้นพื้นฐาน) สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖	๑๕
หลักสูตรมวยไทยสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น	๑๗
หลักสูตรมวยไทยสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	๑๙
กติกาการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่น	๒๐
กติกามวยไทยอาชีพ	๕๓
ภาคผนวก	๗๕
ประวัติศาสตร์มวยไทย	๗๖
บทบูชาครู	๘๒
ทำร้ายรำไหว้ครู	๘๕
แม่ไม้มวยไทย	๙๗
อุปกรณ์การฝึกซ้อมและการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่น	๑๐๖
คณะผู้จัดทำ	๑๑๕

หลักสูตรมวยไทย

สำหรับนักเรียนโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

วิสัยทัศน์

หลักสูตรมวยไทย มุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา และส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของศิลปะมวยไทยซึ่งเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มที่ตามศักยภาพของตนเอง

หลักการ

๑. เป็นหลักสูตรสำหรับนักเรียนในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านเนื้อหาหลักสูตร เวลา การจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล
๒. เป็นหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

จุดมุ่งหมาย

๑. มีความรู้เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา และบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับมวยไทย
๒. เห็นคุณค่า ชื่นชม มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ สืบสาน ศิลปะมวยไทย
๓. มีสุขภาพกาย สุขภาพจิตที่ดี มีสุนทรีย์ และรักการออกกำลังกาย
๔. มีความรู้และนำทักษะมวยไทย ไปใช้ในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและป้องกันตัว
๕. มีน้ำใจนักกีฬา กตัญญู มีความอ่อนน้อม ถ่อมตน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรมวยไทยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ ๕ ประการ ดังนี้

๑. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและ

ประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

๒. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

๓. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

๔. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

๕. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

๑. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
๒. รักความเป็นไทย รักศิลปวัฒนธรรมไทย และความเป็นไทย
๓. รักการออกกำลังกาย
๔. ร่าเริงแจ่มใส มีจิตใจที่เบิกบาน
๕. ซื่อสัตย์สุจริต
๖. มีวินัย เคารพสิทธิของผู้อื่น
๗. มีน้ำใจเป็นนักกีฬา

คุณภาพผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษา

๑. รู้ประวัติความเป็นมา กฎ กติกา มารยาทในการเป็นผู้เล่นและผู้ชมที่ดีของมวยไทย
๒. วิเคราะห์ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน การใช้อาวุธและการป้องกันตามหลักมวยไทย
๓. แสดงทักษะมวยไทยพื้นฐานในลักษณะผสมผสานทั้งอยู่กับที่และเคลื่อนที่
๔. แสดงคิตมวยไทยโดยใช้ทักษะพื้นฐาน หมัด เท้า เข่า ศอก ถูกต้องตามจังหวะดนตรี
๕. ให้อาวุธถูกต้องตามแบบแผนมวยไทยได้
๖. เห็นความสำคัญ ชื่นชม มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ สืบสาน ศิลปะมวยไทย

คุณภาพผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

๑. รู้ประวัติความเป็นมา กฎ กติกา มารยาทในการเป็นผู้เล่นและผู้ชมที่ดีของมวยไทย
๒. วิเคราะห์ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน การใช้อาวุธและการป้องกันตามหลักมวยไทย
๓. แสดงทักษะแม่ไม้มวยไทย
๔. แสดงคิตมวยไทยโดยใช้ทักษะพื้นฐาน หมัด เท้า เข่า ศอก ถูกต้องตามจังหวะดนตรีอย่างสร้างสรรค์
๕. ให้อาวุธถูกต้อง สวยงามตามแบบแผนมวยไทยได้
๖. เห็นคุณค่า ชื่นชม มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ สืบสาน ศิลปะมวยไทย

คุณภาพผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

๑. รู้ประวัติความเป็นมา กฎ กติกา มารยาทในการเป็นผู้เล่นและผู้ชมที่ดีของมวยไทย
๒. วิเคราะห์ทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐาน การใช้อาวุธและการป้องกันตามหลักมวยไทย
๓. นำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ในการพัฒนา ปรับปรุง เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายตามศักยภาพของตน
๔. แสดงทักษะแม่ไม้มวยไทยได้ถูกต้อง
๕. แสดงคิตมวยไทยโดยใช้ทักษะพื้นฐาน หมัด เท้า เข่า ศอก ถูกต้องตามจังหวะดนตรีอย่างสร้างสรรค์
๖. ให้อาวุธถูกต้อง สวยงามตามแบบแผนมวยไทยได้
๗. มีสุนทรียภาพ ชื่นชม มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ สืบสาน ศิลปะมวยไทย

๑. หลักการจัดการเรียนรู้

หลักสูตรมวชไทย เป็นหลักสูตรที่จัดทำขึ้นเพื่อให้โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งพัฒนานักเรียนให้มีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอย่างเต็มที่ตามศักยภาพโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติตามแบบแผนมวชไทย ภายใต้การดูแลของครูอย่างใกล้ชิด

๒. กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้จนบรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร ได้แก่ กระบวนการฝึกทักษะด้วยการปฏิบัติ กระบวนการคิด กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย เป็นต้น

กระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนา เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนต่าง ๆ เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. การออกแบบการจัดการเรียนรู้

ครูควรศึกษาหลักสูตรมวชไทยให้เข้าใจถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด คุณภาพของนักเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ สาระการเรียนรู้และวิธีการฝึกทักษะที่ถูกต้อง แล้วจึงพิจารณาออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยเลือกใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอน สื่อ แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามจุดหมายที่กำหนด

๔. บทบาทของครูและนักเรียน

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งครูและนักเรียนควรมีบทบาท ดังนี้

๔.๑ บทบาทของครู

๑) ศึกษาวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล โดยเฉพาะการทดสอบสมรรถภาพทางกาย พื้นฐาน ความรู้และทักษะด้านมวชไทยแล้วนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ ที่น่าสนใจและท้าทายความสามารถของนักเรียน

๒) กำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และเจตคติ

๓) ออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

๔) จัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เกิดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความถูกต้องตามแบบแผนมวยไทย และความปลอดภัยของนักเรียนเป็นสำคัญ

๕) จัดเตรียมและเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรม นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

๖) ประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนด้วยวิธีที่หลากหลาย โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง

๗) นำผลการประเมินการเรียนรู้มาวิเคราะห์ เพื่อใช้ในการซ่อมเสริมและพัฒนานักเรียน รวมทั้งปรับปรุงการจัดการเรียนรู้

๔.๒ บทบาทของผู้เรียน

๑) กำหนดเป้าหมาย วางแผน และรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง

๒) เสาะแสวงหาความรู้ เข้าถึงแหล่งการเรียนรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อความรู้ ตั้งคำถาม คิดหาคำตอบหรือหาแนวทางแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ

๓) ฝึกปฏิบัติตามวิธีที่ได้เรียนรู้ สรุปและทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเอง นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

๔) มีปฏิสัมพันธ์ ฝึกทักษะมวยไทย คีตมวยไทย ทำกิจกรรมร่วมกับกลุ่มและครู

๕) ประเมินและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง

สื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ ให้นักเรียนเข้าถึงความรู้ ทักษะ กระบวนการ และคุณลักษณะตามจุดหมายของหลักสูตรมวยไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารโรงเรียน ครู และผู้เกี่ยวข้องควรดำเนินการเกี่ยวกับสื่อเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

๑. จัดให้มีแหล่งการเรียนรู้ ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศการเรียนรู้ และเครือข่ายการเรียนรู้ ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้นักเรียนและครูใช้ในการศึกษาค้นคว้าและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์

๒. จัดทำและจัดหาสื่อ อุปกรณ์ สำหรับการศึกษา ค้นคว้า และการฝึกทักษะมวยไทยของนักเรียน ให้เพียงพอและเหมาะสมกับนักเรียน รวมทั้งจัดหาสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้

๓. เลือกและใช้สื่อ อุปกรณ์ สำหรับใช้ในการจัดการเรียนรู้มวยไทยที่มีคุณภาพ มีความเหมาะสม สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของนักเรียน

๔. จัดสถานที่เพื่อใช้ในการฝึกปฏิบัติ และจัดเก็บสื่อ อุปกรณ์ ที่ใช้ในการเรียนมวยไทยให้เหมาะสม สะดวกแก่การใช้งาน

๕. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม ประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพเกี่ยวกับสื่อ และการใช้สื่อที่ใช้ในการเรียนมวยไทยเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ

การจัดทำ การเลือกใช้ และการประเมินคุณภาพสื่อการเรียนรู่มวยไทย ควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับหลักสูตร วัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ การจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียน

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เกณฑ์การประเมินผลการเรียนรู้

ในการตัดสินผลการเรียนครูควรคำนึงถึงการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนเป็นหลัก โดยเก็บข้อมูลของผู้เรียนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ทุกตัวชี้วัด รวมทั้งสอนซ่อมเสริมผู้เรียนให้พัฒนาจนเต็มตามศักยภาพ

(๑) นักเรียนต้องมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด

(๒) นักเรียนต้องได้รับการประเมินทุกตัวชี้วัด และผ่านตามเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนด

การประเมินผลการเรียนรู้

การประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา

การประเมินผลการเรียนรู่มวยไทยของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ประเมินผลโดยการนำผลการวัดและประเมินการเรียนรู่มวยไทย มาประเมินร่วมกับผลการประเมินการเรียนรู้สาระอื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา เพื่อสรุปเป็นผลการเรียนรู้และจัดทำรายงานผลการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของนักเรียนแต่ละคนต่อไป

การประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา

การประเมินผลการเรียนรู่มวยไทยของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา ประเมินผลจากการเรียนรู้ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง ร่วมกับการวัดและประเมินผลภาคความรู้ในช่วงปลายภาคเรียน โดยให้โรงเรียนกำหนดเกณฑ์การประเมินตามความเหมาะสม

หลักสูตรมวยไทย (ขั้นพื้นฐาน)
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตัวชี้วัด	เนื้อหา	จำนวน ชั่วโมง
๑. เคลื่อนไหวร่างกายขณะอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบ (พ ๓.๑ ป.๑/๑) ๒. ออกกำลังกาย และเล่นเกม ตามคำแนะนำ อย่างสนุกสนาน (พ ๓.๒ ป.๑/๑) ๓. ปฏิบัติตนตามกฎ กติกา ข้อตกลงในการเล่น เกมตามคำแนะนำ (พ ๓.๒ ป.๑/๒)	● ปฐมนิเทศ - ความเป็นมาของมวยไทยพอสังเขป - ประโยชน์ของการเรียนมวยไทย - จุดสำคัญบริเวณใบหน้า	๑
	● ทักษะเบื้องต้นและการเคลื่อนที่ของมวยไทย - การกำหมัด การยืนและการวางเท้า จดมวย - การเคลื่อนที่ไปด้านซ้าย – ขวา – หน้า – หลัง	๓ ๑ ๒
	● การใช้อาวุธหมัด และการป้องกัน (โดยการเคลื่อนที่ให้พ่นระยะ) - หมัดนำ อยู่กับที่และเคลื่อนที่ - หมัดตรง อยู่กับที่และเคลื่อนที่ - หมัดชุด (หมัดนำ – หมัดตรง) อยู่กับที่และ เคลื่อนที่	๕ ๒ ๒ ๑
	● ทดสอบภาคปฏิบัติ	๑
	รวม	๑๐

หลักสูตรมวยไทย (ขั้นพื้นฐาน)
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตัวชี้วัด	เนื้อหา	จำนวน ชั่วโมง
๑. ควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกาย ขณะอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบ (พ ๓.๑ ป.๒/๑) ๒. ออกกำลังกาย และเล่นเกม ได้ด้วยตนเอง อย่างสนุกสนาน (พ ๓.๒ ป.๒/๑)	● ปฐมนิเทศ - พระเจ้าเสือกับมวยไทย - ประโยชน์ของการเรียนมวยไทย - จุดสำคัญบริเวณใบหน้าและลำตัว	๑
	● การไหว้ครูเบื้องต้น - การนั่ง การกราบเบญจางคประดิษฐ์ - การถวายบังคม	๑
	● ทักษะเบื้องต้นและการเคลื่อนที่ของมวยไทย - การกำหมัด การยืนและการวางเท้า จดมวย - การเคลื่อนที่ไปด้านซ้าย – ขวา – หน้า – หลัง	๑
	● การใช้อาวุธหมัด และการป้องกัน (โดยการ เคลื่อนที่ให้พ้นระยะ) - หมัดนำ หมัดตรง - หมัดตวัด - หมัดเสย - หมัดชูด (หมัดผสม)	๔ ๑ ๑ ๑ ๑
	● การถีบ และการป้องกัน - ถีบตรง ถีบข้าง ถีบหลัง การถีบขณะยืน อยู่กับที่และขณะรุก – ถอย	๑
	● การเตะ และการป้องกัน - เเตะตรง	๑
	● ทดสอบภาคปฏิบัติ	๑
	รวม	๑๐

หลักสูตรมวยไทย (ขั้นพื้นฐาน)
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตัวชี้วัด	เนื้อหา	จำนวน ชั่วโมง
๑. ควบคุมการเคลื่อนไหวร่างกาย ขณะอยู่กับที่ เคลื่อนที่และใช้อุปกรณ์ประกอบอย่างมี ทิศทาง (พ ๓.๑ ป.๓/๑) ๒. เคลื่อนไหวร่างกายที่ใช้ทักษะการเคลื่อนไหว แบบบังคับทิศทางในการเล่นเกมนเบ็ดเตล็ด (พ ๓.๑ ป.๓/๒) ๓. เลือกออกกำลังกาย การละเล่นพื้นเมือง และ เล่นเกมที่เหมาะสมกับจุดเด่น จุดด้อย และ ข้อจำกัดของตนเอง (พ ๓.๒ ป.๓/๑) ๔. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกาและข้อตกลงของ การออกกำลังกาย การเล่นเกม การละเล่น พื้นเมืองได้ด้วยตนเอง (พ ๓.๒ ป.๓/๒)	● ปฐมนิเทศ - นายขนมต้มกับมวยไทย - ประโยชน์ของการเรียนมวยไทย - จุดสำคัญบริเวณใบหน้า ลำตัวและขา	๑
	● การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย - การบริหารกายด้วยท่ามวยไทย	๑
	● การไหว้ครูเบื้องต้น - การนั่ง - การกราบเบญจางคประดิษฐ์ - การถวายบังคม - ท่าปฐม - ท่าพรหม - ท่าอย่างสามชუმและสอด้สร้อยมาลา	๒
	● ทักษะเบื้องต้นและการเคลื่อนที่ของมวยไทย - การกำหมัด - การยืนและการวางเท้า - จดมวย - การเคลื่อนที่ไปด้าน ซ้าย – ขวา – หน้า – หลัง - อย่างสามชุม	๑
	● การใช้อาวุธหมัดและการป้องกัน - หมัดนำ - หมัดตรง - หมัดตวัด - หมัดเสย - หมัดเหวี่ยง - การออกอาวุธหมัด ขณะยืนอยู่กับที่และ ขณะ รุก – ถอย	๑

ตัวชี้วัด	เนื้อหา	จำนวน ชั่วโมง
	● การถีบ และการป้องกัน - ถีบตรง - ถีบข้าง - ถีบหลัง - การถีบขณะยืนอยู่กับที่และขณะรุก – ถอย	๑
	● การเตะและการป้องกัน - เเตะตรง - เเตะเฉียง - เเตะตัด - การเตะขณะยืนอยู่กับที่และขณะรุก – ถอย	๒
	● ทดสอบภาคปฏิบัติ	๑
รวม		๑๐

หลักสูตรมวยไทย (ขั้นพื้นฐาน)
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตัวชี้วัด	เนื้อหา	จำนวน ชั่วโมง
๑. ควบคุมตนเองเมื่อใช้ทักษะการเคลื่อนไหวในลักษณะผสมผสานได้ทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบ (พ ๓.๑ ป.๔/๑)	● ปฐมนิเทศ - พระเจ้าตากสินกับมวยไทย - คุณค่าของศิลปะมวยไทย ต่อตนเอง สังคมและชาติไทย	๑
๒. ฝึกกายบริหารท่ามือเปล่าประกอบจังหวะ (พ ๓.๑ ป.๔/๒)	● การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย - การบริหารกายด้วยท่ามวยไทย - การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย เฉพาะด้าน (เช่น กระโดดเชือก ดันพื้น ลูก - นิ่ง)	๑
๓. ปฏิบัติตามกฎ กติกาการเล่นกีฬาพื้นฐานตามชนิดกีฬาที่เล่น (พ ๓.๒ ป.๔/๒)	● การไหว้ครูเบื้องต้น - ความสำคัญวิธีการไหว้ครู - ระเบียบประเพณี วัฒนธรรม จริยธรรม ความกตัญญูรู้คุณ ● <u>วิธีการไหว้ครูเบื้องต้น</u> - การนั่ง - การกราบเบญจางคประดิษฐ์ - การถวายบังคม - ท่าปฐม - ท่าพรหม - เทพนมิต - ท่าอย่างสามชুমและสวดสร้อยมาลา - ท่าพรหมยืน ต่อด้วยท่าหงส์เหิร พยัคฆ์ด้อมกวาง	๒

ตัวชี้วัด	เนื้อหา	จำนวน ชั่วโมง
	● ทักษะเบื้องต้นและการเคลื่อนที่ของศิลปะมวยไทย - จดมวย - ทบทวนทักษะการเคลื่อนที่ของศิลปะมวย - ทบทวนการใช้อาวุธหมัด การถีบ การเตะ และการป้องกัน	๑
	● การใช้อาวุธเข้าและการป้องกัน - เข้าตรง - เข้าโค้ง - เข้าลอย - เข้าโยน	๒
	● คีตมวยไทยเบื้องต้น - ความหมายของคีตมวยไทย - ประโยชน์ของคีตมวยไทย - การฝึกกายบริหารด้วยคีตมวยไทย	๒
	● ทดสอบภาคปฏิบัติ	๑
รวม		๑๐

หลักสูตรมวยไทย (ขั้นพื้นฐาน)
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตัวชี้วัด	เนื้อหา	จำนวน ชั่วโมง
๑. จัดรูปแบบการเคลื่อนไหว แบบผสมผสาน และควบคุมตนเองเมื่อใช้ทักษะการเคลื่อนไหวตามแบบที่กำหนด (พ ๓.๑ ป.๕/๑)	● ปฐมนิเทศ - ประวัติมวยไทยในสมัยรัชกาลที่ ๑ - ๕ - เครื่องแต่งกาย - กติกามวยไทย - อุปกรณ์การฝึกมวยไทย - มารยาทในการเป็นผู้ชม ผู้เล่นที่ดี	๑
๒. ควบคุมการเคลื่อนไหวในเรื่องการรับแรง การใช้แรงและความสมดุล (พ ๓.๑ ป.๕/๓)		
๓. แสดงทักษะกลไกในการปฏิบัติกิจกรรมทางกายและเล่นกีฬา (พ ๓.๑ ป.๕/๔)	● การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย - การบริหารกายด้วยท่ามวยไทย - การบริหารกายด้วยน้ำหนักหรืออุปกรณ์ (เช่น กระโดดเชือก) - การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	๑
๔. เล่นกีฬาไทย และกีฬาสากลประเภทบุคคล และประเภททีมได้อย่างละ ๑ ชนิด (พ ๓.๑ ป.๕/๕)		
๕. อธิบายหลักการ และเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย ๑ กิจกรรม (พ ๓.๑ ป.๕/๖)	● การไหว้ครูเบื้องต้น - ความหมายการยกครู - ความสำคัญวิธีการไหว้ครู - ระเบียบประเพณี วัฒนธรรม จริยธรรม ความกตัญญูรู้คุณ	๒
๖. เล่นกีฬาที่ตนเองชอบอย่างสม่ำเสมอ โดยสร้างทางเลือกในวิธีปฏิบัติของตนเองอย่างหลากหลาย และมีน้ำใจนักกีฬา (พ ๓.๒ ป.๕/๒)	วิธีการไหว้ครูเบื้องต้น (ท่าพรหมสี่หน้า) - การนั่ง - การกราบเบญจางคประดิษฐ์ - การถวายบังคม - ท่าปฐม - ท่าพรหม - ท่าสามชুমและสอดสร้อยมาลา - ท่าพรหมยืน ต่อด้วยท่าต่างๆ เช่น เทพนมิต นารายณ์ขว้างจักร คูัดสกร ท่าหงส์เหิร	
๗. ปฏิบัติตามกฎกติกา การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล ตามชนิดกีฬาที่เล่น (พ ๓.๒ ป.๕/๓)		
๘. ปฏิบัติตนตามสิทธิของตนเอง ไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่นและยอมรับในความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเล่น และกีฬาไทย กีฬาสากล (พ ๓.๒ ป.๕/๔)		

ตัวชี้วัด	เนื้อหา	จำนวน ชั่วโมง
	● ทักษะเบื้องต้นและการเคลื่อนที่ของศิลปะมวยไทย - จดมวย - ทบทวนทักษะการเคลื่อนที่ของศิลปะมวย - ทบทวนการใช้อาวุธหมัด การถีบ การเตะ และการป้องกัน - เตะตัวดกกลับหลัง (จระเข้ฟาดหาง)	๑
	● การใช้อาวุธศอกและการป้องกัน - ศอกตี - ศอกตัด - ศอกงัด - ศอกกลับ - การออกอาวุธศอก ขณะยืนอยู่กับที่และขณะรุก – ถอย	๑
	● คีตมวยไทยเบื้องต้น - การบริหารกายด้วยคีตมวยไทย	๑
	● จับคู่ทบทวนทักษะมวยไทย (เล่นเชิง)	๒
	● ทดสอบภาคปฏิบัติ	๑
รวม		๑๐

หลักสูตรมวยไทย (ขั้นพื้นฐาน)
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

ตัวชี้วัด	เนื้อหา	จำนวน ชั่วโมง
๑. แสดงทักษะการเคลื่อนไหวร่วมกับผู้อื่นในลักษณะแบบผลัดและแบบผสมผสานได้ตามลำดับทั้งแบบอยู่กับที่ เคลื่อนที่ และใช้อุปกรณ์ประกอบ และการเคลื่อนไหวประกอบเพลง (พ ๓.๑ ป.๖/๑)	● ปฐมนิเทศ - ประวัติมวยไทยในสมัยรัชกาลที่ ๕ – ปัจจุบัน - กติกาการแข่งขันมวยไทย - อุปกรณ์การแข่งขันมวยไทย - การปฐมพยาบาลเบื้องต้น - การป้องกันการบาดเจ็บจากการฝึกมวยไทย	๒
๒. จำแนกหลักการเคลื่อนไหวในเรื่องการรับแรง การใช้แรง และความสมดุลในการเคลื่อนไหวร่างกายในการเล่น เกม เล่นกีฬา และนำมาปรับปรุง เพิ่มพูนวิธีปฏิบัติของตนและผู้อื่น (พ ๓.๑ ป.๖/๒)	● การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย - การบริหารกายด้วยท่ามวยไทย - การบริหารกายด้วยน้ำหนักหรืออุปกรณ์ (เช่น กระโดดเชือก) - การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย	๑
๓. เล่นกีฬาไทย กีฬาสากลประเภทบุคคลและประเภททีมได้อย่างละ ๑ ชนิด (พ ๓.๑ ป.๖/๓)		
๔. ใช้ทักษะกลไก เพื่อปรับปรุงเพิ่มพูนความสามารถของตนและผู้อื่นในการเล่นกีฬา (พ ๓.๑ ป.๖/๔)	● การไหว้ครูท่าพรหมสี่หน้า	๑
๕. ร่วมกิจกรรมนันทนาการอย่างน้อย ๑ กิจกรรม แล้วนำความรู้และหลักการที่ได้ไปใช้เป็นฐานการศึกษาหาความรู้เรื่องอื่น ๆ (พ ๓.๑ ป.๖/๕)	● ฝึกทักษะมวยไทยประกอบอุปกรณ์ ใช้อาวุธ หมัด ถีบ เตะ เข่า ศอก	๒
๖. อธิบายประโยชน์และหลักการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ สมรรถภาพ และการสร้างเสริมบุคลิกภาพ (พ ๓.๒ ป.๖/๑)	● วิเคราะห์ทักษะการเคลื่อนไหว การใช้อาวุธ การป้องกันตัวของมวยไทย	๑
	● คีตมวยไทยเบื้องต้น - การบริหารกายด้วยคีตมวยไทย	๑
	● จับคู่ทบทวนทักษะมวยไทย (เล่นเชิง)	๑

ตัวชี้วัด	เนื้อหา	จำนวน ชั่วโมง
๗. เล่นเกมที่ใช้ทักษะการวางแผนและ สามารถเพิ่มพูนทักษะการออกกำลังกาย และการเคลื่อนไหวอย่างเป็นระบบ (พ ๓.๒ ป.๖/๒) ๘. เล่นกีฬาที่ตนเองชื่นชอบและสามารถ ประเมินทักษะการเล่นของตนเองเป็น ประจำ (พ ๓.๒ ป.๖/๓) ๙. ปฏิบัติตามกฎหมาย กติกาตามชนิดกีฬาที่เล่น โดยคำนึงถึงความปลอดภัยของตนเอง และผู้อื่น (พ ๓.๒ ป.๖/๔) ๑๐. จำแนกกลวิธีการรุก การป้องกัน และนำ ไปใช้ในการเล่นกีฬา (พ ๓.๒ ป.๖/๕) ๑๑. เล่นเกมและกีฬาด้วยความสามัคคีและ มีน้ำใจนักกีฬา (พ ๓.๒ ป.๖/๖)		
	● ทดสอบภาคปฏิบัติ	๑
รวม		๑๐

หลักสูตรมวยไทย
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

สัปดาห์ที่	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง
๑	ปฐมนิเทศ - ประวัติมวยไทยยุคต่าง ๆ - ความสำคัญของการเรียนมวยไทย - พัฒนาการของมวยไทย - ระเบียบการเรียน การวัดและประเมินผล	๑
๒	ทดสอบสมรรถภาพทางกาย	๑
๓	การเคลื่อนไหว การจดมวยและท่าหมัด	๑
๔	หมัดนำ หมัดตรง (การใช้หมัด)	๑
๕	หมัดวัด หมัดเสย หมัดเหวี่ยงและการใช้หมัด	๑
๖	การใช้เท้าถีบ	๑
๗ – ๘	การใช้เท้าเตะ	๒
๙	การใช้เข่า	๑
๑๐	การใช้ศอก	๑
๑๑	จับคู่ทบทวนทักษะ (เล่นเชิง)	๑
๑๒	แม่ไม้มวยไทย - ดับขวาลา (ชกที่นัยน์ตา) - มอญยันหลัก (ถีบที่หน้าอก) - ปักลูกทอย (ศอกที่หน้าขา) - หักคอเอราวัณ (จับคอตีเข่า)	๑

สัปดาห์ที่	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง
๑๓	ลูกไม้มวยไทย - เกรกวาดลาน (ย่อตัวเตะตัดล่างที่น่อง) - กวางเหลียวหลัง (เมื่อเตะผิบบิดตัวหันหน้าไปกลับ) - พระรามน้าวศร (ยกแขนกับศอกแล้วชกปลายคาง) - หงส์ปีกหัก (ตั้งศอกกันพื้นด้วยศอก)	๑
๑๔	การไหว้ครู - พรหมนั่ง พรหมยืน - พรหมสี่หน้า สาวน้อยปะแป้ง	๑
๑๕	กฎ กติกามวยไทย	๑
๑๖	การปฐมพยาบาล	๑
๑๗ - ๑๘	คีตมวยไทย	๓
๒๐	ทดสอบภาคปฏิบัติ	๑
รวม		๒๐

หลักสูตรมวยไทย
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

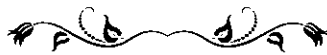
สัปดาห์ที่	เนื้อหา	จำนวนชั่วโมง
๑	ปฐมนิเทศ - ประวัติมวยไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน - กฎ กติกามวยไทย - ระเบียบการเรียน การวัดและประเมินผล	๑
๒ – ๖	วิทยาศาสตร์การกีฬา ๑. การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกาย - การฝึกแบบวงจร - การฝึกด้วยน้ำหนัก ๒. อาหารและการควบคุม ๓. การป้องกันการบาดเจ็บและการรักษาเบื้องต้น ๔. การนวด ๕. จิตวิทยามวยไทยและการไหว้ครู	๕
๗ – ๑๐	อาวุธมวยไทย หมัด เท้า เข่า ศอก	๓
๑๑ – ๑๓	แม่ไม้มวยไทย ๑๕ ท่า และลูกไม้มวยไทย ๑๕ ท่า	๓
๑๔ – ๑๕	ฝึกซ้อมจับคู่และอุปกรณ์	๒
๑๖ – ๑๗	คีตมวยไทย	๒
๑๘	การใช้ทักษะมวยไทยในการป้องกันตนเอง	๓
๒๐	ทดสอบภาคปฏิบัติ	๑
รวม		๒๐

กติกาการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่น

กติกาข้อที่ ๑ “สังเวียน” (THE RING)

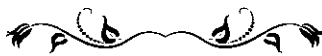

ในการแข่งขันทั่วไป สังเวียนต้องเป็นไปตามข้อกำหนดต่อไปนี้

๑. ขนาด สังเวียนต้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาดเล็กด้าน ๆ ละ ๒๔ ฟุต (๗.๓๐ เมตร) วัตถุภายในเส้นเชือก พื้นเวทีสูงจากพื้นไม่น้อยกว่า ๓ ฟุต แต่ไม่สูงกว่า ๔ ฟุต
๒. เชือก ต้องมีเชือก ๔ เส้น ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่น้อยกว่า ๑ นิ้ว ซึ่งติดกับเสาที่มุมสูงจากพื้นเวทีขึ้นไป ๑๖ ๓๒ ๔๘ และ ๖๐ นิ้ว ตามลำดับ ให้หุ้มเชือกด้วยวัสดุอย่างอ่อนนุ่ม เชือกแต่ละด้านของสังเวียนต้องผูกยึดติดกันด้วยผ้าเหนียว ๒ ชั้น ซึ่งมีขนาดกว้าง ๑ - ๑ นิ้ว โดยมีระยะห่างเท่า ๆ กันและผ้าที่ผูกนั้นจะต้องไม่เลื่อนไปตามเชือก
๓. พื้นเวที ต้องสร้างให้ปลอดภัยได้ระดับ ปราศจากสิ่งกีดขวางใด ๆ และต้องยื่นออกไปนอกเส้นเชือกอย่างน้อย ๒๐ นิ้ว ต้องปูด้วยสีกหลาด ยาง หรือวัสดุอื่นที่เหมาะสม มีลักษณะยึดหยุ่นได้มีความหนาไม่น้อยกว่า ๑ นิ้ว ปูทับด้วยผ้าใบตึงและคลุมมิดชิดพื้นเวทีทั้งหมด
๔. มุมสังเวียน ต้องตั้งเสาที่มุมทั้งสี่ ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๕ นิ้ว สูงขึ้นไปจากเวที ๖๐ นิ้ว พร้อมหุ้มมุมที่มุมภายในเส้นเชือกให้เรียบร้อยเพื่อไม่ให้เกิดอันตรายกับนักมวย มุมแดงคือมุมสังเวียนด้านซ้ายมือใกล้กับประธานกรรมการควบคุมการแข่งขันหรือประธานคณะลูกขุน
๕. บันได มี ๓ บันได กว้างไม่น้อยกว่า ๓ ฟุต ไว้ที่มุมตรงข้ามของเวทีสองบันได เพื่อให้ผู้แข่งขันและพี่เลี้ยงขึ้นลง ส่วนอีกบันไดหนึ่งนั้นให้อยู่ที่มุมกลางสำหรับผู้ช้ขาดและแพทย์
๖. กล่องพลาสติก ที่มุมกลางทั้งสองมุมนอกสังเวียน ให้ติดกล่องพลาสติกมุมละ ๑ กล่อง เพื่อให้ผู้ช้ขาดทั้งสี่หรือกระดาษาบาง ๆ ที่จับเลือดแล้ว
๗. สังเวียนเพิ่มเติม อาจใช้สังเวียน ๒ สังเวียน ในการแข่งขันที่มีจำนวนนักกีฬามากหรือชิงชนะเลิศครั้งสำคัญ ๆ ได้

กติกาข้อที่ ๒

“นวม” (GLOVES)

นวมที่ใช้แข่งขัน ผู้แข่งขันต้องสวมนวมสีแดงหรือสีน้ำเงินให้ตรงกับมุมของผู้แข่งขัน โดยคณะกรรมการจัดการแข่งขันได้จัดไว้ให้และนวมนั้นได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการบริหารของสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทยแล้ว ไม่อนุญาตให้ผู้แข่งขันใช้นวมของตนเอง

รายละเอียดของนวม

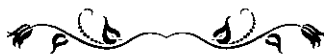
- นักมวยน้ำหนักไม่เกินรุ่นเวลเตอร์เวท ใช้นวมขนาด ๑๐ ออนซ์ (๒๘๔ กรัม)
- นักมวยน้ำหนักตั้งแต่รุ่นซูเปอร์เวลเตอร์เวท ใช้นวมขนาด ๑๒ ออนซ์ (๓๔๐ กรัม)

กรรมวิธีควบคุมนวม สมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย

สมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย จะเป็นผู้กำหนดรายละเอียดของนวมให้แก่โรงงานที่ผลิตนวม ผู้ผลิตนวมรายใดที่ประสงค์จะได้รับการรับรองนวม ๑๐ หรือ ๑๒ ออนซ์ จากสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย จะต้องส่งตัวอย่างนวมให้คณะกรรมการบริหารของสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ให้การรับรอง จากนั้นผู้ผลิตนวมจะได้รับตรารับรองอย่างเป็นทางการจากสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย เพื่อนำไปติดที่นวมแต่ละข้างซึ่งผลิตขึ้นสำหรับใช้แข่งขันมวยไทยสมัครเล่นต่อไป

กติกาข้อที่ ๓

“ผ้าพันมือ” (BANDAGES)

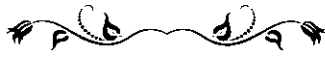

ใช้ผ้าพันมืออย่างอ่อน กว้างไม่เกิน ๒ นิ้ว และยาวไม่เกิน ๒.๕๐ เมตร หรือผ้าชนิด Vealpeau พันมือได้ ผ้าพันมือชนิดอื่นใช้ไม่ได้ ห้ามใช้แถบกาวยางหรือพลาสติกทุกชนิดเป็นผ้าพันมือเด็ดขาด แต่อาจใช้สายยัดเส้นเดี่ยวยาว ๓ นิ้ว ห้ามใช้พันสันหมัด

การแข่งขันระดับนานาชาติ ประเทศเจ้าภาพต้องหาผ้าพันมือไว้ให้สำหรับการแข่งขัน ผู้แข่งขันทุกคนต้องใช้ผ้าพันมือใหม่ที่เจ้าหน้าที่จัดไว้ที่ห้องแต่งกายก่อนทำการแข่งขันทุกครั้ง

กติกaboxที่ ๔

“เครื่องแต่งกาย” (DRESS)

ผู้แข่งขันต้องแต่งกาย ดังนี้

๑. ต้องสวมกางเกงสั้นเพียงครึ่งโคนขา สีแดงหรือสีน้ำเงินตามมุมของตนเอง ไม่ปักโฆษณาเกินกว่า ๑๐ ตารางเซนติเมตร ต้องสวมเสื้อไม่มีแขน สีเสื้อเป็นสีเดียวกับกางเกงด้วยก็ได้

๒. ไม่สวมรองเท้า เล็บเท้าต้องตัดสั้น ต้องใช้สนับแข้ง สนับศอก สวมที่ศอกและเท้าทั้งสองข้าง ตลอดการแข่งขัน และต้องเป็นสนับแข้ง สนับศอกที่คณะกรรมการสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย รับรองเท่านั้น ห้ามใช้ผ้าพันรัดโดยเด็ดขาด

๓. ต้องสวมมงคลที่ศีรษะเฉพาะเวลาที่ร้ายรำไห้ครู่ก่อนการแข่งขันเท่านั้น และจะผูกผ้าประเจียด ที่โคนแขนข้างใดข้างหนึ่งหรือสองข้างก็ได้ สำหรับเครื่องรางอื่น ๆ อนุญาตให้ผูกเอว แต่ต้องหุ้มให้มิดชิด ไม่ก่อให้เกิดอันตรายขณะแข่งขัน

๔. ต้องสวมกระชับที่ทำจากวัสดุที่แข็งแรง ทนทาน ซึ่งเมื่อถูกตีด้วยเข่าหรืออาวุธในการต่อสู้ อย่างอื่น บริเวณอวัยวะจะจะไม่ทำให้เกิดอันตราย

๕. ต้องใส่สนับฟันเพื่อป้องกันการกระแทกกับส่วนใดส่วนหนึ่งของอวัยวะภายในปาก ผู้แข่งขันที่ เจตนาคายสนับฟันระหว่างการแข่งขันจะถูกเตือน หากกระทำเช่นนี้อีก จะถูกตัดคะแนนหรือปรับเป็นผู้แพ้ แล้วแต่กรณี ถ้าสนับฟันหลุดออกจากปาก ให้ผู้ชี้ขาดยุติการแข่งขันนำผู้แข่งขันไปที่มุมของเขา ล้างสนับฟันให้ สะอาดแล้วใส่คืนกลับเข้าที่ใหม่ในระหว่างนั้นห้ามพื้เลี้ยงพูดกับผู้แข่งขันของเขาและห้ามให้น้ำดื่ม

๖. ต้องสวมเครื่องป้องกันศีรษะ เครื่องป้องกันลำตัว ข้อเท้าและข้อศอก ที่คณะกรรมการเตรียม ไว้ให้เท่านั้น

๗. ห้ามใช้เข็มขัดหรือสิ่งที่เป็นโลหะ เช่น สร้อยคอ ฯลฯ

๘. ห้ามใช้น้ำมัน วาสลิน ไข สมุนไพร หรือสิ่งของที่ทำให้คู่แข่งเสียเปรียบหรือเป็นที่น่ารังเกียจ ทางร่างกายหรือนวม

๙. ผู้แข่งขันต้องโกนหนวดเคราให้สะอาดเรียบร้อย ไม่อนุญาตให้ไว้เคราแต่ไว้หนวดได้บาง ๆ มีความยาวไม่เกินริมฝีปากบน

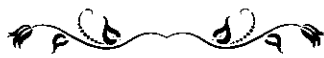
การละเมิดเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ผู้ชี้ขาดจะไม่อนุญาตให้ผู้แข่งขันที่แต่งกายไม่ถูกต้องเข้าร่วม ทำการแข่งขัน ในกรณีที่นวมหรือเครื่องแต่งกายของผู้แข่งขัน ไม่เรียบร้อยในขณะที่แข่งขัน ผู้ชี้ขาดจะหยุด การแข่งขันเพื่อจัดให้เรียบร้อย

สำหรับนักมวยหญิง

- นักมวยหญิงต้องสวมกางเกงขาสั้น เสื้อที่เชิด
- ต้องสวมเครื่องป้องกันหน้าอกที่มีความกระชับพอดี
- ไม่ให้ใช้ตาข่ายคลุมผม สวมหมวก (แบเร็ต) และปิ่นปักผม
- ต้องสวมกระชับอ่อน

กติกาข้อที่ ๕

“อุปกรณ์สังเวียน” (RING EQUIPMENT)

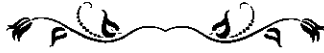
เวทีต้องมีเครื่องมืออุปกรณ์ ดังต่อไปนี้

๑. ที่นั่งผู้แข่งขันและพี่เลี้ยงก่อนแข่งขัน มุมละ ๓ ที่
๒. น้ำ ๒ ขวด เขียว ๒ ที่ ถัง ๒ ใบ สำหรับรองรับน้ำโสโครกจากกรวย พร้อมกระบอกน้ำหรือแก้วที่ทำด้วยพลาสติก
๓. ม้านั่งชนิดกลมหมุนเหวี่ยงไปมาได้ สำหรับผู้แข่งขันขณะพักยก ๒ ที่ พร้อมถาดรอง
๔. โต๊ะและเก้าอี้สำหรับกรรมการ เจ้าหน้าที่
๕. ใบบันทึกคะแนนพร้อมแฟ้ม
๖. นาฬิกาจับเวลา ๒ เรือน ระฆังหรือฆ้อง ๑ ใบ
๗. ป้ายบอกจำนวนคู่และเวลา ๑ ชุด
๘. ไมโครโฟนพร้อมเครื่องขยายเสียง ๑ ชุด
๙. อุปกรณ์ปฐมพยาบาล ๑ ชุด
๑๐. ป้ายประกาศผลคะแนน ๑ ชุด
๑๑. เปลหามคนจับ ๑ ชุด
๑๒. เครื่องป้องกันศีรษะ ๒ คู่ นวม ๔ คู่ กระจับ ๔ อัน เครื่องป้องกันลำตัว ๔ อัน และที่รัดข้อเท้าข้อศอก (สำหรับมุมแดง มุมน้ำเงิน)
๑๓. อุปกรณ์สำหรับใช้ตัดสินด้วยระบบไฟฟ้า

กติกาข้อที่ ๖

“การตรวจร่างกาย การจำแนกรุ่นและการชั่งน้ำหนัก”

(MEDICAL EXAMINATION AND WEIGH-IN)

การตรวจร่างกาย

ในเวลาของการชั่งน้ำหนักที่กำหนดไว้ ผู้แข่งขันจะต้องได้รับการตรวจร่างกายจากแพทย์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการบริหารของสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ว่าเป็นผู้มีสุขภาพสมบูรณ์ก่อนที่จะทำการชั่งน้ำหนักและอาจกำหนดให้ทำการตรวจร่างกายก่อนเวลาชั่งน้ำหนักที่กำหนดไว้ก็ได้ ทั้งนี้ เพื่อให้การชั่งน้ำหนักเป็นไปด้วยความเรียบร้อย ถ้านักมวยคนใดไม่นำบัตรประจำตัวและสมุดนักมวยมาแสดงในขณะตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนัก จะไม่อนุญาตให้ทำการแข่งขัน

การจำแนกรุ่น มี ๑๙ รุ่น ดังนี้

๑. รุ่นพินเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๙๓ ปอนด์ (๔๒.๒๗๒ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๐๐ ปอนด์ (๔๕.๔๕๔ กิโลกรัม)
๒. รุ่นมินิฟลายเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๐๐ ปอนด์ (๔๕.๔๕๔ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๐๕ ปอนด์ (๔๗.๗๒๗ กิโลกรัม)
๓. รุ่นไลท์ฟลายเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๐๕ ปอนด์ (๔๗.๗๒๗ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๐๘ ปอนด์ (๔๘.๙๘๘ กิโลกรัม)
๔. รุ่นฟลายเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๐๘ ปอนด์ (๔๘.๙๘๘ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๑๒ ปอนด์ (๕๐.๘๐๒ กิโลกรัม)
๕. รุ่นซูเปอร์ฟลายเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๑๒ ปอนด์ (๕๐.๘๐๒ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๑๕ ปอนด์ (๕๒.๑๖๓ กิโลกรัม)
๖. รุ่นแบนตั้มเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๑๕ ปอนด์ (๕๒.๑๖๓ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๑๘ ปอนด์ (๕๓.๕๒๔ กิโลกรัม)
๗. รุ่นซูเปอร์แบนตั้มเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๑๘ ปอนด์ (๕๓.๕๒๔ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๒๒ ปอนด์ (๕๕.๓๓๘ กิโลกรัม)
๘. รุ่นเฟเธอร์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๒๒ ปอนด์ (๕๕.๓๓๘ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๒๖ ปอนด์ (๕๗.๑๕๓ กิโลกรัม)

๙. รุ่งซูเปอร์เฟรเซอร์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๒๖ ปอนด์ (๕๗.๑๕๓ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๓๐ ปอนด์ (๕๘.๙๖๗ กิโลกรัม)

๑๐. รุ่งไลท์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๓๐ ปอนด์ (๕๘.๙๖๗ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๓๕ ปอนด์ (๖๑.๒๓๕ กิโลกรัม)

๑๑. รุ่งซูเปอร์ไลท์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๓๕ ปอนด์ (๖๑.๒๓๕ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๔๐ ปอนด์ (๖๓.๕๐๓ กิโลกรัม)

๑๒. รุ่งเวลเตอร์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๔๐ ปอนด์ (๖๓.๕๐๓ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๔๗ ปอนด์ (๖๖.๖๗๘ กิโลกรัม)

๑๓. รุ่งซูเปอร์เวลเตอร์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๔๗ ปอนด์ (๖๖.๖๗๘ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๕๔ ปอนด์ (๖๙.๘๕๓ กิโลกรัม)

๑๔. รุ่งมิดเดิลเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๕๔ ปอนด์ (๖๙.๘๕๓ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๖๐ ปอนด์ (๗๑.๕๗๕ กิโลกรัม)

๑๕. รุ่งซูเปอร์มิดเดิลเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๖๐ ปอนด์ (๗๑.๕๗๕ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๖๘ ปอนด์ (๗๖.๓๗๔ กิโลกรัม)

๑๖. รุ่งไลท์เฮฟวีเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๖๘ ปอนด์ (๗๖.๓๗๔ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๗๕ ปอนด์ (๗๙.๓๗๙ กิโลกรัม)

๑๗. รุ่งฟลายเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๗๕ ปอนด์ (๗๙.๓๗๙ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๑๙๐ ปอนด์ (๘๖.๑๘๓ กิโลกรัม)

๑๘. รุ่งเฮฟวีเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๑๙๐ ปอนด์ (๘๖.๑๘๓ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๒๐๐ ปอนด์ (๙๐.๙๐๐ กิโลกรัม)

๑๙. รุ่งซูเปอร์เฮฟวีเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๒๐๐ ปอนด์ขึ้นไป (๙๐.๙๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป)

หมายเหตุ ระดับเยาวชน เพิ่มรุ่น ดังนี้

๑. รุ่งคอตตอนเวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๘๔ ปอนด์ (๓๘.๑๘๓ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๘๘ ปอนด์ (๔๐ กิโลกรัม)

๒. รุ่งเปเปอร์เวท น้ำหนักตัวต้องเกิน ๘๘ ปอนด์ (๔๐ กิโลกรัม) และไม่เกิน ๙๓ ปอนด์ (๔๒.๒๗๒ กิโลกรัม)

การชั่งน้ำหนัก

๑. ผู้เข้าแข่งขันทุกคนต้องพร้อมที่จะชั่งน้ำหนักในตอนเช้าวันแรกของการแข่งขันตั้งแต่เวลา ๐๗.๐๐ – ๑๐.๐๐ น. สำหรับวันแข่งขันต่อไปเฉพาะนักมวยที่จะแข่งขันตามรายการวันนั้นจะต้องมาทำการชั่งน้ำหนักและตรวจร่างกายตั้งแต่เวลา ๐๗.๐๐ – ๐๙.๐๐ น. (ควรให้นักมวยตรวจร่างกายจากแพทย์สมาคมก่อนชั่งน้ำหนัก)

๒. คณะกรรมการควบคุมการแข่งขันที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการบริหารของสหพันธ์ฯ มีอำนาจขยายเวลาออกไปได้ถ้ามีเหตุสุดวิสัยทำให้ล่าช้า การแข่งขันจะต้องไม่เริ่มขึ้นก่อน ๓ ชั่วโมงภายหลังจากเวลาชั่งน้ำหนักได้สิ้นสุดลง หรือหากการแข่งขันจะต้องเริ่มขึ้นก่อน ๓ ชั่วโมง หลังจากสิ้นสุดเวลาการชั่งน้ำหนัก คณะกรรมการควบคุมการแข่งขันจะต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการแพทย์เสียก่อนว่า การแข่งขันในครั้งนี้จะไม่ทำให้เกิดอันตรายกับนักมวยที่แข่งขันในคู่ต้นๆ

๓. น้ำหนักที่ชั่งได้เป็นทางการในวันแรกถือเป็นน้ำหนักของนักมวยตลอดการแข่งขัน แต่จะต้องมาทำการชั่งน้ำหนักทุกวันที่มีการแข่งขัน ผู้แข่งขันในรุ่นที่ได้ชั่งน้ำหนักเป็นทางการไว้เท่านั้น

๔. ในวันชั่งน้ำหนักแต่ละวัน อนุญาตให้ผู้แข่งขันชั่งน้ำหนักบนเครื่องชั่งที่เป็นทางการได้เพียงครั้งเดียว น้ำหนักที่ชั่งนั้นถือเป็นเด็ดขาด อย่างไรก็ตาม อนุญาตให้ผู้แทนของทีมผู้แข่งขันของเขาชั่งน้ำหนักเข้ารุ่นไม่ได้ในครั้งแรก บรรจุเข้ารุ่นที่สูงขึ้นหรือต่ำลงตามน้ำหนักของเขาที่ชั่งได้ ถ้าในรุ่นนั้นไม่มีผู้แข่งขันจากทีมของตน และเวลาของการชั่งน้ำหนักยังไม่สิ้นสุด

๕. ก่อนการชั่งน้ำหนักทุกครั้งผู้แข่งขันต้องได้รับการรับรองการตรวจร่างกายจากแพทย์ที่ได้รับการแต่งตั้งว่าเป็นผู้มีร่างกายสมบูรณ์จึงจะเข้าแข่งขันได้

๖. น้ำหนักที่ปรากฏบนเครื่องชั่งด้วยตัวเปล่า น้ำหนักที่ชั่งต้องเป็นมาตราเมตริกหรือใช้เครื่องชั่งไฟฟ้าก็ได้

สำหรับมวยหญิง

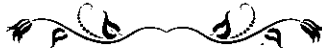
- ต้องเตรียมข้อมูลทั้งหมดที่เป็นข้อกำหนดทางการแพทย์และลงนามความถูกต้องของข้อมูลกรณีข้อมูลไม่ถูกต้องนักมวยหญิงต้องรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นภายหลัง รวมทั้งยืนยันเป็นลายลักษณ์อักษรว่าไม่ได้ตั้งครรภ์อีกด้วย

- ต้องแยกห้องตรวจร่างกายและชั่งน้ำหนัก
- ต้องมีเจ้าหน้าที่หญิงหรือกรรมการหญิงปฏิบัติหน้าที่ชั่งน้ำหนัก

กติกายกที่ ๗

“การจับสลากและการชนะผ่าน”

(DRAWS AND BYES)

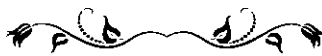
การจับสลาก การจับสลากต้องกระทำภายหลังการตรวจร่างกายและการชั่งน้ำหนัก การจับสลากต้องทำต่อหน้าเจ้าหน้าที่ที่เป็นผู้แทนของทีมที่เกี่ยวข้องและต้องมั่นใจว่าไม่มีผู้แข่งขันคนใดแข่งขันสองครั้งโดยที่ผู้แข่งขันคนอื่นยังไม่ได้แข่งขันในรอบแรกก่อน แล้วจึงจับให้ผู้แข่งขันที่ได้บาย อย่างไรก็ตามไม่มีการให้เหรียญรางวัลแก่ผู้แข่งขันที่ไม่ได้ทำการแข่งขันเลย

การชนะผ่าน ในการแข่งขันที่ผู้เข้าร่วมแข่งขันมากกว่า ๔ คนจะต้องจัดให้มีการบายในรอบแรกเพื่อลดจำนวนผู้แข่งขันในรอบสองให้เป็นทวีคูณของ ๔ ๘ ๑๖ ๓๒ หรือ ๖๔ ผู้แข่งขันที่ได้บายในรอบแรกจะต้องแข่งขันก่อนในรอบสอง ถ้าจำนวนที่ได้บายในรอบแรกเป็นเลขคี่ ผู้แข่งขันที่ได้บายคนสุดท้ายจะต้องแข่งขันในรอบสองกับผู้ชนะคู่แรกในรอบแรก ถ้าจำนวนที่ได้บายเป็นเลขคู่ ผู้แข่งขันที่ได้บายจะต้องแข่งขันก่อนในรอบสองตามลำดับที่ตนจับสลากได้ ผู้แข่งขันจับสลากได้บายในรอบแรกจะชนะผ่านในรอบสองอีกไม่ได้หรือผู้แข่งขันจะชนะผ่านสองครั้งติดต่อกันไม่ได้ ถ้ากรณีดังกล่าวเกิดขึ้นจะต้องทำการจับสลากใหม่จากผู้แข่งขันคนอื่นที่เหลือในรอบนั้นซึ่งไม่ได้รับการบายหรือชนะผ่านมาในรอบก่อน ผู้แข่งขันคนแรกที่ถูกจับสลากได้จะต้องพบกับผู้แข่งขันที่ได้รับประโยชน์จากการบายหรือชนะผ่านมาในรอบก่อน ประธานกรรมการควบคุมการแข่งขันต้องแจ้งให้ผู้แทนของทีมทราบในกรณีดังกล่าวและร่วมจับสลากใหม่ก่อนการแข่งขันวันนั้นจะเริ่มขึ้น

การจัดลำดับโปรแกรมการแข่งขัน ควรจัดตามลำดับรุ่นเท่าที่จะทำได้โดยให้แต่ละรอบเริ่มจากรุ่นที่เบาที่สุดก่อนแล้วเรียงตามลำดับขึ้นไปจนถึงรุ่นที่หนักที่สุดและในรอบต่อไปก็ให้เริ่มจากรุ่นเบาที่สุดก่อนเป็นเช่นนี้เรื่อยไป ในการจัดโปรแกรมประจำวันอนุญาตให้จัดตามที่เจ้าภาพต้องการได้โดยไม่ขัดแย้งกับที่ได้จับสลากแล้ว

กติกายกที่ ๘

“จำนวนยก” (ROUND)

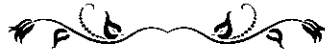

ให้มีการแข่งขัน ๓ ยก ยกละ ๒ นาที โดยพักระหว่างยก ๑ นาที การหยุดการแข่งขันเพื่อตัดคะแนน เตือน จัดเครื่องแต่งกายหรืออุปกรณ์ของผู้แข่งขันให้เรียบร้อยหรือด้วยเหตุอื่น ๆ ไม่นับรวมอยู่ ๒ นาที ดังกล่าว การพักระหว่างยกต้องให้ได้ ๑ นาทีเต็ม ก่อนเริ่มการแข่งขัน ในยกแรกผู้แข่งขันต้องร่ายรำไหว้ครูตามประเพณีทุกคน โดยมีดนตรีประกอบด้วย คือ ปี่ชวา ฉิ่ง และกลองแขก เมื่อร่ายรำไหว้ครูเสร็จแล้ว จึงให้เริ่มแข่งขันได้ ห้ามไหว้ครูด้วยการร่ายรำไม่ถูกต้องตามรูปแบบมวยไทย

สำหรับนักมวยหญิง ให้มีระยะเวลาของการพักระหว่างยกเพิ่มมากขึ้นเป็น ๒ นาที ในแต่ละยก

กติกาย่อที่ ๙

“พีเลียง” (THE SECOND)

ผู้แข่งขันแต่ละคนให้มีพีเลียง ๒ คน ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามกติกา ดังต่อไปนี้

๑. เฉพาะพีเลียง ๒ คนเท่านั้นที่ขึ้นไปบนเวทีได้และมีคนใดคนหนึ่งเท่านั้นเข้าไปในสังเวียนขณะพักยกได้ และต้องแต่งกายให้เรียบร้อย ใส่รองเท้าหุ้มส้น

๒. ในระหว่างการแข่งขัน พีเลียงทั้ง ๒ คน ต้องนั่งประจำที่ จะไปอยู่ขอบเวทีไม่ได้ ก่อนเริ่มการแข่งขันในแต่ละยกพีเลียงจะต้องยกเก้าอี้การแข่งขัน ผ่าเช็ดตัว ถังน้ำ ฯลฯ ออกจากขอบเวที

๓. ขณะปฏิบัติหน้าที่อยู่ พีเลียงจะต้องมีผ้าเช็ดตัวและฟองน้ำสำหรับผู้แข่งขันของเขา พีเลียงอาจยอมแพ้แทนผู้แข่งขันได้เมื่อเห็นว่าผู้แข่งขันของเขาชกต่อไม่ไหว โดยการโยนฟองน้ำหรือผ้าเช็ดตัวเข้าไปในสังเวียน เว้นแต่ขณะที่ผู้ชกกำลังนับ

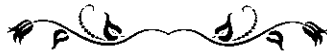
๔. ประธานควบคุมการแข่งขันจะต้องจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้ชก ผู้ตัดสินและพีเลียง ในการแข่งขันจะเน้นให้ทุกคนทราบว่าผู้แข่งขันคนใดที่ไม่ประพฤติตามกฎกติกา นี้ อาจไม่เพียงถูกตัดคะแนนเท่านั้น แต่ยังอาจถูกตัดสินแพ้ได้ด้วย

๕. พีเลียงจะแนะนำ ช่วยเหลือหรือส่งเสริมผู้แข่งขันของเขาในขณะที่ทำการแข่งขันไม่ได้ ถ้าพีเลียงละเมิดกติกาอาจถูกเตือนหรือให้ออกจากหน้าที่ ส่วนผู้แข่งขันของเขาอาจถูกผู้ชกเตือน ตำหนิโทษหรือออกจากการแข่งขันอันเนื่องจากการกระทำของพีเลียงก็ได้ พีเลียงหรือเจ้าหน้าที่ที่ยู้งส่งเสริมด้วยวาจาหรือกิริยาใดๆ ให้คนดูหรือสนับสนุนผู้แข่งขันในระหว่างการแข่งขันกำลังดำเนินอยู่ จะถูกห้ามไม่ให้ปฏิบัติหน้าที่ พีเลียงหรือเจ้าหน้าที่ต่อไปในการแข่งขันคราวนั้นถ้าพีเลียงถูกผู้ชกให้ออกจากหน้าที่ เขาจะต้องไปให้พ้นสนามแข่งขันตลอดเวลาของการแข่งขันที่เหลืออยู่ในช่วงนั้น ในช่วงของการแข่งขันตั้งแต่วันแรกถึงวันสุดท้าย ถ้าพีเลียงถูกให้ออกจากหน้าที่เป็นครั้งที่ ๒ เขาจะต้องถูกห้ามทำหน้าที่การเป็นพีเลียงตลอดไป

กติกาข้อที่ ๑๐

“ผู้ชี้ขาดและผู้ตัดสิน”

(REFEREE AND JUDGES)

การแข่งขันเพื่อความชนะเลิศระดับนานาชาติ ต้องมีผู้ชี้ขาดที่สหพันธ์มวยไทยรับรอง ทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันในสังเวียน ๑ คน แต่ไม่ต้องให้คะแนน ผู้ตัดสิน ๕ คน ซึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ของตน กรรมการลูกขุนไม่น้อยกว่า ๓ คน และต้องมีประธานกรรมการควบคุมการแข่งขันเป็นผู้ควบคุมการแข่งขันอยู่ด้วยอีก ๑ คน

ถ้าผู้ตัดสินมีไม่เพียงพอ อาจใช้ผู้ตัดสิน ๓ คนได้ แต่จะใช้ในการแข่งขันเพื่อความชนะเลิศระดับนานาชาติไม่ได้

ความขัดแย้งกันทางด้านผลประโยชน์ ผู้ที่ทำหน้าที่ผู้ชี้ขาดหรือผู้ตัดสินในการแข่งขันจะต้องไม่ทำหน้าที่เป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน พี่เลี้ยง ให้แก่นักมวยหรือทีมของนักมวยที่เข้าร่วมการแข่งขันในครั้งนั้น หรือปฏิบัติหน้าที่ในคู่แข่งขันที่มีผู้แข่งขันสัญชาติเดียวกันกับตนเอง

การปฏิบัติทางวินัย คณะกรรมการบริหารฝ่ายเทคนิคสมาคมมวยฯ หรือผู้แทน มีอำนาจจำหน่ายผู้ชี้ขาดหรือผู้ตัดสินออกจากบัญชี (เป็นการชั่วคราวหรือถาวร) เมื่อคณะลูกขุนให้ความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ชี้ขาดคนใดว่าไม่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ หรือเห็นว่าการให้คะแนนของผู้ตัดสินคนใดไม่เป็นที่พอใจหรือขาดความยุติธรรม

การจัดการผู้ชี้ขาดเข้าทำหน้าที่แทน ถ้าผู้ชี้ขาดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ในคู่แข่งขันที่กำลังดำเนินอยู่ ผู้รักษาเวลาต้องตรึงเพื่อหยุดการแข่งขันและให้ผู้ชี้ขาดที่เป็นกลางคนต่อไปตามบัญชีที่จัดไว้ขึ้นทำหน้าที่ควบคุมการแข่งขันและดำเนินการแข่งขันต่อไป

ข้อผูกพัน ผู้ชี้ขาด ผู้ตัดสิน ที่ได้รับเลือกจากคณะกรรมการบริหารสหพันธ์มวยไทยสมัครเล่น ต้องไปปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันตามคำเชิญ เว้นแต่บุคคลนั้นจะปฏิเสธการเชิญเป็นการส่วนตัวด้วยเหตุผลที่เพียงพอ

ถ้าหากมีองค์กรใดรับผิดชอบค่าใช้จ่ายต่าง ๆ แก่ นักกีฬาหรือการแข่งขันที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน องค์กรนั้นจะต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับค่าเดินทางและค่าที่พักให้แก่ผู้ชี้ขาด/ผู้ตัดสินที่ได้รับเลือกไปปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันนั้นด้วย

คุณสมบัติในการเข้าเป็นและดำรงตำแหน่งในบัญชีของผู้ชู้ขาดและผู้ตัดสินสหพันธ์มวยไทยสมัครเล่นในระดับนานาชาติ

๑. ผ่านการอบรมและทดสอบผู้ชู้ขาด/ผู้ตัดสินไม่น้อยกว่า ๕ คู่ ที่แข่งขันโดยสมบูรณ์และมีชื่อในบัญชีผู้ตัดสินของสมาคมมวยไทยสมัครเล่นของประเทศนั้น ๆ อย่างน้อย ๖ ปี หรือได้รับคัดเลือกจากสมาคมมวยไทยสมัครเล่นนั้นๆ

๒. ต้องมีหนังสือรับรองจากแพทย์ประเทศนั้น ๆ ว่าเป็นผู้ที่มีร่างกายสมบูรณ์ เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ผู้ชู้ขาดหรือผู้ตัดสิน

๓. จะต้องมีความประพฤติดีของผู้ชู้ขาดและผู้ตัดสินเพื่อเป็นหลักฐานแสดงประสบการณ์ที่ผ่านมา มีสมรรถภาพทางกายและหลักฐานการมีสถานภาพเป็นสมัครเล่น

๔. มีความสามารถในการพูดภาษาที่เป็นสากลได้เป็นอย่างดี

๕. ประสบความสำเร็จในการปฏิบัติหน้าที่ผู้ชู้ขาดและผู้ตัดสินเป็นอย่างดี ตลอดเวลาที่ดำรงตำแหน่ง

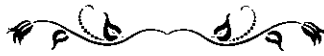
สำหรับนักมวยหญิง

- การแข่งขันมวยหญิงจะใช้ผู้ชู้ขาดหญิงหรือชายขึ้นทำหน้าที่ก็ได้
- ผู้ตัดสินในแต่ละชุดอาจประกอบไปด้วยผู้ตัดสินหญิงหรือชายก็ได้

กติกาย่อที่ ๑๑

“คุณสมบัติของผู้ชี้ขาดและผู้ตัดสิน”

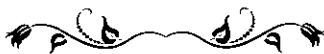
(QUALIFYING OF REFEREE AND JUDGES)

๑. เป็นชายหรือหญิงที่มีบุคลิกภาพดี ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์
๒. มีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี และไม่เกิน ๖๐ ปี (ได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีว่าเป็นผู้มีร่างกายและประสาทที่สมบูรณ์)
๓. จบการศึกษามากกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
๔. ต้องผ่านการอบรมและผ่านการสอบเป็นผู้ชี้ขาดและผู้ตัดสินของสมาคมมวยไทยสมัครเล่น
๕. มีบัตรประจำตัว สมุดประจำตัวผู้ชี้ขาดหรือผู้ตัดสินที่ออกโดยสมาคม
๖. ผู้ชี้ขาด ผู้ตัดสินสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทยมี ๓ ระดับ คือ A B C การแบ่งระดับจะกระทำ โดยคณะกรรมการผู้ตัดสินของสมาคมมวยไทยสมัครเล่นฯ เป็นผู้แต่งตั้ง
๗. ผู้ชี้ขาด ผู้ตัดสินระดับนานาชาติจะต้องอยู่ในระดับ A ซึ่งเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างดีในการปฏิบัติหน้าที่ติดต่อกันทุก ๆ ปีไม่ต่ำกว่า ๖ ปี ของสมาคมมวยไทยสมัครเล่น
๘. ผู้ชี้ขาด ผู้ตัดสินดีเด่นควรจัดให้มีการจัดการแข่งขันแต่ละครั้ง เพื่อเป็นขวัญกำลังใจสำหรับผู้ชี้ขาดและผู้ตัดสิน
๙. ผู้ชี้ขาด ผู้ตัดสินนานาชาติ จะได้รับการทดสอบจากคณะกรรมการผู้ตัดสินนานาชาติที่ได้รับแต่งตั้งอย่างน้อย ๑ ครั้ง ในทุก ๆ ๔ ปี
๑๐. ผู้ชี้ขาด ผู้ตัดสินนานาชาติที่ไม่ผ่านการทดสอบหรือตรวจสอบสุขภาพสายตาจะถูกตัดออกจากบัญชีนานาชาติ แต่อาจได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าหน้าที่นานาชาติในส่วนอื่น ๆ ของสหพันธ์มวยไทยสมัครเล่นได้
๑๑. ผู้ชี้ขาด ผู้ตัดสินนานาชาติ กิตติมศักดิ์ คณะกรรมการบริหารสหพันธ์มวยไทยเป็นผู้พิจารณาให้เกียรติบัตรตลอดชีพแก่ผู้ชี้ขาด ผู้ตัดสิน เจ้าหน้าที่นานาชาติ ซึ่งเกษียณอายุไปแล้ว เป็นบุคคลที่แสดงความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างดียิ่ง โดยมอบตำแหน่ง “ผู้ชี้ขาด ผู้ตัดสินกิตติมศักดิ์ของมวยไทยสมัครเล่น” ให้เป็นเกียรติประวัติ
๑๒. ผู้ชี้ขาด ผู้ตัดสินที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบจรรยาบรรณผู้ตัดสินของสมาคมมวยไทยสมัครเล่นฯ จะถูกตัดชื่อออกจากทะเบียนของสมาคมมวยไทยสมัครเล่นฯ และสหพันธ์มวยไทยสมัครเล่นนานาชาติ

กติกาย่อยที่ ๑๒

“ผู้ชี้ขาด” (THE REFEREE)

ความรับผิดชอบอันแรก คือ การระมัดระวัง ดูแล เอาใจใส่ผู้แข่งขันไม่ให้เกิดบาดเจ็บหรือบอบช้ำเกินควร

หน้าที่ของผู้ชี้ขาด ผู้ชี้ขาดที่ปฏิบัติหน้าที่ในสังเวียนจะต้องแต่งกายด้วยกางเกงขายาวสีกรมท่า เสื้อเชิ้ตสีขาวผูกหูกระต่ายสีกรมท่า รองเท้าหุ้มส้นหรือหุ้มข้อชนิดเบาไม่มีเส้นสีดำ สวมถุงมือแพทย์และผู้ชี้ขาดต้อง

๑. รักษากติกาและความเป็นธรรมโดยเคร่งครัด

๒. ควบคุมการแข่งขันทุกระยะโดยตลอด

๓. ป้องกันผู้แข่งขันที่อ่อนแอกว่า ไม่ให้ได้รับความบอบช้ำมากเกินไปจนเกินควรโดยไม่จำเป็น

๔. ตรวจสอบและเครื่องแต่งกายของผู้แข่งขัน

๕. เมื่อคู่แข่งขันรายราไหว้ครูเสร็จเรียบร้อย ผู้ชี้ขาดเรียกนักมวยทั้งสองมาจับมือกันกลางเวที แล้วจึงให้กลับเข้ามาเพื่อสวมเครื่องป้องกันศีรษะและฟันยาง

๖. ผู้ชี้ขาดต้องใช้คำสั่ง ๓ คำ คือ

“หยุด” เมื่อสั่งให้ผู้แข่งขันหยุด

“ชก” เมื่อสั่งให้ผู้แข่งขันทำการแข่งขันต่อไป

“แยก” เมื่อสั่งให้ผู้แข่งขันแยกออกจากกัน

คำสั่งนี้ผู้แข่งขันต้องถอยหลังมาก่อนแล้วจึงแข่งขันต่อไปโดยผู้ชี้ขาดไม่ต้องสั่งว่า “ชก” อีก

ก็ได้

๗. แสดงสัญญาณหรือท่าทางที่เหมาะสม ให้ผู้แข่งขันที่ละเมิดกติกาทราบถึงความผิดของเขา

๘. รวบรวมใบให้คะแนนของผู้ตัดสินทั้ง ๕ คน และตรวจสอบแล้วส่งให้คณะกรรมการควบคุมการแข่งขัน เมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน

๙. ผู้ชี้ขาดจะต้องไม่ชี้ตัวผู้ชนะโดยชูมือผู้แข่งขันหรือด้วยประการใด ๆ จนกว่าจะมีการประกาศผล เมื่อผู้ชนะได้ถูกประกาศผลแล้วผู้ชี้ขาดต้องชูมือผู้ชนะขึ้น

๑๐. เมื่อผู้ชี้ขาดปรับผู้แข่งขันเป็นแพ้หรือยุติการแข่งขันจะต้องแจ้งให้ประธานกรรมการควบคุมการแข่งขันทราบก่อนว่าได้ปรับผู้แข่งขันคนใดแพ้หรือเหตุผลที่ได้ยุติการแข่งขันเพื่อประธานฯ จะแจ้งให้โฆษกประกาศให้ประชาชนทราบอย่างถูกต้องต่อไป

การเตือน ผู้ซึ่งขาดอาจเตือนผู้แข่งขันได้ การเตือนเป็นการแนะนำให้ผู้แข่งขันระมัดระวังหรือป้องกันไม่ให้ทำสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ที่เป็นการละเมิดกติกาที่รุนแรงนัก ในการเตือนนี้ไม่จำเป็นต้องหยุดการแข่งขัน แต่อาจหาโอกาสที่เหมาะสมเตือนผู้แข่งขันที่ทำผิดกติกาในระหว่างการแข่งขันนั้นก็ได้

การดำเนินโทษ ถ้าผู้แข่งขันละเมิดกติกา แต่ความผิดนั้นไม่ถึงขั้นให้ออกจากการแข่งขัน ผู้ซึ่งขาดต้องหยุดการแข่งขันและสั่งตัดคะแนนแก่ผู้ละเมิดกติกานั้น ในการสั่งตัดคะแนนนั้นผู้ซึ่งขาดต้องกระทำอย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้แข่งขันเข้าใจเหตุผลและความมุ่งหมายของการสั่งตัดคะแนนนั้น ผู้ซึ่งขาดจะต้องให้สัญญาณมือแก่ผู้ตัดสินทุกคนว่าได้มีการสั่งตัดคะแนนและชี้ตัวผู้แข่งขันที่ถูกสั่งตัดคะแนน ถ้าผู้แข่งขันถูกสั่งตัดคะแนน ๓ ครั้ง ในคูนนั้นเขาจะถูกให้ออกจากการแข่งขัน หลังจากสั่งตัดคะแนนแล้วผู้ซึ่งขาดต้องสั่ง “ชก”

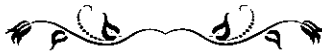
การตรวจร่างกายของผู้ซึ่งขาด ก่อนปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันระดับนานาชาติภายใต้กติกานี้ ผู้ซึ่งขาดต้องได้รับการตรวจร่างกายว่าเป็นผู้ที่มึนงงกายสมบูรณ์พอที่จะปฏิบัติหน้าที่ในสังเวียน ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขัน ห้ามผู้ซึ่งขาดสวมแว่นตา แต่อนุญาตให้สวมเลนส์สัมผัสได้และก่อนการแข่งขันแต่ละครั้ง ผู้ซึ่งขาดต้องเข้าร่วมประชุมที่คณะกรรมการฝ่ายแพทย์จัดขึ้น

อำนาจของผู้ซึ่งขาด ผู้ซึ่งขาดมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

๑. ยุติการแข่งขัน เมื่อเห็นว่าอีกฝ่ายหนึ่งมีฝีมือเหนือกว่าอีกฝ่ายหนึ่งมาก
๒. ยุติการแข่งขัน เมื่อเห็นว่าผู้แข่งขันบาดเจ็บจนไม่สามารถแข่งขันต่อไปได้
๓. ยุติการแข่งขัน เมื่อเห็นว่าผู้แข่งขันไม่แข่งขันโดยจริงจัง ในกรณีเช่นนี้อาจให้ผู้แข่งขันคนหนึ่งหรือสองคนออกจากการแข่งขันได้
๔. เตือนผู้แข่งขันหรือหยุดการแข่งขัน เพื่อสั่งตัดคะแนนผู้แข่งขันที่กระทำฟาล์วหรือด้วยเหตุผลอื่น เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมหรือเพื่อความแน่นอนในการปฏิบัติตามกติกา
๕. ให้ผู้แข่งขันที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งโดยฉับพลันหรือก้าวร้าวผู้ซึ่งขาดหรือไม่ร้ายรำไห้ครูตามประเพณีก่อนการแข่งขัน ออกจากการแข่งขัน
๖. ให้พี่เลี้ยงที่ละเมิดกติกาออกจากหน้าที่และให้ผู้แข่งขันออกจากการแข่งขันถ้าพี่เลี้ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ซึ่งขาด
๗. ให้ผู้แข่งขันที่กระทำฟาล์วออกจากการแข่งขันโดยเตือน ดำเนินโทษหรือยังไม่ได้เตือน ดำเนินโทษผู้แข่งขันนั้นมาก่อนก็ตามถ้ากระทำผิดอย่างรุนแรง
๘. หยุดนับในการล้ม ถ้าผู้แข่งขันเจตนาไม่ไปหรือทำชักช้าที่จะไปยังมุมกลาง
๙. ตีความกติกาเท่าที่บัญญัติไว้ หรือพิจารณาตัดสินและปฏิบัติตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ซึ่งมีได้บัญญัติไว้ในกติกานี้

กติกาย่อที่ ๑๓

“ผู้ตัดสิน” (JUDGES)

หน้าที่ของผู้ตัดสิน

๑. ผู้ตัดสินแต่ละคนจะต้องให้คะแนนโดยอิสระ และเป็นไปตามความสามารถของผู้แข่งขันทั้งสอง และจะต้องบ่งตัวผู้ชนะให้ไปตามกติกา

๒. ผู้ตัดสินไม่พูดกับผู้แข่งขันกับผู้ตัดสินด้วยกันและกับบุคคลอื่นยกเว้นผู้ชี้ขาดในระหว่างที่การแข่งขันกำลังดำเนินอยู่ แต่ถ้ามีความจำเป็นในตอนหยุดระหว่างยกอาจแจ้งให้ผู้ชี้ขาดทราบว่ามีเหตุการณ์เกิดขึ้น เช่น ไฟเลี้ยงประพุดผิดปกติ ยาท เชือกหย่อน ฯลฯ ซึ่งผู้ชี้ขาดอาจจะไม่เห็นในขณะนั้น

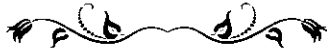
๓. ถ้าไม่มีการให้คะแนนด้วยเครื่องบันทึกคะแนนไฟฟ้าผู้ตัดสินต้องให้คะแนนแก่ผู้แข่งขันทั้งสองลงในใบบันทึกคะแนนทันทีที่สิ้นสุดการแข่งขันแต่ละยก และเมื่อการแข่งขันสิ้นสุด ผู้ตัดสินต้องรวมคะแนนระบุตัวผู้ชนะและลงลายมือชื่อลงในใบบันทึกคะแนน คำตัดสินของผู้ตัดสินต้องประกาศให้ผู้ชมทราบที่ป้ายประกาศผล

๔. ผู้ตัดสินต้องไม่ลุกไปจากที่นั่งให้คะแนนจนกว่าได้ประกาศผลการตัดสินให้ผู้ชมทราบแล้ว ถ้าให้คะแนนด้วยเครื่องไฟฟ้า ผู้ตัดสินต้องกดปุ่มซ้ายมือเมื่อฝ่ายแดงได้คะแนน และปุ่มขวาเมื่อฝ่ายน้ำเงินได้คะแนน

การแต่งกาย ผู้ตัดสินต้องแต่งกายด้วยกางเกงสีกรมท่า เสื้อเชิ้ตสีขาวผูกกระด้ายสีกรมท่าหรือสีดำในขณะปฏิบัติหน้าที่ และอาจสวมเสื้อแจ็กเก็ตที่เหมาะสมกับอีกชั้นหนึ่งก็ได้เมื่อได้รับอนุญาต

กติกาย่อที่ ๑๔

“คณะลูกขุน” (THE JURY)

การแต่งตั้งคณะกรรมการในการแข่งขันเพื่อความชนะเลิศระดับนานาชาติ คณะกรรมการบริหารจะปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการลูกขุนหรือแต่งตั้งคณะกรรมการลูกขุน

ในการแข่งขันแต่ละครั้ง คณะกรรมการลูกขุนจะต้องมีไม่น้อยกว่า ๓ คน และไม่เกิน ๕ คน รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานลูกขุนด้วย ในระหว่างการแข่งขันผู้ปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะลูกขุน ๒ คน ต้องเป็นกรรมการของคณะกรรมการผู้ชี้ขาดและผู้ตัดสิน ในระหว่างการแข่งขันไม่ให้ผู้มีได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะลูกขุนนั่งในที่ของคณะลูกขุน การจัดคณะลูกขุนให้หมุนเวียนกันปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละช่วงของการแข่งขัน จะต้องกระทำให้เรียบร้อยก่อนการแข่งขันจะเริ่มขึ้น โดยประธานกรรมการควบคุมการแข่งขันหรือในกรณีที่ประธานฯ ไม่อยู่ ให้ตัวแทนที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้กำหนด ลูกขุนคนใดประสงค์จะเปลี่ยนแปลงการทำหน้าที่จะต้องได้รับคำยินยอมจากประธานฯ เสียก่อน หรือตัวแทนเป็นผู้ให้คำยินยอม

หน้าที่ของคณะลูกขุน

๑. กรรมการลูกขุนแต่ละคนจะต้องให้คะแนนการแข่งขันแต่ละคู่ และคะแนนเหล่านี้จะถูกนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนของคู่ตัดสินในคู่นั้น
๒. กรรมการลูกขุนจะต้องตรวจสอบใบบันทึกคะแนนของผู้ตัดสินทั้ง ๕ คน เพื่อให้แน่ใจว่า
 - ก. การรวมคะแนนเป็นไปอย่างถูกต้อง
 - ข. ชื่อของผู้แข่งขันเป็นไปอย่างถูกต้อง
 - ค. ระบุตัวผู้ชนะถูกต้อง
 - ง. ได้ลงลายมือชื่อในใบบันทึกคะแนนแล้ว และต้องตรวจสอบคำตัดสินจากใบบันทึกคะแนน ประธานกรรมการลูกขุนผู้ควบคุมการแข่งขันจะต้องแจ้งชื่อผู้แข่งขันที่เป็นผู้ชนะตามเสียงข้างมากของใบบันทึกคะแนน ๕ ฉบับให้โฆษก เพื่อประกาศให้ผู้ชมทราบต่อไป
๓. กรรมการลูกขุนคนใดคนหนึ่งที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ให้คะแนนพิเศษแก่ผู้แข่งขันที่ใช้ทักษะแม่ไม้มวยไทยได้ถูกต้อง
๔. คณะลูกขุนที่ปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละช่วงต้องพบกันในวันรุ่งขึ้น เพื่อพิจารณาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ชี้ขาดและผู้ตัดสินในวันที่ผ่านมา และหากมีผู้ชี้ขาดหรือผู้ตัดสินคนใดปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ได้มาตรฐานจะต้องรายงานให้คณะกรรมการบริหารทราบ คณะลูกขุนจะต้องเรียกผู้ชี้ขาดหรือผู้ตัดสินมา เพื่อสอบถามเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในวันที่ผ่านมา

๕. คณะลูกขุนต้องรายงานเป็นลายลักษณ์อักษร ให้คณะกรรมการบริหารสหพันธ์มวยไทย
ทราบ ในกรณีที่ผู้ช้ขาดหรือผู้ตัดสินคนใดไม่ปฏิบัติตามกติกาของสหพันธ์มวยไทยอย่างแท้จริง และผู้ตัดสิน
คนใดให้คะแนนการแข่งขันไม่เป็นที่พอใจ

๖. ในกรณีที่สถานการณ์ขัดข้องต่อการดำเนินการแข่งขันจนผู้ช้ขาดไม่อาจปฏิบัติหน้าที่
อันเนื่องมาจากเหตุการณ์นั้น คณะลูกขุนอาจสั่งให้หยุดการแข่งขันจนกว่าสถานการณ์จะกลับคืนเป็นปกติ

๗. คณะลูกขุนหรือผู้ปฏิบัติหน้าที่คณะลูกขุนอาจปฏิบัติกรอย่างใดอย่างหนึ่งโดยฉับพลัน
เมื่อพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็นต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น อันเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการแข่งขัน

๘. ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่คณะลูกขุนจะต้องปรึกษาคณะกรรมการผู้ช้ขาด และผู้ตัดสินเกี่ยวกับเรื่อง
ใด ๆ ก็ตามที่จำเป็นจะต้องตัดสินอย่างใดอย่างหนึ่งลงไป

๙. ผู้แข่งขันที่เจตนากระทำความผิดอย่างร้ายแรงอันขัดต่อความเป็นผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา
คณะลูกขุนมีอำนาจที่จะเสนอความผิดนั้น ต่อคณะกรรมการบริหารสหพันธ์มวยไทย เพื่อประกาศให้ผู้แข่งขัน
คนนั้นหมดสิทธิ์ในการแข่งขันเป็นระยะเวลาหนึ่ง อาจตัดสินให้เขาไม่ได้รับเหรียญรางวัลซึ่งผู้แข่งขันผู้นั้นได้รับ
ไปแล้วคืนก็ได้

การใช้อำนาจเหนือผู้ช้ขาดและผู้ตัดสิน คำตัดสินของผู้ช้ขาดและหรือผู้ตัดสินอาจถูกคณะลูกขุน
ลบล้างได้ ในกรณีต่อไปนี้

๑. เมื่อผู้ช้ขาดให้คำตัดสินค้านกับบทบัญญัติและกติกาของสหพันธ์มวยไทยอย่างชัดเจน
(ในการพิจารณาดังกล่าวคณะลูกขุนอาจใช้วิธีโหวตช่วยได้)

๒. เมื่อเป็นที่แน่ชัดว่าผู้ตัดสินมากกว่า ๑ คน ทำผิดพลาดในใบคะแนนอันมีผลทำให้คำตัดสิน
เปลี่ยนไป (กรณี ๓ : ๒ แต่คณะลูกขุน ๓ : ๐ ตรงข้ามกัน)

ความขัดแย้งกันทางด้านผลประโยชน์ คณะกรรมการลูกขุนที่ปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขัน
ระดับนานาชาติจะต้องไม่ทำหน้าที่ผู้ช้ขาด และตัดสินใจในการแข่งขันดังกล่าว

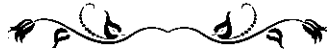
การปฏิบัติเพื่อความเป็นกลาง คณะกรรมการลูกขุนในการแข่งขันระดับนานาชาติ จะต้องมา
จากประเทศที่แตกต่างกัน

การประท้วง ผู้จัดการทีมสามารถทำการประท้วงได้ แต่ต้องกระทำภายใน ๓๐ นาที หลังจาก
การแข่งขันคู่นั้นสิ้นสุดลงพร้อมวางเงินค่าประท้วง ๑,๐๐๐ บาท ถ้าคณะกรรมการลูกขุนพิจารณาเห็นสมควร
จะดำเนินการพิจารณาค่าประท้วงนี้ ถ้าการประท้วงเป็นผล ผู้ประท้วงจะได้รับเงินคืน

หมายเหตุ ถ้าเป็นการแข่งขันนานาชาติค่าประท้วง ๑๐๐ เหรียญดอลลาร์สหรัฐ

กติกาบ่อนี้ ๑๕

“ผู้รักษาเวลา” (THE TIMEKEEPER)

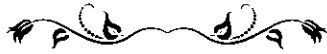

หน้าที่ของผู้รักษาเวลา

๑. หน้าที่สำคัญของผู้รักษาเวลา คือ รักษาจำนวนยก เวลาของยก และเวลาหยุดพักระหว่างยก เวลาหยุดพักระหว่างแข่งขัน เวลาหยุดพักระหว่างยกต้องครบ ๑ นาทีเต็ม
 ๒. ทำวินาทีก่อนการแข่งขันแต่ละยก ผู้รักษาเวลาต้องให้สัญญาณล่วงหน้าโดยให้สัญญาณสั่งให้ผู้เล่นออกนอกเวทีโดยยกธงและใช้คำสั่งว่า “ออกนอกสังเวียนหรือผู้เล่นออก”
 ๓. ผู้รักษาเวลาต้องให้สัญญาณเริ่มยก และหมดยกด้วยการตีฆ้องหรือระฆัง
 ๔. ผู้รักษาเวลาต้องประกาศว่าเป็นยกที่เท่าใดโดยเร็วก่อนให้สัญญาณเริ่มยก
 ๕. ผู้รักษาเวลาต้องหักเวลาออกสำหรับการหยุดชั่วคราวหรือเมื่อผู้ชกขาดสั่งให้หยุดเวลา
 ๖. ผู้รักษาเวลาต้องรักษาเวลาทุกระยะ ตลอดจนการนับให้ถูกต้องด้วยนาฬิกาพกหรือนาฬิกาตั้งโต๊ะ
 ๗. เมื่อผู้แข่งขัน “ล้ม” ผู้รักษาเวลาต้องให้สัญญาณแก่ผู้ชกด้วยมือตามวินาทีที่ผ่านไปในขณะที่ผู้ชกกำลังนับ
 ๘. ตอนปลายยกสุดท้าย ถ้ามีนักมวย “ล้ม” ผู้ชกกำลังนับ เมื่อหมดเวลา ๒ นาที ต้องยังไม่ตีระฆังและให้ตีระฆังเมื่อผู้ชกขาดสั่ง “ชก” การแข่งขันยกสุดท้ายระดับนานาชาติในรอบชิงชนะเลิศให้ผู้รักษาเวลาตีระฆังเมื่อหมดเวลา ๒ นาที แม้ผู้ชกกำลังนับอยู่ก็ตาม
- ที่นั่งของผู้รักษาเวลา ผู้รักษาเวลาต้องนั่งอยู่ข้างเวทีตรงข้ามมุมยื่นของผู้ชก

กติกาข้อที่ ๑๖

“การตัดสิน” (DECISION)

ชนิดของการตัดสิน มีดังนี้

๑. ชนะโดยน็อกเอาต์ (Win by Knock-out) ถ้าผู้แข่งขัน “ล้ม” และไม่สามารถแข่งขันต่อไปได้ภายใน ๑๐ วินาที ให้ผู้แข่งขันเป็นผู้ชนะโดยน็อกเอาต์

๒. ชนะโดยคะแนน (Win by Points) เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันผู้แข่งขันที่ได้รับการตัดสินเสียงข้างมากของผู้ตัดสินเป็นผู้ชนะ ถ้าผู้แข่งขันทั้งสองฝ่ายบาดเจ็บหรือถูกนับสิบพร้อมกันและไม่สามารถแข่งขันต่อไปได้ ผู้ตัดสินต้องรวมคะแนนที่ผู้แข่งขันแต่ละคนได้ไว้จนถึงเวลาการแข่งขันได้หยุดลง ผู้แข่งขันที่ได้คะแนนมากกว่าเป็นผู้ชนะ

๓. ชนะโดยผู้ชี้ขาดสั่งยุติการแข่งขัน (Win by Referee Stopping Contest)

ก. ฝีมืออ่อนกว่ามาก (Out-classed) เมื่อผู้ชี้ขาดเห็นว่าผู้แข่งขันคนหนึ่งฝีมืออ่อนกว่ามากหรือถูกชกมากเกินไป ต้องยุติการแข่งขันและให้คู่แข่งเป็นผู้ชนะ

ข. บาดเจ็บ (Injury) ถ้าผู้ชี้ขาดเห็นว่า ผู้แข่งขันคนหนึ่งมีสภาพร่างกายไม่สมบูรณ์พอที่จะแข่งขันต่อไปได้ เนื่องจากได้รับการบาดเจ็บจากการชกอย่างถูกต้องหรือด้วยเหตุทางร่างกายอื่น ๆ ต้องยุติการแข่งขันและให้คู่แข่งเป็นผู้ชนะ การตัดสินตามที่กล่าวนี้เป็นสิทธิ์ของผู้ชี้ขาดที่อาจจะหารือกับแพทย์ก็ได้เมื่อได้หารือกับแพทย์แล้วผู้ชี้ขาดต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์

แพทย์สนามมีสิทธิ์ในการขอให้ยุติการแข่งขัน ถ้าคิดว่าเหตุผลทางการแพทย์เพียงพอที่จะไม่อนุญาตให้มีการแข่งขันดำเนินต่อไป สิ่งแรกที่แพทย์สมาคมต้องทำคือ แจ้งให้ประธานกรรมการควบคุมการแข่งขันทราบเพื่อยกธงให้สัญญาณผู้ชี้ขาดยุติการแข่งขัน

ในการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศของการแข่งขันระดับนานาชาติหรือการแข่งขันแบบครั้งเดียว หากเกิดการบาดเจ็บกรณีหาสาเหตุไม่ได้เกิดขึ้นหลังจากยกที่ ๑ ผ่านไปแล้ว ผู้ตัดสินต้องรวมคะแนนที่ผู้แข่งขันทำได้จนถึงเวลาที่เกิดการบาดเจ็บนั้น ผู้แข่งขันที่ได้รับคะแนนมากกว่าเป็นผู้ชนะ หากการบาดเจ็บเกิดขึ้นในยกที่ ๑ ของการแข่งขัน นักมวยที่ไม่ได้รับบาดเจ็บจะเป็นผู้ชนะในการแข่งขันแบบครั้งเดียว ถ้าเกิดการบาดเจ็บในยกที่ ๑ ผลการแข่งขันอาจให้เสมอกันได้

ค. ถูกนับตามเกณฑ์ที่กำหนด (Compulsory Count Limits) เมื่อผู้แข่งขันถูกนับ ๓ ครั้งภายในยกเดียวกันหรือถูกนับ ๔ ครั้ง ตลอดการแข่งขันของคู่เดียวกัน (สำหรับการแข่งขันนักมวยหญิงหรือระดับเยาวชนนั้น ผู้ชี้ขาดสั่งยุติการแข่งขัน เมื่อผู้แข่งขันถูกนับ ๒ ครั้ง ภายในยกเดียวกันหรือถูกนับ ๓ ครั้ง ตลอดการแข่งขันของคู่เดียวกัน) ต้องยุติการแข่งขันและให้คู่แข่งเป็นผู้ชนะ

ง. ถูกกระทำรุนแรง (R.S.C.H.), (R.S.C.B.), (R.S.C.L.) ผู้ซึ่งขาดจะยุติการแข่งขันทันทีที่ผู้แข่งขันคนหนึ่งอยู่ในสภาพไม่สามารถควบคุมและป้องกันตนเองได้ เนื่องจากถูกกระทำอย่างรุนแรงอาจเป็นอันตรายทางสมอง

๔. ชนะโดยการถอนตัว (Win by Retirement) ถ้าผู้แข่งขันถอนตัวออกจากการแข่งขันด้วยความสมัครใจ อันเนื่องจากการบาดเจ็บหรือเหตุอื่นหรือไม่อาจแข่งขันต่อไปได้ในทันที ภายหลังจากการหยุดพักระหว่างยกให้คู่แข่งขันเป็นผู้ชนะ

๕. ชนะโดยให้ออกจากการแข่งขัน (Win by Disqualification) ถ้าผู้แข่งขันถูกสั่งให้ออกจากการแข่งขันให้คู่แข่งขันเป็นผู้ชนะ ถ้าผู้แข่งขันทั้ง ๒ ฝ่าย ถูกสั่งให้ออกจากการแข่งขันจะไม่ได้รับรางวัล เหรียญถ้วย รางวัลเกียรติยศ หรืออันดับในการแข่งขันครั้งนั้น

๖. ไม่มีการตัดสินแพ้ ชนะ และยุติการแข่งขัน (No Contest) ดังกรณีต่อไปนี้

ก. เกิดเหตุการณ์นอกเหนือความรับผิดชอบของผู้แข่งขันหรือการควบคุมของผู้ซึ่งขาด เช่น เวทีเกิดความเสียหาย อากาศไม่ดี ผู้ชมไม่อยู่ในความเจียมจนแข่งขันต่อไปไม่ได้ ฯลฯ

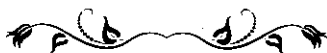
ข. ผู้แข่งขันฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายสมยอมกันหรือแก้งต่อสู้ชกไม่สมควรคดีศรี หรือผู้แข่งขันฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแก้งกระทำพาลัว กรณีดังกล่าวให้ผู้แข่งขันฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งคู่ออกจากการแข่งขัน

๗. ชนะโดยได้ผ่าน (Win by Walk-over) เมื่อผู้แข่งขันคนหนึ่งอยู่ในสังเวียนพร้อมที่จะแข่งขัน แต่คู่แข่งขันไม่ปรากฏตัวหลังจากที่ได้ประกาศชื่อของผู้แข่งขันผู้นั้นแล้ว ให้ตีสระฆังและเวลาผ่านไปครบ ๒ นาที ผู้ซึ่งขาดจะชี้ขาดว่าผู้แข่งขันที่ปรากฏตัวรออยู่เป็นผู้ชนะผ่าน ผู้ซึ่งขาดต้องแจ้งให้ผู้ตัดสินทุกคนให้บันทึกผลลงในใบคะแนนแล้วเก็บรวบรวมใบคะแนน และเรียกผู้แข่งขันมาที่กลางสังเวียนชูมือผู้ชนะหลังจากที่ได้ประกาศคำตัดสินแล้ว

๘. เสมอกัน (A Draw) เฉพาะการแข่งขันแบบเดี่ยวในการแข่งขันระหว่างสองสโมสรหรือสองประเทศเพื่อมิตรภาพอาจตกลงกันให้มีการเสมอกันได้เมื่อคะแนนของผู้ตัดสินส่วนใหญ่ให้เสมอกัน นอกจากนี้ ถ้าเกิดบาดเจ็บจากอุบัติเหตุในยกที่หนึ่งผลการแข่งขันอาจจะให้เสมอกันก็ได้

กติกาย่อที่ ๑๗

“การให้คะแนน” (AWARDING OF POINTS)

การให้คะแนนมวยไทยสมัครเล่น มี ๒ วิธี

๑. การให้คะแนนการตัดสินด้วยใบให้คะแนน (SCORING CARD)

หลักเกณฑ์การให้คะแนน การให้คะแนนต้องให้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๑.๑ เกี่ยวกับการชก (อวัยวะที่ใช้ในการต่อสู้คือ หมัด เท้า เข่า ศอก)

ก. การชกที่ได้คะแนน ในแต่ละยกผู้ตัดสินต้องคิดคะแนนให้แก่ผู้แข่งขันแต่ละคนตามจำนวนของการชกที่ถูกต้อง ตามแบบของมวยไทย เช่น ผู้แข่งขันจะกระแทก ชก ตี เตะ ทูป ถอง เหน็บ ถีบ ฯลฯ บริเวณทุกส่วนบนร่างกายคู่ต่อสู้ด้วยประการใดๆ ก็ได้ที่เข้าลักษณะของมวยไทยโดยปราศจากการป้องกัน และทำให้คู่แข่งเสียเปรียบถือว่าได้คะแนน ในการชกคลุกวงในหรือการเข้าคลุกวงใน ต้องตัดคะแนนให้ผู้แข่งขันที่แตกอาวุธ (แม้ไม่มีมวยไทย คือ หมัด เข่า ศอก) ได้ถูกต้องมากกว่า ดีกว่า เมื่อสิ้นสุดเข้าคลุกวงในกันนั้น

ข. การชกที่ไม่ได้คะแนน มีดังนี้

- การชกที่ละเมิดกติกาข้อหนึ่งข้อใด
- ชกถูกแขนขา ของคู่แข่งอันเป็นลักษณะของการป้องกันของคู่แข่ง
- ไม่มีน้ำหนักหรือแรงส่งจากร่างกาย

๑.๒ เกี่ยวกับการฟาล์ว

ก. ระหว่างการชกแต่ละยก ผู้ตัดสินต้องคำนึงถึงความสำคัญของฟาล์วเตือนและดำเนินโทษตามสมควร ในการฟาล์วเท่าที่ได้มองเห็น แม้ผู้ชี้ขาดจะมองเห็นหรือไม่ก็ตาม เมื่อผู้ชี้ขาดเตือนให้ใส่เครื่องหมาย (c) ในช่องที่แบ่งไว้ของผู้กระทำฟาล์ว

ข. การดำเนินโทษ ผู้ชี้ขาดสั่งตัดคะแนนผู้แข่งขันคนหนึ่งผู้ตัดสินอาจให้คะแนนอีกคนหนึ่งก็ได้ เมื่อผู้ตัดสินจะให้คะแนนแก่ผู้แข่งขันที่คู่ต่อสู้ฟาล์วซึ่งถูกผู้ชี้ขาดสั่งตัดคะแนน ผู้ตัดสินต้องใส่ (w) ในช่องที่แบ่งไว้ข้างคะแนนของผู้ถูกสั่งตัดคะแนนเพื่อแสดงว่าเขาได้กระทำเช่นนั้น ถ้าผู้ตัดสินไม่เห็นด้วยต้องใส่ (x) ในช่องที่แบ่งไว้ข้างคะแนนของผู้แข่งขันที่ถูกสั่งตัดคะแนน

ค. ถ้าผู้ตัดสินเห็นการฟาล์วอย่างชัดเจนโดยผู้ชี้ขาดไม่ได้สังเกตและตัดคะแนนผู้แข่งขันที่กระทำฟาล์ว ผู้ตัดสินจะต้องประเมินความรุนแรงของการฟาล์ว และตัดคะแนนในการกระทำฟาล์วไปตามความเหมาะสม แม้ผู้ชี้ขาดจะไม่เห็นก็ตามผู้ตัดสินจะต้องแสดงให้เห็นว่านักมวยได้กระทำเช่นนั้นโดยใส่ (j) ลงไปในช่องที่แบ่งไว้ทางด้านนักมวยที่กระทำผิด พร้อมทั้งระบุไว้ด้วยว่าทำผิดด้วยเหตุใด

๑.๓ เกี่ยวกับการให้คะแนน

ก. คะแนนแต่ละยกมี ๒๐ คะแนน เมื่อสิ้นสุดแต่ละยกผู้แข่งขันที่ดีกว่า (มีทักษะมากกว่า) จะได้ ๒๐ คะแนน และคู่แข่งจะได้ลดลงไปตามส่วน ถ้าผู้แข่งขันทั้งสองฝ่ายชกดีเท่ากัน ให้คะแนนคนละ ๒๐ คะแนน ไม่มีการให้คะแนนเป็นเศษส่วน

ข. เกณฑ์การคิดคะแนน การคิดคะแนนให้เป็นไปตามเกณฑ์ดังนี้ คือ ๑ คะแนนสำหรับอาวุธที่กระทำถูกต้อง ๑ อาวุธ

ค. เมื่อการแข่งขันสิ้นสุดลง ถ้าได้ให้คะแนนแต่ละยกตามเกณฑ์ข้อ ก. และ ข. แล้วผู้ตัดสินพบว่าคะแนนของผู้แข่งขันทั้งสองฝ่ายเท่ากัน จะต้องพิจารณาตัดสินผลการแข่งขัน ดังนี้

- ให้ผู้แข่งขันที่เป็นฝ่ายลูกมากกว่าที่สุด หรือถ้าเป็นฝ่ายลูกเท่ากันให้พิจารณาผู้ที่มีแบบการชกดีกว่า หรือถ้ายังเท่ากันอีก
- ให้ผู้แข่งขันที่เป็นผู้มีการป้องกันดีกว่า (การปิดป้อง จับ รั้ง การหลบหลีก การฉาก ฯลฯ) จนคู่ต่อสู้ทำอะไรไม่ได้ (คือสามารถป้องกันอาวุธต่างๆ ของคู่ต่อสู้ให้พ้นจากอันตราย พลาดจากเป้าหมายไปได้)
- ในการแข่งขันทุกครั้งจะต้องมีการประกาศผู้ชนะ (แต่ในการแข่งขันแบบแข่งขันครั้งเดียว อาจมีการประกาศผลเป็นเสมอกันได้)

๒. การให้คะแนนการตัดสินด้วยเครื่องไฟฟ้าหรือคอมพิวเตอร์ (USE OF ELECTRONIC SCORING MACHINE) วิธีการให้คะแนนการตัดสินด้วยเครื่องไฟฟ้าหรือคอมพิวเตอร์ ผู้ปฏิบัติต้องปฏิบัติตามดังนี้

๒.๑ ต้องมีผู้ตัดสินทั้ง ๕ ท่าน ทำหน้าที่ในการตัดสินข้างสังเวียน

๒.๒ เมื่อผู้ตัดสินนั่งประจำที่ข้างสังเวียนให้สำรวจความเรียบร้อยของแป้นกด (key board) ซึ่งเจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ จะทำการติดตั้งเรียบร้อยแล้ว ลักษณะของแป้นกดเป็นรูปสี่เหลี่ยม มีปุ่มในการกดอยู่ ๔ ปุ่ม ดังนี้

- ปุ่มด้านซ้ายมือสำหรับนักมวยมุมแดงมี ๒ ปุ่ม ปุ่มบนสำหรับตัดคะแนน (W) ปุ่มล่างสำหรับให้คะแนน (P)
- ปุ่มด้านซ้ายมือสำหรับนักมวยมุมน้ำเงินมี ๒ ปุ่ม ปุ่มบนสำหรับตัดคะแนน (W) ปุ่มล่างสำหรับให้คะแนน (P)

๒.๓ ผู้ตัดสินทั้ง ๕ ท่านจะต้องกดให้คะแนนแก่นักมวยที่กระทำได้อย่างถูกต้องตามกติกาหรือการใช้ทักษะมวยไทยที่ให้คะแนน

๒.๔ ผู้ตัดสินที่กดปุ่มให้คะแนนแก่นักมวยที่กระทำได้อย่างถูกต้องจะถูกบันทึกไว้ในคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นคะแนนข้อมูลของแต่ละบุคคล (individual score)

๒.๕ คะแนนหรือข้อมูลจากการกดของผู้ตัดสินทั้ง ๕ จะถูกบันทึกไว้และคำนวณออกมาเป็นผลขั้นสุดท้ายโดยอัตโนมัติ (accepted score) โดยคิดเฉพาะการกระทำที่ผู้ตัดสินกดให้คะแนนอย่างน้อย ๓ ใน ๕ บันทึกลงในเครื่องพร้อมกันภายใน ๑ วินาที (เห็นเหมือนกันอย่างน้อย ๓ คนขึ้นไป ภายใน ๑ วินาที เป็นหลักการในการตัดสินผลการแข่งขัน)

๒.๖ ผู้แข่งขันที่สามารถใช้อาวุธแม่ไม้มวยไทย ดังต่อไปนี้

- เตะด้วยสันเท้าที่ศีรษะ ใบหน้า (กระช้ำพาดทาง)
- โยนเข้าลอยที่ศีรษะ ใบหน้า
- ศอกกลับที่ศีรษะ ใบหน้า
- เตะสูงที่ศีรษะ ใบหน้า (ก้านคอ) ได้ถูกต้องเข้าเป้าหมายมีน้ำหนักจะได้คะแนน

เพิ่มขึ้น ๓ คะแนน โดยพิจารณาการให้คะแนนจากเครื่องกดไฟฟ้า ซึ่งคณะลูกขุนจะเป็นผู้พิจารณา

๒.๗ คะแนนในแต่ละยกที่สมบูรณ์จะบันทึกรวมกันไปตลอดจนครบยกสุดท้าย ผู้ที่กระทำได้ถูกต้องมากกว่าจะเป็นผู้ชนะโดยคะแนน

๒.๘ นักมวยที่ถูกตัดคะแนน (warning) คะแนนจะหายไป ๒ คะแนน (มีค่าเท่ากับ ๒ การกระทำ) ไปเพิ่มให้กับฝ่ายตรงข้าม

๒.๙ คะแนนของผู้ตัดสินทั้ง ๕ จะบันทึกจำนวนทักษะที่กระทำทั้งหมด จัดเก็บไว้ทั้งส่วนบุคคลและผลรวมอย่างน้อย ๓ คน

๒.๑๐ ถ้าการชกสิ้นสุดลง ผลสุดท้ายคะแนนออกมาเสมอกันจะต้องนำคะแนนเดิมมาพิจารณาโดยตัดคะแนนของผู้ตัดสินที่ให้คะแนนไว้สูงสุดและต่ำสุดออกมา แล้วนำคะแนนส่วนบุคคลของผู้ตัดสินที่เหลืออยู่จะเป็นผู้ชนะ แต่ถ้ามีผลเสมอกันอีก ลูกขุน (JURY) จะให้ผู้ตัดสินทั้ง ๕ คน พิจารณาครั้งสุดท้ายโดยการกดปุ่มบันทึกของแต่ละคนอีก ๑ ครั้ง (ปุ่มแดงหรือปุ่มน้ำเงิน)

๒.๑๑ การใช้ทักษะที่กระทำได้มากกว่าคู่ต่อสู้จำนวน ๒๕ คะแนน ถือว่ามีฝีมือเหนือกว่า ให้ลูกขุนแจ้งให้ผู้ตัดสิน ยุติการแข่งขันโดยให้สัญญาณยกออก และผู้ตัดสินยุติการแข่งขัน (สำหรับเยาวชนหรือนักมวยหญิง จำนวน ๒๐ คะแนน)

๒.๑๒ ถ้าเครื่องให้คะแนนขัดข้องต้องปฏิบัติ ดังนี้

- ประธานคณะลูกขุนจะยุติการแข่งขัน ๑ นาที ถ้ายังซ่อมเครื่องไม่ได้ ให้แข่งขันต่อไป โดยให้คณะลูกขุน ๓ หรือ ๕ คน เป็นผู้ให้คะแนน
- ถ้าไม่สามารถซ่อมเครื่องได้ คณะลูกขุนสามารถตัดสินใจให้ยุติการตัดสินด้วยใบให้คะแนนสำหรับคู่มวยต่อไป

การใช้ทักษะมวยไทยสมัครเล่นที่ได้คะแนน

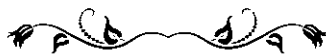
ผู้ตัดสินต้องพิจารณาจากการกระทำด้วยทักษะมวยไทย เช่น หมัด เท้า เข่า ศอก ดังนี้

- ถูกเป้าหมายของมวยไทยสมัครเล่น
- ปราศจากการป้องกันจากคู่ต่อสู้
- มีน้ำหนักหรือแรงส่งจากหัวไหล่ ลำตัว สะโพก แขน หรือขา
- ทักษะมวยไทยที่ใช้กระทำไม่ผิดกติกา (ฟาล์ว)

สรุป

๑. เห็นกด
๒. เข้าเป้า ปราศจากการป้องกัน
๓. มีน้ำหนัก
๔. ไม่ฟาล์ว

กติกาย่อยที่ ๑๘ “การฟาล์ว” (FOULS)

การเตือน การตัดคะแนน การให้ออกจากการแข่งขัน

ถ้าผู้แข่งขันไม่เชื่อฟังคำสั่งผู้ชี้ขาด ผ่าฝืนกติกาการแข่งขันอย่างไม่ใช้วิสัยของนักกีฬาหรือกระทำฟาล์ว ผู้ชี้ขาดมีอำนาจเตือนหรือสั่งตัดคะแนนหรือปรับให้แพ้โดยไม่ต้องเตือนก็ได้แล้วแต่ความร้ายแรงหรือเห็นสมควร ในการที่ผู้แข่งขันขึ้นไปแข่งขันคราวหนึ่ง ๆ นั้น ให้มีการสั่งตัดคะแนนผู้แข่งขันแต่ละคนเพียง ๒ ครั้ง การสั่งตัดคะแนนครั้งที่ ๓ ให้ปรับเป็นแพ้ทันที ผู้แข่งขันแต่ละคนต้องรับผิดชอบ สำหรับฟิสิกส์ของคนที่กระทำผิดดังกล่าวนั้นเช่นเดียวกัน

ชนิดของการฟาล์ว

๑. กัด คืบ หรือกดลูกตา ถ่มน้ำลายรดคู่ต่อสู้ ใช้ศีรษะชนหรือโขกคู่ต่อสู้
๒. ทุ่มคู่ต่อสู้ หักหลังคู่ต่อสู้ แกล้งล้มทับ กดศอกหรือเข่าขณะคู่ต่อสู้ล้ม เหวี่ยงหรือทุ่มคู่ต่อสู้ด้วยวิธีโยโด หรือมวยปล้ำ
๓. ลื้อคอ หรือลื้อคแขนคู่ต่อสู้

๔. จับเชือกแล้วชก เตะ ถีบ ทบ ถอง ตี ฯลฯ หรือใช้เชือกเพื่อประโยชน์ของตนด้วยประการใด ๆ ในทางที่ไม่เป็นธรรม

๕. ซ้ำเติมคู่ต่อสู้ที่ล้มอยู่หรือกำลังลุกขึ้น

๖. แกล้งล้มเพื่อเอาเปรียบคู่ต่อสู้

๗. แสดงกิริยาว่าไม่เหมาะสมในการแข่งขัน

๘. กอดรัด พัดเหวี่ยง ปล้ำคู่ต่อสู้ อันไม่ถูกต้องตามลักษณะแบบแผนของมวยไทย

๙. ชก เตะ ถีบ ถอง ทบ ตี ฯลฯ ที่กระจับของคู่ต่อสู้โดยเจตนา

๑๐. พยายามชกคู่แข่งทันทีโดยที่ยังไม่ถอยหลังเมื่อผู้ชกขาดส่ง “แยก”

๑๑. ทำร้ายหรือแสดงอาการใด ๆ ที่เป็นการก้าวร้าวผู้ชกขาด

๑๒. เจตนาคายสนับฟัน

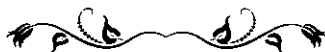
๑๓. พี่เลี้ยงเจตนายุยง ส่งเสริม ส่งสอนผู้แข่งขันของตนเองหรือไม่นั่งอยู่ในที่จัดไว้

๑๔. ห้ามจับขาคู่ต่อสู้ดันไปข้างหน้าเกิน ๒ ก้าว (ไถนา)

ผู้ชกขาดปรึกษาผู้ตัดสิน

ผู้ชกขาดมีความเชื่อว่าการฟาล์วเกิดขึ้น ซึ่งเขามองไม่เห็นเขาอาจจะปรึกษาผู้ตัดสินได้

กติกาย่อที่ ๑๙ **“ล้ม” (DOWN)**

ล้ม ถ้าผู้แข่งขันคนใดถูกพื้นเวทีด้วยส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย นอกจากเท้าหรือพับอยู่บนเชือก ในลักษณะที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ หรือถูกชกออกไปนอกเชือกสังเวียน หรือถูกชกอย่างหนักยังไม่ล้ม และไม่พับอยู่บนเชือก แต่อยู่ในสภาพหมดสติให้ถือว่าผู้แข่งขันนั้นอยู่ในลักษณะ “ล้ม”

การนับ ในกรณีที่ผู้แข่งขันคนหนึ่งถูกกระทำล้มลง ให้ผู้ชกขาดสั่งให้ผู้แข่งขันอีกคนหนึ่งรีบถอยห่าง ออกอยู่ ณ มุมกลางที่ห่างที่สุดทันที พร้อมกับเริ่มนับ เมื่อผู้ล้มนั้นได้ลุกขึ้นมาแล้ว และได้รับคำสั่งจากผู้ชกขาด “ชก” จึงจะแข่งขันต่อไปได้ ถ้าผู้แข่งขันไม่ได้ไปอยู่ที่มุมตามคำสั่ง ผู้ชกขาดต้องหยุดนับจนกว่าผู้แข่งขันจะได้ ปฏิบัติตามคำสั่งแล้วจึงนับต่อไปจากที่ได้นับไปแล้ว

เมื่อผู้แข่งขันคนใดคนหนึ่งล้ม ให้ผู้ชกขาดนับดัง ๆ จาก ๑ ถึง ๑๐ โดยทอดระยะห่างกัน ๑ วินาที และทุกๆ ๑ วินาที ที่นับ ผู้ชกขาดจะต้องให้สัญญาณมือด้วยเพื่อผู้แข่งขันจะได้รู้ว่าตนถูกนับ ให้ทอดระยะห่างจากเวลาที่นักมวยได้ล้มลงบนพื้น ๑ วินาที แล้วจึงเริ่มนับ “หนึ่ง”

น็อกเอาต์ ถ้าผู้ล้มลุกขึ้นได้ก่อนที่ผู้ช้ำขาดจะนับถึง ๑๐ และพร้อมที่จะแข่งขันต่อไปได้แต่ยังไม่ถึง ๘ ผู้ช้ำขาดจะต้องนับให้ถึงก่อน

ล้มทั้งสองฝ่าย ถ้าผู้แข่งขันล้มลงพร้อมกันทั้งสองคน ผู้ช้ำขาดนับต่อไปตลอดเวลาที่คนใดคนหนึ่งล้มอยู่ ถ้าผู้แข่งขันทั้งสองคนยังล้มอยู่จนกระทั่งนับสิบ ให้ตัดสินโดยคะแนนที่ได้ให้ไว้จนถึงเวลาที่ล้มนั้น (เว้นแต่ได้ตกลงกันไว้เป็นกรณีพิเศษ) ในกรณีที่ผู้แข่งขันล้มลงทั้งคู่และบังเอิญแขน ขา ทั้งสองฝ่ายเกี่ยวพันกันหรือทับกันโดยผู้แข่งขันทั้งสองกำลังลุกขึ้น ผู้ช้ำขาดควรให้เวลาหรือช่วยแกะดึงออกและไม่ควรนับ

ล้มลงอีกโดยไม่ถูกรักษา ผู้แข่งขันล้มลงและลุกขึ้นมาได้ก่อนนับสิบ แต่แล้วกลับล้มลงไปโดยมิได้ถูกรักษาอีก ให้ผู้ช้ำขาดนับต่อไปจากที่นับแล้ว

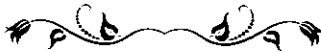
ไม่สามารถแข่งขันต่อไปได้ ผู้แข่งขันไม่สามารถแข่งขันต่อไปได้ทันที ภายหลังที่เวลาหยุดพักระหว่างยกหมดไปแล้ว จะควรนับหรือไม่อยู่ในดุลยนิมิตของผู้ช้ำขาด

เกณฑ์กำหนดจำนวนครั้งของการนับ เมื่อนักมวยคนหนึ่งถูกนับ ๓ ครั้ง ในยกเดียวกัน หรือถูกนับ ๔ ครั้ง ตลอดการชกในคืนนั้นผู้ช้ำขาดต้องยุติการแข่งขัน (สำหรับมวยระดับเยาวชน หรือนักมวยหญิง เมื่อนักมวยคนหนึ่งถูกนับ ๒ ครั้ง ในยกเดียวกัน หรือถูกนับ ๓ ครั้ง ตลอดการชกในคืนนั้น ผู้ช้ำขาดต้องยุติการแข่งขัน)

กติกาข้อที่ ๒๐

“กสรณวิธีภายหลังการน็อกเอาต์”

(PROCEDURE AFTER KNOCK-OUT)

ผู้แข่งขันที่หมดสติ ถ้าผู้แข่งขันหมดสติให้เฉพาะผู้ช้ำขาดและแพทย์เท่านั้นที่เข้าไปในสังเวียนได้ ผู้อื่นอาจเข้าไปในสังเวียนได้ถ้าแพทย์ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

การช่วยเหลือทางการแพทย์ ผู้แข่งขันที่ถูกน็อกเอาต์อันเกิดจากการชกที่ศีรษะอย่างรุนแรงจนไม่สามารถป้องกันตนเองได้และผู้ช้ำขาดสั่งยุติการแข่งขัน ผู้แข่งขันผู้นั้นจะต้องได้รับการตรวจจากแพทย์ทันที และจะต้องถูกส่งกลับบ้านหรือสถานที่พักที่เหมาะสมโดยเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการแข่งขัน

ระยะพักฟื้น

๑. กรณีที่ถูกน็อกเอาต์หรือผู้ช้ำขาดยุติการแข่งขัน ๑ ครั้ง ผู้แข่งขันที่ถูกน็อกเอาต์หรือผู้ช้ำขาดยุติการแข่งขันอันเนื่องจากถูกชกที่ศีรษะอย่างรุนแรง จนไม่สามารถป้องกันตนเองต่อไปได้ และผู้ช้ำขาดพิจารณาให้ยุติการแข่งขัน ผู้แข่งขันผู้นั้นจะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำการแข่งขันหรือลงนามช้อมคู่เป็นเวลาอย่างน้อย ๔ สัปดาห์ ภายหลังจากการถูกน็อกเอาต์แล้ว

๒. กรณีที่ถูกน็อกเอาต์หรือผู้ช้ำขาดยุติการแข่งขัน ๒ ครั้ง ผู้แข่งขันที่ถูกน็อกเอาต์เนื่องจากถูกชกที่ศีรษะอย่างรุนแรงจนไม่สามารถป้องกันตนเองต่อไปได้ และผู้ช้ำขาดพิจารณาให้ยุติการแข่งขันจำนวน ๒ ครั้ง ในระยะเวลา ๓ เดือน ผู้แข่งขันผู้นั้นจะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำการแข่งขันหรือลงนามข้อมคุเป็นเวลา ๓ เดือน หลังจากถูกน็อกเอาต์ หรือผู้ช้ำขาดยุติการแข่งขัน

๓. กรณีที่ถูกน็อกเอาต์หรือผู้ช้ำขาดยุติการแข่งขัน ๓ ครั้ง ผู้แข่งขันที่ถูกน็อกเอาต์เนื่องจากถูกชกที่ศีรษะอย่างรุนแรงจนไม่สามารถป้องกันตนเองต่อไปได้ และผู้ช้ำขาดพิจารณาให้ยุติการแข่งขันจำนวน ๓ ครั้ง ในระยะเวลา ๑๒ เดือน ผู้แข่งขันผู้นั้นจะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำการแข่งขันหรือลงนามข้อมคุเป็นเวลา ๑ ปี หลังจากถูกน็อกเอาต์หรือผู้ช้ำขาดยุติการแข่งขันครั้งที่สาม

การรับรองจากแพทย์ภายหลังระยะพักฟื้น ผู้แข่งขันจะกลับเข้ามาทำการแข่งขันใหม่หลังจากพ้นระยะพักฟื้นตามที่ได้กล่าวไว้ใน ๓ ข้อข้างต้น ผู้แข่งขันผู้นั้นจะต้องได้รับการตรวจเป็นพิเศษจากแพทย์และมีใบรับรองจากแพทย์ว่าเป็นผู้ที่มร่างกายสมบูรณ์พร้อมที่จะเข้าแข่งขันได้เสียก่อน

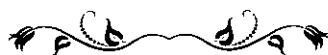
กรณีผู้ช้ำขาดยุติการแข่งขัน ผู้ช้ำขาดต้องแจ้งให้ประธานการแข่งขันทราบและแจ้งให้ผู้ตัดสินทราบเพื่อบันทึกผลลงในใบคะแนนว่า ผู้ช้ำขาดยุติการแข่งขันอันเป็นผลเนื่องมาจากผู้แข่งขันถูกชกที่ศีรษะจนไม่สามารถจะแข่งขันต่อไปได้ (RSCH)

ผู้แข่งขันที่ถูกน็อกเอาต์ อันเนื่องมาจากถูกชกที่ศีรษะและผู้ช้ำขาดยุติการแข่งขัน จะถูกบันทึกไว้ในสมุดประวัติการแข่งขันทุกครั้ง

กติกาย่อที่ ๒๑

“การดำเนินการเกี่ยวกับการใช้ยา”

(ADMINISTRATION OF DRUGS)

การใช้สารกระตุ้น ไม่อนุญาตให้ผู้แข่งขันใช้ยาหรือสารเคมีที่ไม่ใช่ส่วนประกอบของอาหารปกติ (เช่น การใช้สารกระตุ้น) ถือเป็นการกระทำที่ต้องห้าม

บทลงโทษ ผู้แข่งขันหรือเจ้าหน้าที่คนใดฝ่าฝืนข้อความนี้จะต้องถูกลงโทษให้ออกจากการแข่งขันหรือห้ามแข่งขันต่อไปโดยสหพันธ์สมาคมมวยฯ ผู้แข่งขันคนใดก็ตามปฏิบัติตามกฎระเบียบการทดสอบทางการแพทย์ภายหลังการชกแล้วเป็นการแสดงให้เห็นว่าได้กระทำความผิดตามกติกานี้ ผู้แข่งขันผู้นั้นจะถูกให้ออกจากการแข่งขันหรือห้ามแข่งขันต่อไป เจ้าหน้าที่ที่สนับสนุนให้ผู้แข่งขันกระทำความผิดเช่นนั้นก็จะต้องถูกลงโทษเช่นกัน

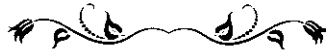
การใช้ยาเฉพาะที่ การใช้ยาเฉพาะที่อนุญาตให้กระทำได้โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากแพทย์ของคณะกรรมการแพทย์เท่านั้น

สารต้องห้าม สารต้องห้ามต่าง ๆ ที่มีอยู่ในบัญชีของคณะกรรมการโอลิมปิกสากลถือเป็นสารกระตุ้นจะต้องถูกลงโทษ สหพันธ์สมาคมมวยฯ อาจเพิ่มเติมรายชื่อสารกระตุ้นตามที่คณะกรรมการฝ่ายแพทย์เสนอแนะ

กติกaboxที่ ๒๒

“การปฏิบัติหน้าที่ของแพทย์”

(ATTENDANCE OF DOCTOR)

การปฏิบัติหน้าที่ แพทย์ที่ได้รับแต่งตั้งไว้จะต้องอยู่ประจำตลอดการแข่งขัน และไม่ควรลุกไปจากที่ที่จัดไว้ก่อนการแข่งขันคู่สุดท้ายสิ้นสุดลง และจนกว่าจะได้ดูแลผู้แข่งขันคู่สุดท้ายเรียบร้อยแล้ว

การจัดที่นั่งสำหรับแพทย์ แพทย์ที่ปฏิบัติหน้าที่จะต้องนั่งต่อจากคณะลูกขุนเมื่อเห็นว่าควรยุติการแข่งขันเนื่องจากการชกที่รุนแรง จะต้องแนะนำประธานกรรมการจัดการแข่งขันหรือประธานคณะลูกขุนซึ่งจะเป็นผู้ยกธงเพื่อให้ผู้ชกยุติการแข่งขัน แล้วแพทย์เข้าไปในสังเวียนเพื่อตรวจนักมวยที่บอบช้ำ แล้วแจ้งผู้ชกว่าควรยุติการแข่งขันต่อไป

การรับรองทางแพทย์ ไม่อนุญาตให้ผู้แข่งขันเข้าแข่งขันในการแข่งขันนานาชาติ ถ้าผู้แข่งขันนั้นไม่ได้รับรองว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติพอที่จะเข้าแข่งขันโดยแพทย์ผู้ทรงคุณวุฒิจากสมาคมฯ ที่ดำเนินการแข่งขัน

ใบรับรองแพทย์ ผู้แข่งขันทุกคนที่ไปแข่งขันนอกประเทศของตนต้องมีใบรับรองแพทย์ที่ลงนามโดยแพทย์ผู้มีอำนาจในการออกใบรับรอง ก่อนออกนอกประเทศเป็นผู้ที่มีสุขภาพดี ไม่บาดเจ็บ ไม่มีโรคติดต่อ หรือมีอาการบั่นทอนสมรรถภาพของผู้แข่งขันในประเทศที่เดินทางไปแข่งขัน ใบรับรองดังกล่าวอาจทำรวมไว้ในสมุดประวัติหรือบัตรประจำตัวนักมวยตามแบบของสมาคมมวยไทยสมัครเล่นแห่งประเทศไทยและจะต้องนำไปแสดงในการตรวจร่างกายก่อนทำการชกน้ำหนักเป็นทางการ

ข้อห้ามสำหรับผู้แข่งขัน ห้ามผู้แข่งขันที่มีสายตามองเห็นเพียงข้างเดียวหรือใส่เลนส์สัมผัสเข้าแข่งขัน ไม่อนุญาตให้นักมวยที่หูหนวกและเป็นใบ้และเป็นลมบ้าหมูลงแข่งขันด้วยเช่นกัน

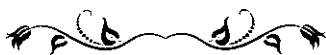
แผลแตก และถลอก ผู้แข่งขันจะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำการแข่งขัน ถ้าเย็บแผลหรือปิดผ้าพันแผลแตก ถลอก หักเลือด ฟกช้ำ บริเวณศีรษะหรือหน้าซึ่งรวมทั้งบริเวณจมูก หู และตาด้วย แต่ผู้แข่งขันจะได้รับอนุญาต ถ้าหากแผลนั้นได้รับการปกปิดให้เรียบร้อย ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับแพทย์ที่ทำการตรวจร่างกายในวันที่ผู้แข่งขันผู้นั้นแข่งขัน

หนังสือคู่มือแพทย์ ข้อบังคับทางการแพทย์อื่น ๆ ระบุอยู่ในหนังสือคู่มือแพทย์

กติกาย่อที่ ๒๓

“การจับมือ”

(SHAKING OF HANDS)

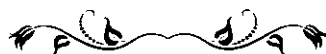

ก่อนและหลังการแข่งขัน นักมวยต้องจับมือกันด้วยอาการที่สุภาพอันเป็นสัญลักษณ์ของการกีฬาที่บริสุทธิ์ และเป็นการต่อสู้นันท์มิตรตามกติกการแข่งขัน การจับมือให้กระทำเมื่อรายรำไหว้ครูเสร็จ และภายหลังประกาศผลแข่งขัน ไม่อนุญาตให้ทำการจับมือกันระหว่างแข่งขัน

กติกาย่อที่ ๒๔

“เกณฑ์อายุขั้นต่ำและขั้นสูงสุดของนักมวย”

(MINIMUM AND MAXIMUM AGE LIMIT FOR BOXERS)

ก. ผู้แข่งขันระดับเยาวชน

เกณฑ์อายุขั้นต่ำ ไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปี

เกณฑ์อายุขั้นสูง ไม่เกิน ๑๘ ปี

ข. ผู้แข่งขันระดับประชาชนทั่วไปในการแข่งขันนานาชาติ

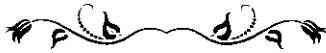
เกณฑ์อายุขั้นต่ำ ไม่ต่ำกว่า ๑๗ ปี

เกณฑ์อายุขั้นสูง ไม่เกิน ๓๕ ปี

กติกาข้อที่ ๒๕

“ถ้วยรางวัล”

(INTER-NATION TROPHIES OR CHALLENGE CUPS)

รางวัล รางวัลในการแข่งขันนานาชาติอาจกำหนดให้มีถ้วยรางวัลหรือรางวัล เพื่อเป็นเกียรติให้แก่ทีมที่เข้าร่วมแข่งขัน เช่น

- ไหว้ครูสวยงาม
- นักชกยอดเยี่ยม
- คะแนนรวม

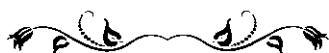
การหาตำแหน่งของทีม การหาตำแหน่งของทีมจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ชนะแต่ละครั้งในรอบแรก ๆ หรือรอบก่อนรอบรองชนะเลิศจะได้รับ ๑ คะแนน
๒. ผู้ชนะในรอบรองชนะเลิศจะได้รับ ๓ คะแนน
๓. ผู้ชนะในรอบชิงชนะเลิศจะได้รับ ๓ คะแนน
๔. อาจให้คะแนนด้วยก็ได้ถ้าเหตุผลเพียงพอสำหรับผู้แข่งขันที่ไม่สามารถจะแข่งขันกันได้
๕. ในกรณีที่สองทีมหรือมากกว่าสองทีมได้คะแนนเท่ากันตำแหน่งจะต้องขึ้นอยู่กับ
 - จำนวนของผู้ชนะเลิศมากกว่า ถ้ายังเท่ากันอยู่
 - จำนวนของตำแหน่งรองชนะเลิศมากกว่าและถ้ายังเท่ากันอยู่
 - จำนวนของตำแหน่งที่ ๓ มากกว่า

การให้คะแนนสำหรับการแข่งขันประเภทที่มีระหว่าง ๒ ประเทศ หรือ ๒ สโมสร นักมวยจะได้รับ ๒ คะแนน ให้แก่ทีมของเขาเมื่อชนะแต่ละครั้ง นักมวยที่แพ้แต่ละครั้งจะได้ ๑ คะแนน สำหรับทีมของเขา เว้นแต่นักมวยที่ให้จากการแข่งขันจะไม่ได้คะแนนสำหรับทีม

กติกาข้อที่ ๒๖

“การตีความ”

การตีความหมายใด ๆ ของกติกานี้ หรือถ้ามีปัญหาใด ๆ เกิดขึ้นในระหว่างการแข่งขัน แม้จะมีได้กล่าวไว้ในกติกานี้ ให้ประธานกรรมการควบคุมการแข่งขันและคณะลูกขุนเป็นผู้ตัดสินชี้ขาด

ตารางการจัดคู่แข่งขันและการชนะผ่านเพื่อการจับสลาก

จำนวนนักมวย	จำนวนคู่รอบแรก – รอบชิง	จำนวนชนะผ่าน
๓	๑,๑	๑
๔	๒,๑	-
๕	๑,๒,๑	๓
๖	๒,๒,๑	๒
๗	๓,๒,๑	๑
๘	๔,๒,๑	-
๙	๑,๔,๒,๑	๗
๑๐	๒,๔,๒,๑	๖
๑๑	๓,๔,๒,๑	๕
๑๒	๔,๔,๒,๑	๔
๑๓	๕,๔,๒,๑	๓
๑๔	๖,๔,๒,๑	๒
๑๕	๗,๔,๒,๑	๑
๑๖	๘,๔,๒,๑	-
๑๗	๑,๘,๔,๒,๑	๑๕
๑๘	๒,๘,๔,๒,๑	๑๔
๑๙	๓,๘,๔,๒,๑	๑๓
๒๐	๔,๘,๔,๒,๑	๑๒
๒๑	๕,๘,๔,๒,๑	๑๑
๒๒	๖,๘,๔,๒,๑	๑๐
๒๓	๗,๘,๔,๒,๑	๙
๒๔	๘,๘,๔,๒,๑	๘
๒๕	๙,๘,๔,๒,๑	๗
๒๖	๑๐,๘,๔,๒,๑	๖
๒๗	๑๑,๘,๔,๒,๑	๕
๒๘	๑๒,๘,๔,๒,๑	๔
๒๙	๑๓,๘,๔,๒,๑	๓
๓๐	๑๔,๘,๔,๒,๑	๒
๓๑	๑๕,๘,๔,๒,๑	๑
๓๒	๑๖,๘,๔,๒,๑	-

ลำดับขั้นตอนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ชี้ขาด

กรณีการแข่งขันครบยก

๑. ขึ้นเวทีก่อนผู้แข่งขัน ยืนที่มุมกลางตรงข้ามมุมระฆัง
๒. ตรวจสอบผู้แข่งขัน – นวม เครื่องป้องกันลำตัว กระชับ สนับศอก สนับแข้ง ผ้าประเจียด การใช้น้ำมันวาสลิน
๓. ให้นักมวยไหว้ครู
๔. เรียกผู้แข่งขันจับมือ
๕. ให้ถอดมวงคล ใส่เครื่องป้องกันศีรษะ ใส่สนับฟัน
๖. ตรวจสอบความพร้อมของผู้ตัดสิน
๗. ตรวจสอบความพร้อมของแพทย์สนาม
๘. ตรวจสอบความพร้อมของคณะกรรมการควบคุมการแข่งขัน
๙. ตรวจสอบความพร้อมของผู้จับเวลา ระฆัง
๑๐. สั่ง “ชก” ต้องควบคุมการแข่งขันให้เป็นไปตามกติกาตั้งแต่ต้นจนจบการแข่งขัน

กรณีการแข่งขันไม่ครบยก

๑๑. ต้องแจ้งเหตุการณ์ให้ประธานฯ ทราบก่อน
๑๒. แจ้งผู้ตัดสินทั้ง ๕ (ถ้าตัดสินด้วยเครื่องไฟฟ้าไม่ต้องแจ้ง)
๑๓. เก็บใบบันทึกคะแนนจากผู้ตัดสินทั้ง ๕ (ถ้าตัดสินด้วยเครื่องไฟฟ้าไม่ต้องเก็บ)
๑๔. เรียกผู้แข่งขันยืนกลางสังเวียน หันหน้าไปทางประธานฯ (แดงขวา น้ำเงินซ้าย)
๑๕. เมื่อโฆษกประกาศผลการแข่งขันให้ชูมือผู้ชนะ
๑๖. ให้ผู้แข่งขันจับมือกันแล้วลงจากเวที
๑๗. ผู้ชี้ขาดลงจากเวทีคนสุดท้าย

ระเบียบท้ายกติกา

นักกีฬามวยไทยสมัครเล่นทุกคนที่ขึ้นชกมวยไทยสมัครเล่นไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันระดับใด นักกีฬา ฟีเลี้ยง และผู้ควบคุมทีมจะต้องถือปฏิบัติดังนี้

๑. ก่อนขึ้นเวที นักกีฬามวยไทยจะต้องระลึกถึงครูบาอาจารย์ผู้ฝึกสอนหรือผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาในการเรียนการสอนมวยไทยสมัครเล่น โดยการนั่งบริกรรมคาถาที่มุมบันไดของตนเอง

๒. เมื่อขึ้นเวทีแล้วให้นักกีฬามวยยืนกลางเวที หันหน้าไปทางประธานและทำความเคารพโดยยืนไหว้พร้อมกับโน้มตัวลงอย่างอ่อนน้อมและไหว้ให้ครบทั้ง ๔ ทิศ เพื่อเป็นการทำความเคารพผู้ชมตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทย

๓. นักกีฬามวยไทยทุกคนต้องไหว้ครูก่อนทำการชกทุกครั้งเพื่อรำลึกถึงครูบาอาจารย์

๔. เมื่อกรรมการผู้ชี้ขาดประกาศผลการชก และชুমือให้นักมวยแล้ว ต้องกระทำอย่างเดียวกันทั้ง ๔ ทิศ

๕. เมื่อกรรมการผู้ชี้ขาดตัดสินเรียบร้อยแล้ว นักกีฬามวยต้องไหว้ฟีเลี้ยง และผู้ฝึกสอนของฝ่ายตรงข้าม เพื่อขอขมาในส่วนที่ได้ล่วงเกินและแสดงความมีน้ำใจนักกีฬา

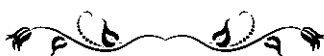
๖. ให้ฟีเลี้ยง ผู้ฝึกสอนแต่ละมุมอยู่บนเวทีจนกว่านักมวยฝ่ายตรงข้ามเข้ามาแสดงความเคารพ

กติกามวยไทยอาชีพ

กติกาข้อที่ ๑

"สังเวียน"

สังเวียน ในการแข่งขันทั่ว ๆ ไป สังเวียนต้องเป็นไปตามข้อกำหนดต่อไปนี้

๑. ขนาด สังเวียนต้องเย็บมุมสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาดเล็ก ด้านละ ๒๐ ฟุต (๖.๑๐ เมตร) และขนาดใหญ่ ด้านละ ๒๔ ฟุต (๗.๓๐ เมตร) โดยวัดภายในของเชือก

๒. พื้นและมุม พื้นสังเวียนต้องสร้างให้ปลอดภัย ได้ระดับ ปราศจากสิ่งกีดขวางใด ๆ และต้องยื่นออกไปนอกเชือกอย่างน้อย ๙๐ ซม. (๓๖ นิ้ว) พื้นสังเวียนต้องอยู่สูงจากพื้นอาคารไม่ต่ำกว่า ๔ ฟุต และสูงไม่เกิน ๕ ฟุต ตั้งเสาขนาด ๔-๕ นิ้ว สูงขึ้นไปจากพื้นเวที ๕๘ นิ้ว มุมทั้งสี่ต้องหุ้มมุมให้เรียบร้อยหรือทำอย่างใดที่สามารถป้องกันไม่ให้เกิดอันตรายแก่นักมวย

๓. การปูพื้นสังเวียน พื้นสังเวียนต้องปูด้วย ยาง ผ้ายางอ่อน เสื่อฟางอัด ไม้ก๊อกอัดหรือวัสดุอื่นที่เหมาะสม หนาไม่น้อยกว่า ๑ นิ้ว และไม่หนากว่า ๑ ๑/๒ นิ้ว ปูทับด้วยผ้าใบให้ตึงและมิดชิดคลุมพื้นสังเวียนทั้งหมด

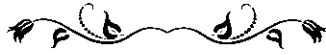
๔. เชือก ต้องมี ๔ เส้น มีความหนาอย่างน้อย ๓ ซม. (๑.๑๘ นิ้ว) อย่างมาก ๕ ซม. (๑.๙๗ นิ้ว) ซึ่งตึงกับเสาทุกทั้งสี่ของสังเวียน สูงจากพื้นสังเวียนขึ้นไปถึง ด้านบนของเชือก ๔๕ ซม. (๑๘ นิ้ว) ๗๕ ซม. (๓๐ นิ้ว) ๑๐๕ ซม. (๔๒ นิ้ว) และ ๑๓๕ ซม. (๕๔ นิ้ว) ตามลำดับ เชือกต้องหุ้มด้วยวัสดุที่อ่อนนุ่มและเรียบ เชือกแต่ละด้านของสังเวียนต้องผูกยึดกันด้วยผ้าเหนียว ๒ ชั้น ซึ่งมีขนาดกว้าง ๓ - ๔ ซม. (๑.๒ - ๑.๖ นิ้ว) ให้มีระยะห่างเท่า ๆ กัน และผ้าที่ผูกนั้นต้อง ไม่เลื่อนไปตามเชือก

๕. บันได สังเวียนต้องมีบันได ๓ บันได มีขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๓ ๑/๒ ฟุต สองบันไดอยู่ที่มุมตรงข้ามสำหรับผู้เข้าแข่งขันและที่เลี้ยง ส่วนอีกบันไดอยู่ที่มุมกว้าง สำหรับผู้ชี้ขาดและแพทย์

๖. กล่องพลาสติก ที่มุมกลางทั้งสองมุมนอกสังเวียน ให้ติดกล่องพลาสติกมุมละ ๑ กล่อง เพื่อให้ผู้ชี้ขาดทั้งสี่หรือกระดานที่ใช้จับเลือด

กติกาข้อที่ ๒

อุปกรณ์สังเวียน

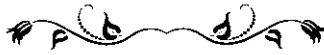

อุปกรณ์ประจำสังเวียนจะต้องประกอบด้วยอุปกรณ์ต่างๆ ดังนี้

๑. ที่นั่งพักนักมวย สำหรับนักมวยนั่งพักระหว่างยก ๒ ที่
๒. ขวดน้ำขนาดเล็ก ๒ ขวด สำหรับดื่ม และขวดน้ำชนิดพ่นฝอย ๒ ขวด ไม่อนุญาตให้นักมวยหรือพี่เลี้ยงใช้ขวดน้ำชนิดอื่น ๆ ในสังเวียน
๓. ผ้าเช็ดตัว ๒ ผืน
๔. น้ำ ๒ ถัง
๕. โต๊ะและเก้าอี้สำหรับเจ้าหน้าที่
๖. ระวัง
๗. นาฬิกาจับเวลาชนิดกดหยุดได้ ๑ หรือ ๒ เรือน
๘. ใบบันทึกคะแนน
๙. หีบใส่กุญแจสำหรับเก็บใบบันทึกคะแนน
๑๐. ป้ายบอก ยก – เวลา – คู่ ๑ ชุด
๑๑. นวม ๒ คู่
๑๒. กางเกงมวยสีแดง และสีน้ำเงิน อย่างละ ๑ ตัว
๑๓. กระจับพร้อมเชือก ๑ – ๒ อัน
๑๔. ฉากบังตา ๒ อัน (ใช้ในกรณีที่นักมวยกระจับหลุด)
๑๕. เปลหามคนเจ็บ ๑ ชุด
๑๖. กรรไกรปลายมน ๑ อัน

กติกaboxที่ ๓

"นวม"

นวมที่ใช้ในการแข่งขันแต่ละครั้ง ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

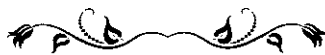
๑. ผู้แข่งขันต้องใช้นวมที่ได้รับการรับรองจากสมาคมมวยไทยโลก ซึ่งคณะกรรมการจัดการแข่งขันจัดไว้ให้เท่านั้น ไม่อนุญาตให้ผู้แข่งขันใช้นวมของตัวเอง

๒. รายละเอียดของนวม นักมวยตั้งแต่รุ่นเล็กถึงรุ่นน้ำหนัก ๑๒๒ ปอนด์ ใช้นวมขนาด ๘ ออนซ์ (๒๒๗ กรัม) นักมวยรุ่นสูงกว่า ๑๒๒ ปอนด์ ถึงรุ่นน้ำหนัก ๑๔๗ ปอนด์ ใช้นวมขนาดกติกามวยไทยอาชีพ ๑๐ ออนซ์ (๒๘๔ กรัม) ส่วนที่เป็นหนังต้องหนักไม่เกินครึ่งหนึ่งของน้ำหนักนวมทั้งขนาดและไส้ลมต้องมีน้ำหนักไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของน้ำหนักนวมทั้งหมด ไส้ลมต้องไม่เปลี่ยนรูปหรือถูกบดขยี้ให้กระจายไปจากรูปเดิม ต้องผูกเชือกนวมให้ปมเชือกอยู่ด้านนอกหลังข้อมือของนวม ให้ใช้นวมที่สะอาด และให้การได้เท่านั้น

๓. การตรวจผ้าพันมือและการสวมนวม ทั้งนวมและผ้าพันมือจะต้องเหมาะสม อยู่ภายใต้การตรวจตราของเจ้าหน้าที่ตรวจนวม เจ้าหน้าที่จะต้องคอยดูแลเพื่อให้แน่ใจว่า นักมวยปฏิบัติตามกติกาทุกอย่าง จนกระทั่งนักมวยขึ้นสู่เวที

กติกaboxที่ ๔

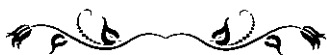
"ผ้าพันมือ"

ผ้าพันมือ ให้ใช้ผ้าพันมืออย่างอ่อนยาวข้างละไม่เกิน ๖ เมตร กว้างไม่เกิน ๕ ซม. ผ้าพันมือชนิดอื่นใช้ไม่ได้ แถบกาวยางหรือพลาสติกทุกชนิด เป็นผ้าพันมือไม่ได้เด็ดขาด อาจใช้พลาสติกอย่างไม่เกิน ๒.๕ เมตร กว้าง ๒.๕ ซม. ข้างละ ๑ เส้น ปิดทับข้อมือหรือหลังมือ ห้ามพันทับสันหมัด

กติกาย่อที่ ๕

"เครื่องแต่งกาย"

การแต่งกายของผู้เข้าแข่งขัน

๑. ต้องสวมกางเกงขาสั้นเพียงครั้งโคนขาให้เรียบร้อยไม่สวมเสื้อและรองเท้า นักมวยมุมแดงให้ใช้กางเกงสีแดง ชมพู สีเลือดหมู หรือสีขาวที่มีแถบแดงคาด นักมวยมุมน้ำเงินให้ใช้กางเกงสีน้ำเงิน และสีดำ ห้ามคาดแถบสีแดงและต้องสวมเสื้อคลุมตามข้อบังคับสภามวยไทยโลก

๒. ต้องสวมกระชับที่ทึบขึ้นจากวัสดุแข็งแรงทนทาน และได้รับการรับรองจากสภามวยไทยโลก เมื่อถูกตีด้วยเข่าหรืออาวุธในการต่อสู้อย่างอื่นตรงบริเวณอวัยวะจะไม่ทำให้เกิดอันตราย การผูกกระชับต้องผูกปมไว้ด้านหลังและต้องผูกด้วยเงื่อนตาย เก็บปลายเชือกส่วนที่เหลือให้เรียบร้อย

๓. ห้ามไว้ผมยาวรุงรัง และห้ามไว้เครา อนุญาตให้ไว้หนวดได้แต่ต้องยาวไม่เกินริมฝีปาก เล็บเท้า ต้องตัดให้เรียบและสั้น

๔. ต้องสวมมงคลผ้าประเจียดหรือรัดเกล้า เฉพาะเวลารายรำไหว้ครูก่อนทำการแข่งขันเท่านั้น เครื่องรางอนุญาตให้ผูกที่โคนแขนหรือเอว แต่ต้องหุ้มผ้าให้มิดชิดเรียบร้อย เพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายแก่คู่แข่ง

๕. อนุญาตให้ใช้ปลอกยึดรัดข้อเท้ากันเคล็ด สวมข้อเท้าได้ข้างละไม่เกิน ๑ อัน แต่ห้ามมิให้เลื่อนปลอกรัดขึ้นไปเป็นสนับแข้งหรือม้วนพับลงมา และห้ามใช้ผ้ารัดขาและข้อเท้า

๖. ห้ามใช้เข็มขัดหรือสิ่งที่เป็นโลหะ สร้อย ฯลฯ

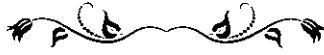
๗. ห้ามใช้น้ำมันวาสลิน น้ำมันร้อน ไขหรือสมุนไพร หรือสิ่งอื่นที่ทำให้คู่แข่งเสียเปรียบหรือเป็นที่น่ารังเกียจทาร่างกายหรือนวม

๘. ฟันยาง ผู้แข่งขันต้องใส่ฟันยาง

การละเมิดเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ผู้ชี้ขาดจะให้นักมวยที่แต่งกายไม่สะอาดถูกต้องออกจากการแข่งขัน ในกรณีที่นวมหรือเครื่องแต่งกายของนักมวยไม่เรียบร้อยขณะแข่งขัน ผู้ชี้ขาดจะหยุดการแข่งขันเพื่อจัดให้เรียบร้อย

กติกาข้อที่ ๖

"การจำแนกรุ่นและการชั่งน้ำหนัก"

การจำแนกรุ่น และน้ำหนักที่ใช้ในการแข่งขัน

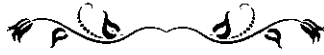
๑. รุ่นมินิฟลายเวท น้ำหนักตัว อย่างมากไม่เกิน ๑๐๔ ปอนด์ (๔๗.๗๒๗ กก.)
๒. รุ่นจูเนียร์ฟลายเวท น้ำหนักตัว อย่างมากไม่เกิน ๑๐๘ ปอนด์ (๔๘.๙๘๘ กก.)
๓. รุ่นฟลายเวท น้ำหนักตัว อย่างมากไม่เกิน ๑๑๒ ปอนด์ (๕๐.๘๐๒ กก.)
๔. รุ่นจูเนียร์แบนตั้มเวท น้ำหนักตัว อย่างมากไม่เกิน ๑๑๕ ปอนด์ (๕๒.๑๖๓ กก.)
๕. รุ่นแบนตั้มเวท น้ำหนักตัว อย่างมากไม่เกิน ๑๑๘ ปอนด์ (๕๓.๕๒๔ กก.)
๖. รุ่นจูเนียร์เฟเธอร์เวท น้ำหนักตัว อย่างมากไม่เกิน ๑๒๒ ปอนด์ (๕๕.๓๓๘ กก.)
๗. รุ่นเฟเธอร์เวท น้ำหนักตัว อย่างมากไม่เกิน ๑๒๖ ปอนด์ (๕๗.๑๕๓ กก.)
๘. รุ่นจูเนียร์ไลท์เวท น้ำหนักตัว อย่างมากไม่เกิน ๑๓๐ ปอนด์ (๕๘.๙๖๗ กก.)
๙. รุ่นไลท์เวท น้ำหนักตัว อย่างมากไม่เกิน ๑๓๕ ปอนด์ (๖๑.๒๓๕ กก.)
๑๐. รุ่นจูเนียร์เวลเตอร์เวท น้ำหนักตัว อย่างมากไม่เกิน ๑๔๐ ปอนด์ (๖๓.๕๐๓ กก.)
๑๑. รุ่นเวลเตอร์เวท น้ำหนักตัว อย่างมากไม่เกิน ๑๔๗ ปอนด์ (๖๖.๖๓๘ กก.)
๑๒. รุ่นจูเนียร์มิดเดิลเวท น้ำหนักตัว อย่างมากไม่เกิน ๑๕๕ ปอนด์ (๖๙.๘๔๓ กก.)
๑๓. รุ่นมิดเดิลเวท น้ำหนักตัว อย่างมากไม่เกิน ๑๖๐ ปอนด์ (๗๑.๕๗๕ กก.)
๑๔. รุ่นไลท์เฮฟวีเวท น้ำหนักตัว อย่างมากไม่เกิน ๑๗๕ ปอนด์ (๗๙.๓๗๙ กก.)
๑๕. รุ่นครุยเซอร์เวท น้ำหนักตัว อย่างมากไม่เกิน ๑๙๐ ปอนด์ (๘๖.๑๘๓ กก.)
๑๖. รุ่นเฮฟวีเวท น้ำหนักตัวเกิน ๑๙๐ ปอนด์ขึ้นไป (๘๖.๑๘๓ กก. ขึ้นไป)

การชั่งน้ำหนัก

๑. ผู้เข้าแข่งขันต้องชั่งน้ำหนักในวันแข่งขันอย่างตัวเปล่า โดยการแข่งขันจะต้องไม่เริ่มขึ้นก่อน ๓ ชั่วโมง ภายหลังจากเวลาชั่งน้ำหนัก
๒. เมื่อหมดเวลาชั่งน้ำหนักที่กำหนดไว้ ผู้แข่งขันที่น้ำหนักเกินในการชั่งครั้งก่อน ให้ทำการชั่งน้ำหนักเป็นครั้งสุดท้าย ก่อนชั่งน้ำหนักผู้เข้าแข่งขัน ต้องได้รับการรับรองและการตรวจจากนายแพทย์ที่ได้รับการแต่งตั้งว่าเป็นผู้มีร่างกายสมบูรณ์ที่จะเข้าแข่งขันได้

กติกาข้อที่ ๗

"การไหว้ครูและจำนวนยก"

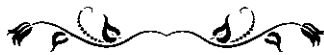

๑. ก่อนเริ่มการแข่งขันในยกแรก นักมวยทั้งคู่ต้องรำรำไหว้ครูตามประเพณีและถูกต้องตามรูปแบบมวยไทย โดยมีดนตรีประกอบ คือ ปี่ชวา ฉิ่งจับจังหวะ และกลองแขก เมื่อรำรำไหว้ครูเสร็จแล้ว จึงให้เริ่มการแข่งขัน

๒. ในการแข่งขัน ให้แข่งขัน ๕ ยก ยกละ ๓ นาที หยุดพักระหว่างยก ๒ นาที การหยุดการแข่งขันเพื่อดำเนินโทษ เตือน จัดเครื่องแต่งกายหรืออุปกรณ์ของนักมวยให้เรียบร้อย หรือด้วยเหตุอื่น ๆ ไม่นับรวมอยู่ใน ๓ นาที

กติกาข้อที่ ๘

"นักมวย"

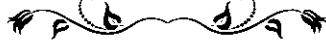

นักมวยต้องมีคุณสมบัติดังนี้

๑. อายุไม่ต่ำกว่า ๑๔ ปี บริบูรณ์
๒. น้ำหนักไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ปอนด์
๓. ต้องไม่เป็นที่ต้องห้ามตามที่ระบุไว้ในคู่มือแพทย์ของสภามวยไทยโลก

กติกaboxที่ ๙

"พีเลียง"

พีเลียง

๑. ผู้แข่งขันแต่ละคนให้มีพีเลียง ๒ คน ซึ่งต้องปฏิบัติตามกติกาโดยพีเลียงจะแนะนำ ช่วยเหลือ หรือส่งเสริมผู้แข่งขันของตนในระหว่างการชกกำลังดำเนินอยู่ไม่ได้ ถ้าพีเลียงละเมิดกติกา อาจถูกดำเนินโทษ หรือให้ออกจากหน้าที่ นักมวยของเขาอาจถูกผู้ชกขาดเตือน ดำเนินโทษ หรือให้ออกจากการแข่งขันอันเนื่องมาจากการทำผิดของพีเลียง

๒. พีเลียงจะยอมแพ้แทนผู้แข่งขันของตน เช่น โยนฟองน้ำหรือผ้าเช็ดตัว เข้าไปในสังเวียนไม่ได้

๓. ในระหว่างการชก พีเลียงจะต้องอยู่ในที่นั่งของตน ก่อนเริ่มการแข่งขันในแต่ละยกให้พีเลียงนำผ้าเช็ดตัว ขวดน้ำ ฯลฯ ออกจากขอบสังเวียน

๔. ขณะปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่มุมระหว่างพักยก พีเลียงต้องตรวจดูเครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์ของนักมวยของตนให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย พร้อมแข่งขันก่อนสัญญาณของยกต่อไปจะดังขึ้น และถ้ามีเหตุที่นอกเหนือความสามารถ พีเลียงจะต้องรีบแจ้งให้ผู้ชกขาดทราบทันที ถ้าพีเลียงละเมิดกติกาอาจถูกดำเนินโทษหรือให้ออกจากหน้าที่ นักมวยของเขาอาจถูกผู้ชกขาดเตือนหรือดำเนินโทษได้

๕. การให้น้ำนักมวย พีเลียงจะต้องไม่ให้น้ำนักมวยของตนจนเปียกชุ่ม และต้องไม่ทำให้พื้นเวทีเปียกชื้น จนอาจเป็นอันตรายกับคู่แข่งขัน

๖. พีเลียงต้องสวมเสื้อแสดงสัญลักษณ์คณะนักมวยของตนให้สภาพเรียบร้อย

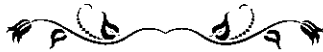
๗. ห้ามพีเลียงใช้วาจาไม่สุภาพหรือทำร้ายนักมวยของตน ระหว่างการแข่งขัน และภายหลังการแข่งขัน

๘. ถ้าเป็นการแข่งขันเพื่อชิงตำแหน่งแชมป์เปี้ยนหรือป้องกันตำแหน่ง ให้มีพีเลียงได้ฝ่ายละ ๓ คน แต่ในการพักระหว่างยก พีเลียงจะเข้าไปในสังเวียนได้เพียง ๒ คนเท่านั้น

๙. ในการแข่งขันเพื่อชิงตำแหน่งแชมป์เปี้ยนหรือป้องกันตำแหน่ง ประธานผู้ตัดสินจะต้องจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้ชกขาด ผู้ตัดสิน ผู้จัดการ และพีเลียงนักมวย เพื่อเน้นให้ทุกคนทราบว่า การไม่ปฏิบัติตามกติกานี้ อาจไม่เพียงถูกตัดคะแนนเท่านั้น แต่ยังอาจถูกตัดสินให้แพ้หรือให้ออกจากการแข่งขัน

กติกาข้อที่ ๑๐

"คณะกรรมการ"

คุณสมบัติของผู้ชี้ขาด และผู้ตัดสิน

๑. ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปีบริบูรณ์
๒. ต้องมีหนังสือรับรองจากแพทย์ของสมาคมมวยไทยโลกรับรองว่าเป็นผู้มีร่างกายสมบูรณ์เหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ผู้ชี้ขาด/ผู้ตัดสิน
๓. ต้องมีหลักฐานแสดงประสบการณ์ที่ผ่านมา สมรรถภาพทางกาย อายุที่ถูกต้องและหลักฐานการประกอบอาชีพ
๔. ต้องได้รับการรับรองจากคณะกรรมการสมาคมมวยไทยโลก

สถานะภาพของผู้ชี้ขาด/ผู้ตัดสิน

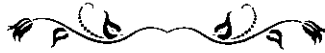
๑. ผู้ที่ผ่านการอบรมและการทดสอบจากคณะกรรมการผู้ตัดสินสมาคมมวยไทยโลก จะได้รับการขึ้นทะเบียนผู้ชี้ขาด/ผู้ตัดสินมวยไทย และตราของสมาคมมวยไทยโลกพร้อมกับประกาศนียบัตร
๒. ผู้ชี้ขาด และผู้ตัดสินสมาคมมวยไทยโลก ต้องมีอายุไม่เกิน ๖๐ ปีเว้นแต่คณะกรรมการผู้ตัดสินฯ พิจารณาให้ดำรงตำแหน่งผู้ชี้ขาด/ผู้ตัดสินต่อไป ในระยะเวลาที่เห็นสมควร
๓. คณะอนุกรรมการผู้ตัดสิน ฯ มีอำนาจให้ผู้ชี้ขาด/ผู้ตัดสิน พ้นจากหน้าที่เมื่อการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ชี้ขาด/ผู้ตัดสิน ไม่มีประสิทธิภาพหรือมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม

จำนวนผู้ชี้ขาด/ผู้ตัดสิน

ในการแข่งขันต้องมีกรรมการ ๔ คน คือ กรรมการผู้ชี้ขาดบนเวที ๑ คน และกรรมการผู้ตัดสิน ๓ คน ทั้งนี้ต้องมีประธานผู้ตัดสินเป็นผู้ควบคุมการแข่งขันอีกด้วย

กติกายวที่ ๑๑

"ผู้ช้ขาด"

ความรับผิดชอบอันดับแรก คือ การระมัดระวังดูแล เอาใจใส่นักมวย เป็นหน้าที่สำคัญของ
ผู้ช้ขาด

หน้าที่ผู้ช้ขาด ผู้ช้ขาดที่จะปฏิบัติหน้าที่ในสังเวียน จะต้องแต่งกายด้วยกางเกงขายาวสีน้ำเงิน
เสื้อเชิ้ตสีน้ำเงินมีเครื่องหมายของสมาคมมวยไทยโลก และรองเท้าหุ้มข้อชนิดเบาที่ไม่มีส้นรองเท้า ต้องไม่สวมแว่น
หรือเครื่องประดับที่เป็นโลหะ เล็บมือตัดเรียบสั้น และผู้ช้ขาดต้อง

๑. รักษากติกาและความเป็นธรรมอย่างเคร่งครัด
๒. ต้องไม่แสดงกริยาวาจาที่ไม่สุภาพต่อนักมวยและผู้ชม
๓. ควบคุมการแข่งขันทุกระยะโดยตลอด
๔. ป้องกันนักมวยที่อ่อนแอกว่าไม่ได้รับความบอบช้ำเกินควรโดยไม่จำเป็น
๕. ตรวจนวมและเครื่องแต่งกายของนักมวย และพินยาง

๖. ก่อนการแข่งขันในยกแรกต้องให้นักมวยทั้งคู่จับมือกันกลางเวทีและเตือนกติกาที่สำคัญ ๆ
บางประการ การจับมือจะกระทำอีกครั้งหนึ่งก่อนเริ่มการแข่งขัน ในยกสุดท้าย ห้ามนักมวยทั้งสองจับมือกัน
ระหว่างการแข่งขัน

๗. ผู้ช้ขาดที่ทำหน้าที่ในการแข่งขันเพื่อชิงตำแหน่งแชมป์เปียนหรือป้องกันตำแหน่งต้องชี้แจง
กติกาโดยสรุปให้นักมวยและพี่เลี้ยงของนักมวยทั้งสองฝ่ายทราบในห้องแต่งกายก่อนขึ้นเวที

๘. ผู้ช้ขาด ต้องใช้คำสั่ง ๓ คำ คือ

- “หยุด” เมื่อสั่งให้นักมวยหยุดชก
- “แยก” เมื่อสั่งให้นักมวยแยกออกจากการกอดรัด
- “ชก” เมื่อสั่งให้นักมวยชกต่อไป

ในกรณีที่ผู้ช้ขาดสั่งแยก ผู้แข่งขันทั้งสองต้องถอยหลังออกมาอย่างน้อยอย่างน้อยคนละ ๑ ก้าว
แล้วจึงชกต่อไป

๙. ผู้ช้ขาด ต้องแสดงสัญญาณที่ถูกต้องให้นักมวยที่ละเมิดกติกาทราบถึงความผิด

๑๐. เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันต้องรวบรวมบัตรให้คะแนนของผู้ตัดสินทั้ง ๓ คน จากนั้น ช้มุมผู้ชนะ
ตามเสียงข้างมาก แล้วช้มนักมวยผู้ชนะขึ้น นำบัตรคะแนนผู้ตัดสินทั้ง ๓ คนให้ประธานผู้ตัดสินตรวจสอบ

๑๑. ในการแข่งขันเพื่อชิงตำแหน่งแชมป์เปียนหรือป้องกันตำแหน่ง ผู้ชิงขาดจะต้องเก็บบัตรคะแนนจากผู้ตัดสินทั้ง ๓ คน ภายหลังจากการแข่งขันทุกยก ตรวจสอบแล้วรวบรวมบัตรคะแนนส่งให้กับกรรมการรวมคะแนนและชুমือผู้ชนะภายหลังจากผู้ประกาศผลการแข่งขันแล้ว

๑๒. เมื่อผู้ชิงขาดปรับน้ำหนักมวยเป็นแพ้หรือยุติการชก จะต้องแจ้งเหตุผลให้ประธานผู้ตัดสินทราบหลังจากประกาศให้ผู้ชมทราบแล้ว

๑๓. ในกรณีที่ผู้ชิงขาดไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ให้ผู้ตัดสินที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่แทน

๑๔. ต้องไม่แสดงเจตนาใด ๆ อันสื่อให้เห็นว่า ให้คุณโทษแก่นักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เช่น นับช้านับเร็ว เตือน-ไม่เตือน ฯลฯ อันจะมีผลต่อการได้เปรียบหรือเสียเปรียบแก่นักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

๑๕. ต้องไม่วิพากษ์วิจารณ์ชี้หน้าหรือให้สัมภาษณ์ต่อผลการชกที่ไม่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นแล้วก็ตาม เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากประธานผู้ตัดสิน

๑๖. การตรวจร่างกาย ผู้ชิงขาดต้องผ่านการตรวจร่างกายจากแพทย์ของสภามวยไทยโลกอย่างน้อยปีละครั้ง และก่อนปฏิบัติหน้าที่ในการแข่งขันแต่ละครั้งผู้ชิงขาดต้องได้รับการตรวจร่างกายว่าเป็นผู้มีร่างกายสมบูรณ์พอที่จะปฏิบัติหน้าที่ในสังเวียนได้

อำนาจผู้ชิงขาด ผู้ชิงขาดมีอำนาจดังต่อไปนี้

๑. ยุติการแข่งขัน เมื่อเห็นว่าฝ่ายหนึ่งมีฝีมือเหนือกว่าอีกฝ่ายหนึ่งมากหรือชกอยู่ข้างเดียว

๒. ยุติการแข่งขันเมื่อเห็นว่า นักมวยบาดเจ็บจนไม่สามารถจะให้ชกต่อไปได้

๓. ยุติการแข่งขันเมื่อเห็นว่า นักมวยไม่แข่งขันกันโดยจริงจัง ในกรณีเช่นนี้อาจให้นักมวยคนหนึ่งหรือสองคนออกจากการแข่งขันก็ได้

๔. เตือนนักมวยหรือหยุดการแข่งขัน เพื่อดำเนินโทษนักมวยที่กระทำฟาล์วหรือด้วยเหตุอื่นเพื่อความยุติธรรมหรือเพื่อความเป็นธรรมในการปฏิบัติตามกติกา

๕. ให้นักมวยที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งโดยฉับพลัน ทำร้ายหรือก้าวร้าวผู้ชิงขาดออกจากการแข่งขัน

๖. ให้พี่เลี้ยงที่ละเมิดกติกาออกจากหน้าที่ และให้นักมวยออกจากการแข่งขัน ถ้าพี่เลี้ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ชิงขาด

๗. ให้ผู้แข่งขันที่กระทำฟาล์วออกจากการแข่งขันโดยได้ดำเนินโทษหรือยังไม่ได้ดำเนินโทษ ผู้แข่งขันนั้นมาก่อนก็ตามหรือถ้าพิจารณาเห็นว่าการกระทำนั้นเป็นการกระทำเพื่อต้องการให้ตนเองถูกจับแพ้ฟาล์ว

๘. การแข่งขันในยกใดยกหนึ่ง เมื่อนักมวยที่ถูกนับไปแล้ว ผู้ชิงขาดสั่งให้ชกได้และได้พิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนแล้วว่า นักมวยที่ถูกนับชกไม่เต็มฝีมือ ผู้ชิงขาดมีสิทธิ์ยุติการแข่งขันได้

๙. ต้องไม่ปล่อยให้นักมวยที่เจตนาทำฟาล์วเป็นฝ่ายได้เปรียบ เช่น จับเชือกเตะ จับเชือกตีเข้าเป็นต้น ฯลฯ

การดำหนิโทษผู้ละเมิดกติกา

ผู้ชี้ขาดต้องสั่งให้นักมวยหยุดชกเสียก่อน การดำหนิโทษต้องกระทำอย่างชัดเจนเพื่อให้ นักมวย เข้าใจเหตุและความมุ่งหมายของการดำหนิโทษนั้น ผู้ชี้ขาดต้องให้สัญญาณมือและชี้ตัวนักมวยให้ผู้ตัดสินทุกคน ทราบว่าได้มีการดำหนิโทษ หลังจากดำหนิโทษแล้ว ผู้ชี้ขาดต้องสั่งให้นักมวยชก ถ้านักมวยถูกดำหนิโทษ ๓ ครั้ง อาจถูกปรับให้แพ้หรือให้ออกจากการแข่งขันหากเป็นการกระทำผิดกติกาที่ร้ายแรง ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้ชี้ขาด

การเตือน

ผู้ชี้ขาดอาจเตือนนักมวยได้ การเตือนเป็นการแนะนำหรือให้นักมวยระมัดระวังหรือป้องกันไม่ให้ นักมวยกระทำในสิ่งไม่พึงประสงค์ที่เป็นการละเมิดกติกา

๑. เมื่อนักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งออกนอกเชือก (นอกสังเวียน) ผู้ชี้ขาดต้องสั่งให้นักมวยอีกคนหนึ่ง ไปอยู่มุมกลางที่ไกล ถ้านักมวยที่ออกไปนอกเชือกยังชักช้าไม่เข้ามาภายในสังเวียนให้ผู้ชี้ขาดนับทันที (นับ ๑๐)

๒. นักมวยตกเวที ให้ผู้ชี้ขาดนับ ๒๐ (๒๐ วินาที)

๒.๑ เมื่อนักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตกจากเวที ให้ผู้ชี้ขาดนับได้ทันที ถ้านักมวยสามารถกลับ เข้ามาภายในเชือกก่อนการนับจะสิ้นสุด ให้ทำการแข่งขันต่อไป นักมวยจะไม่เสียคะแนนจากการนับครั้งนั้น

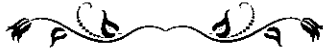
๒.๒ เมื่อนักมวยฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งตกจากเวทีและถูกผู้หนึ่งผู้ใดทำการขัดขวางห่วงงเหนี่ยว ไม่ให้ขึ้นเวที ให้ผู้ชี้ขาดหยุดนับ และตักเตือนให้ชัดเจนแล้วจึงนับต่อไป ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดไม่เชื่อฟังให้หยุดการแข่งขัน แล้วแจ้งประธานผู้ตัดสินทราบ

๒.๓ เมื่อนักมวยทั้งสองฝ่ายตกจากเวที ให้ผู้ชี้ขาดเริ่มนับ หากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดพยายาม ห่วงงเหนี่ยวด้วยวิธีใดก็ตาม ให้หยุดการนับและตักเตือนให้ชัดเจนแล้วจึงเริ่มนับต่อ ถ้านักมวยผู้นั้นไม่รับฟังให้ ปรับนักมวยคนนั้นเป็นแพ้หรือให้ออกจากการแข่งขัน

๒.๔ ถ้านักมวยทั้งสองฝ่ายตกจากเวที ให้ผู้ชี้ขาดเริ่มนับ ถ้านักมวยฝ่ายใดกลับเข้ามา ภายในเชือกก่อนการนับสิ้นสุดลงจะเป็นผู้ชนะ แต่ถ้านักมวยทั้งสองฝ่ายไม่กลับเข้ามาภายในเชือกก่อนการนับ สิ้นสุดลง ให้ตัดสินเป็นเสมอ

กติกาข้อที่ ๑๒

"ผู้ตัดสิน"

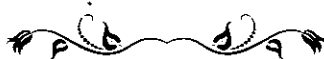

หน้าที่ผู้ตัดสิน

๑. ผู้ตัดสินแต่ละคนต้องตัดสินการชกของคู่แข่งขันโดยอิสระ และต้องตัดสินไปตามกติกาว่าผู้ใดเป็นผู้ชนะ
 ๒. ผู้ตัดสินแต่ละคนต้องอยู่คนละด้านของเวทีและห่างจากผู้ชม
 ๓. ในระหว่างที่การแข่งขันกำลังดำเนินอยู่ ผู้ตัดสินต้องไม่พูดกับผู้แข่งขันหรือกับผู้ตัดสินด้วยกันหรือกับบุคคลอื่น ยกเว้นผู้ชี้ขาด ถ้ามีความจำเป็นให้ใช้เวลาหยุดพักระหว่างยกแจ้งให้ผู้ชี้ขาดทราบว่าเหตุการณ์เกิดขึ้น เช่น พี่เลี้ยงปฏิบัติผิดมารยาท เชือกหย่อน ฯลฯ ซึ่งผู้ชี้ขาดอาจไม่สังเกตเห็นในขณะนั้น
 ๔. ผู้ตัดสินต้องให้คะแนนแก่ผู้แข่งขันทั้งสองลงในใบบันทึกคะแนนทันทีที่สิ้นสุดการแข่งขันแต่ละยก
 ๕. ผู้ตัดสินต้องไม่ลุกจากที่นั่งให้คะแนน จนกว่าผู้ชี้ขาดจะชูมือตัดสินผลการแข่งขันแล้ว
- การแต่งกาย ผู้ตัดสินต้องแต่งกายตามที่สภามวยไทยโลกกำหนด

กติกาข้อที่ ๑๓

"การใช้อำนาจเหนือผู้ชี้ขาดและ/หรือผู้ตัดสิน"

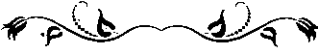

คำตัดสินของผู้ชี้ขาด และ/หรือผู้ตัดสิน อาจถูกประธานผู้ตัดสินแก้ไขในกรณีต่อไปนี้

๑. เมื่อผู้ชี้ขาดปฏิบัติหน้าที่หรือให้คำตัดสินค้านกับบทบัญญัติและกติกาอย่างชัดเจน
๒. เมื่อเป็นที่แน่ชัดว่าผู้ตัดสิน ผิดพลาดในบัตรให้คะแนน อันมีผลทำให้คำตัดสินผิดไป

กติกาข้อที่ ๑๔

"ประธานผู้ตัดสิน"

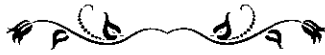

หน้าที่ของประธานผู้ตัดสิน

๑. จัดกรรมการผู้ชี้ขาด/ผู้ตัดสิน ให้ปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละรายการ
๒. ปรับปรุงมาตรฐานของผู้ชี้ขาด/ผู้ตัดสิน ให้เป็นไปตามบทบัญญัติและกติกา
๓. พิจารณาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ชี้ขาด/ผู้ตัดสินที่ผ่านมา และหากมีผู้ชี้ขาดหรือผู้ตัดสินคนใดปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องหรือไม่มีประสิทธิภาพ ต้องรายงานให้คณะกรรมการสมาคมมวยไทยโลกทราบ
๔. แก้ไขปัญหาเบื้องต้นอันเกิดจากการแข่งขัน และรายงานให้คณะกรรมการสมาคมมวยไทยโลกทราบ
๕. ประธานผู้ตัดสินจะต้องให้คำปรึกษาผู้ชี้ขาดและผู้ตัดสินเกี่ยวกับเรื่องใด ๆ ก็ตามที่จำเป็นต้องตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งลงไป
๖. ประธานผู้ตัดสินจะต้องตรวจสอบบัตรให้คะแนนของผู้ตัดสินทั้ง ๓ คน เพื่อให้แน่ชัดว่า
 - การรวมคะแนนเป็นไปอย่างถูกต้อง
 - ชื่อนักมวยเป็นไปอย่างถูกต้อง
 - ระบุผู้ชนะถูกต้อง
 - ได้ลงลายมือชื่อในบัตรให้คะแนนแล้ว และต้องตรวจสอบคำตัดสินจาก บัตรให้คะแนน
 - สั่งให้แจ้งผลคะแนนให้ผู้ประกาศ เพื่อประกาศให้ผู้ชมทราบ
๗. ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ไม่ปกติจนผู้ชี้ขาดและผู้ตัดสินไม่อาจปฏิบัติหน้าที่อันเนื่องมาจากเหตุการณ์นั้นประธานผู้ตัดสินอาจปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งโดยฉับพลัน เพื่อให้การแข่งขันดำเนินต่อไปได้
๘. นักมวยที่มีเจตนากระทำความผิดอย่างร้ายแรง ขัดต่อความเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬาประธานผู้ตัดสิน มีอำนาจที่จะเสนอความผิด ครั้งนี้ต่อคณะกรรมการสมาคมมวยไทยโลกเพื่อพิจารณาโทษ

กติกาข้อที่ ๑๕

"ผู้รักษาเวลา และผู้ประกาศ"

ที่นั่งของผู้รักษาเวลา และผู้ประกาศ ต้องนั่งอยู่ข้างสังเวียน

หน้าที่ผู้รักษาเวลา

หน้าที่สำคัญของผู้รักษาเวลาคือ รักษาจำนวนยก เวลาของแต่ละยก เวลาหยุดพักระหว่างยก และเวลานอก เมื่อกรรมการผู้ชี้ขาดให้สัญญาณโดยมิให้ผิดพลาด ควรปฏิบัติดังนี้

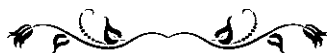
๑. อีกห้าวินาทีก่อนเริ่มการแข่งขันของแต่ละยก ต้องทำสังเวียนให้ว่างโดยให้สัญญาณ
๒. ต้องให้สัญญาณเริ่มยกและหมดยกด้วยการตีระฆัง
๓. ต้องหักเวลาออกสำหรับการหยุดชั่วคราวหรือเมื่อผู้ชี้ขาดสั่งให้หยุดเวลา
๔. ต้องรักษาเวลาให้ถูกต้องทุกกระยะ ด้วยนาฬิกาพกหรือนาฬิกาตั้งโต๊ะ
๕. ตอนปลายยกซึ่งไม่ใช่ยกสุดท้าย ถ้ามีนักมวยล้ม และผู้ชี้ขาดกำลังนับเมื่อหมดเวลาแข่งขัน (เวลา ๓ นาที) ต้องยังไม่ตีระฆัง และให้ตีระฆังเมื่อผู้ชี้ขาดสั่ง "ชก"
๖. ตอนปลายยกสุดท้าย ถ้ามีนักมวยล้ม และผู้ชี้ขาดกำลังนับ เมื่อหมดเวลา ๓ นาทีผู้รักษาเวลาต้องตีระฆังทันที

หน้าที่ผู้ประกาศ

๑. ต้องประกาศชื่อ - มุม - น้ำหนัก ของนักมวยทั้งสองฝ่ายให้ผู้ชมทราบก่อนการแข่งขัน และประกาศอีกครั้งหนึ่งเมื่อนักมวยปรากฏตัวบนเวที
๒. ต้องประกาศให้ไฟเลี้ยงออกนอกสังเวียน เมื่อได้ยินสัญญาณเตือนจากผู้รักษาเวลา
๓. ต้องประกาศว่าเริ่มยกที่เท่าใดโดยเร็วก่อนสัญญาณเริ่มยก และประกาศอีกครั้งหนึ่ง เมื่อสัญญาณหมดยกดังขึ้นว่าหมดยกที่เท่าใด
๔. ต้องประกาศว่านักมวยฝ่ายใดเป็นผู้ชนะหลังจากผู้ชี้ขาดช้อนักมวยแล้ว

กติกาข้อที่ ๑๖

"การตัดสิน"

การตัดสินให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

๑. การชนะน็อกเอาท์ (KO) ถ้านักมวย “ล้ม” และไม่สามารถชกต่อไปได้ภายใน ๑๐ วินาที (ผู้ช้ขาดนับ ๑ – ๑๐ แล้ว) ให้คู่แข่งขันเป็นผู้ชนะโดยน็อกเอาท์

๒. การชนะโดยเทคนิคน็อกเอาท์ (TKO) คือกรณีต่อไปนี้

- เมื่อทำให้คู่ต่อสู้ตกเป็นผู้เสียเปรียบ และบอบช้ำมาก อาจจะเป็นอันตรายมากยิ่งขึ้น
- นักมวยฝ่ายใดไม่สามารถที่จะชกต่อไปได้ทันที ภายหลังที่ได้หยุดพักระหว่างยก
- บาดเจ็บ ถ้าผู้ช้ขาดเห็นว่านักมวยคนหนึ่งบาดเจ็บ ไม่สามารถชกต่อไปหรือด้วยเหตุทางร่างกายอื่น ๆ ต้องยุติการแข่งขันและให้คู่แข่งขันเป็นผู้ชนะ การตัดสินดังกล่าวนี้ เป็นอำนาจของผู้ช้ขาด อาจจะทำหรือแพทย์ก็ได้ เมื่อทำหรือแพทย์แล้วผู้ช้ขาดต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์

- ในกรณีที่นักมวยทั้งสองฝ่ายได้รับบาดเจ็บจนไม่สามารถที่จะทำการแข่งขันต่อไปได้ทั้งคู่ ถ้าแข่งขันไปแล้วยังไม่ครบ ๓ ยก ให้ตัดสินเสมอกัน แต่ถ้าแข่งขันครบ ๓ ยก ให้ตัดสินโดยคะแนน

- ถูknับ ๒ ครั้งในยกเดียวกันผ่านไปแล้ว และนักมวยผู้นั้นถูกกระทำจนไม่อยู่ในสภาพที่จะทำการแข่งขันต่อไปได้

๓. การชนะโดยถอนตัว ถ้านักมวยถอนตัวจากการแข่งขันด้วยความสมัครใจ อันเนื่องจากการบาดเจ็บหรือเหตุอื่น

๔. การชนะโดยคะแนน เมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน นักมวยที่ได้รับการตัดสิน โดยเสียงข้างมากของผู้ตัดสินเป็นผู้ชนะ

๕. ไม่มีการตัดสิน เมื่อนักมวยถูกตัดสินให้เสียสิทธิ ในการแข่งขันทั้งคู่หรือเพียงฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดก็ตาม การแข่งขันจะต้องประกาศว่า “ไม่มีการตัดสิน” เช่น นักมวยฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดขึ้นมาแข่งโดยมีเจตนาที่จะแพ้หรือทั้งสองฝ่ายสมยอมกัน

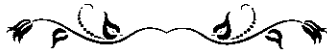
๖. ไม่มีการแข่งขัน ในกรณีที่เวทีเกิดความเสียหาย ผู้ชมไม่อยู่ในความสงบ จนไม่สามารถที่จะแข่งขันต่อไปได้หรือเกิดเหตุการณ์ที่คาดไม่ถึงให้ยกเลิกการแข่งขัน และให้ประกาศว่า “ไม่มีการแข่งขัน”

๗. การตัดสินเสมอ

- เมื่อผลการให้คะแนนของผู้ตัดสินส่วนใหญ่เสมอกัน
- เมื่อนักมวยถูกนับถึง ๑๐ ทั้งคู่

กติกาย่อที่ ๑๗

"การให้คะแนน"

การให้คะแนนต้องให้ตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

การชก หมายถึง อวัยวะ (อาวุธ) ที่ใช้ในการต่อสู้ คือ หมัด เท้า เข่า ศอก

๑. การชกที่ได้คะแนนมีดังนี้

- นักมวยฝ่ายใดใช้อาวุธมวยไทย (หมัด-เท้า-เข่า-ศอก) โดยถูกต้องตามกติกา กระทำถูกคู่แข่งขันได้มากเป็นผู้ชนะ
- นักมวยฝ่ายใดที่ใช้อาวุธมวยไทยตามลักษณะแบบแผนมวยไทย โดยถูกต้องตามกติกากะทำคู่ต่อสู้ได้หนักหน่วง ชัดแจ้ง รุนแรง และถูกเป้าหมายที่สำคัญได้มากกว่า เป็นฝ่ายชนะ
- นักมวยฝ่ายใดใช้อาวุธมวยไทย กระทำคู่ต่อสู้ให้เกิดบอบช้ำ บาดแผลที่เป็นอันตรายมากกว่าเป็นฝ่ายชนะ
- นักมวยฝ่ายใดเป็นผู้เดินเข้ากระทำ (ฝ่ายรุก) มากกว่าเป็นฝ่ายชนะ
- นักมวยฝ่ายใดเป็นผู้รุก-รับ-หลบหลีก-ตอบโต้ตามลักษณะและชั้นเชิงมวยไทยได้ดีกว่าเป็นฝ่ายชนะ

- นักมวยฝ่ายใด ที่มีได้กระทำฟาล์วหรือกระทำฟาล์วน้อยกว่า เป็นฝ่ายชนะ

๒. การชกที่ไม่ได้คะแนนมีดังนี้

- การชกที่ละเมิดกติกาข้อหนึ่งข้อใด
- อวัยวะที่กระทำไปถูก แขน ขา ของคู่แข่งขัน อันเป็นลักษณะของการป้องกันของคู่แข่งขัน
- อวัยวะที่กระทำถูกคู่แข่งขัน แต่เบา คือไม่มีน้ำหนักส่งจากร่างกาย เช่น ตัว ลำตัว หรือไหล่

การฟาล์ว

๑. ระหว่างการชกแต่ละยก ผู้ตัดสินต้องคำนึงถึงความสำคัญของการฟาล์ว และตัดสินคะแนนตามที่มีผู้ชี้ขาดสั่งให้ตัดสิน

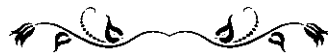
๒. ถ้าผู้ตัดสินเห็นการฟาล์วอย่างชัดเจน โดยผู้ชี้ขาดไม่ได้สังเกตและตัดสินผู้แข่งขันที่กระทำฟาล์วนั้น ผู้ตัดสินจะต้องประเมินดูความรุนแรงของการฟาล์ว และตัดสินไปตามความเหมาะสม พร้อมทั้งระบุไว้ด้วยว่า ทำฟาล์วด้วยเหตุใด

การให้คะแนน

- คะแนน
๑. ในยกหนึ่ง ๆ มีคะแนนเต็ม ๑๐ คะแนน และให้คู่แข่งชั้นลดลงไปตามส่วน คือ ๙ - ๘ - ๗
 ๒. ในยกที่เสมอกันจะได้ฝ่ายละ ๑๐ คะแนน
 ๓. ผู้ชนะในยกนั้น จะได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้ ๙ คะแนน (๑๐ : ๙)
 ๔. ผู้ชนะในยกที่ชัดเจนมาก จะได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้ ๘ คะแนน (๑๐ : ๘)
 ๕. ผู้ชนะในยกนั้นและได้นับ ๑ ครั้ง จะได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้ ๘ คะแนน (๑๐ : ๘)
 ๖. ผู้ชนะชัดเจนมากในยกนั้น และได้นับ ๑ ครั้ง จะได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้ ๗ คะแนน (๑๐ : ๗)
 ๗. ผู้ชนะในยกนั้น และได้นับสองครั้ง จะได้ ๑๐ คะแนน ผู้แพ้ได้ ๗ คะแนน (๑๐ : ๗)
 ๘. นักมวยที่กระทำพาล์ว ต้องไม่ได้คะแนนเต็มในยกที่ถูกตัดคะแนน

กติกาข้อที่ ๑๘

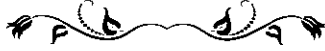
"การยกที่พิดกติกาและพาล์ว"

๑. กัด ทิ่มลูกนัยน์ตา ถ่มน้ำลายรดคู่ต่อสู้ แลบลิ้นหลอก ใช้ศีรษะชนหรือโขก
๒. กอดปล้ำหรือหุ่มคู่ต่อสู้ หักหลังคู่ต่อสู้ จับล็อกแขนคู่ต่อสู้ใช้ท่ายูโดและมวยปล้ำทุกท่า
๓. ล้มทับหรือซ้ำเติมคู่ต่อสู้ที่ล้มหรือกำลังลุกขึ้น
๔. จับเชือกหรือพยายามจับเชือกเพื่อชก
๕. ใช้กริยาวจาไม่เหมาะสมในการแข่งขัน
๖. ในกรณีที่มวยกำลังแข่งขัน มีการเกาะกอด เมื่อผู้ชี้ขาดสั่งหยุดแล้วนักมวยทั้งสองหรือคนเดียวก็ตามไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้ผู้ชี้ขาดหยุดการแข่งขันแล้วเตือนหรือสั่งตัดคะแนนก็ได้ถ้าการกระทำครั้งนั้นเป็นผลทำให้คู่แข่งถึงน็อกเอาต์หรือแตกเป็นแผลฉกรรจ์ให้ตัดสินนักมวยผู้นั้นแพ้พาล์วหรือให้ออกจากการแข่งขัน
๗. การตีเข้ากระจับโดยเจตนา เช่น จับคอตีเข้ากระจับ แทะเข้ากระจับ หรือโยนเข้าถูกระจับ (ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้ชี้ขาดว่าเป็นการเจตนาหรือไม่) การตัดคะแนนนักมวยที่กระทำพาล์ว ผู้ชี้ขาดจะสั่งตัดครั้งละ ๑ คะแนน
๘. การปฏิบัติต่อนักมวยที่ถูกเข้าที่กระจับให้ผู้ชี้ขาดขอเวลานอก ให้นักมวยที่ถูกเข้าที่กระจับพักไม่เกินครั้งละ ๕ นาทีจากนั้นจึงให้การแข่งขันดำเนินต่อไป

กติกาข้อที่ ๑๙

"ลัม"

๑. ลัม หมายถึง

๑.๑ ถ้าส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายถูกพื้นเวที นอกจากเท้า

๑.๒ ยืนพับอยู่บนเชือกหมดสติ

๑.๓ ถูกชกออกไปนอกสังเวียน

๑.๔ ถูกชกอยู่ฝ่ายเดียวอย่างหนัก โดยไม่มีการตอบโต้และไม่ล้มหรือไม่พับอยู่บนเชือก

๒. ในกรณีที่นักมวยคนหนึ่งคนใดถูกระทำล้มลง ให้ผู้ชกเริ่มนับพร้อมกับให้คู่ชกรีบถอยห่างออกไปอยู่มุมกลางไกลทันที ถ้าไม่ยอมถอยออกไปตามคำสั่งของผู้ชก ผู้ชกต้องหยุดนับจนกว่าคู่ชกนั้นจะปฏิบัติตามคำสั่ง จึงให้ผู้ชกนับต่อไปจากที่ได้นับแล้ว เมื่อผู้ล้มลุกขึ้นมาแล้ว และได้รับคำสั่งจากผู้ชกให้ชก จึงจะชกต่อไปได้

๓. เมื่อนักมวยคนหนึ่งคนใดล้มลง ให้ผู้ชกนับดัง ๆ จาก ๑ – ๑๐ โดยทอดระยะห่างกัน ๑ วินาที และทุก ๆ วินาทีที่นับ ผู้ชกต้องให้สัญญาณมือด้วย เพื่อนักมวยผู้ล้มจะได้รู้ว่าตนถูกนับ

๔. ถ้านักมวยผู้ล้มลุกขึ้นได้ก่อนผู้ชกนับ “สิบ” และพร้อมที่จะชกต่อไปได้แต่ถ้ายังไม่ถึง ๘ ผู้ชกจะต้องนับต่อไปจนถึง ๘ เสียก่อนจึงให้ชกต่อไป แต่ถ้าผู้ชกได้นับ “สิบ” แล้ว ให้ถือว่าชกต่อสู้ได้สิ้นสุดลง และต้องตัดสินให้ผู้ทีลมนั้นแพ้โดย “น็อกเอาต์”

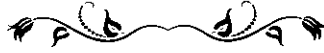
๕. ถ้านักมวยล้มลงพร้อมกันทั้งสองคน ให้ผู้ชกนับต่อไปตลอดเวลาที่คนใดคนหนึ่งล้มอยู่ ถ้านักมวยทั้งสองคนยังล้มอยู่จนกระทั่งนับสิบ ให้ตัดสินเสมอกัน ในกรณีที่นักมวยล้มลงทั้งคู่และบังเอิญแขนขาทั้งสองฝ่ายเกี่ยวกันหรือทับกัน โดยที่นักมวยทั้งคู่กำลังลุกขึ้น ผู้ชกต้องแยกออกจากกันและควรหยุดนับในช่วงนั้น

๖. ถ้านักมวยผู้ล้มลุกขึ้นมาได้ก่อนนับสิบ แต่กลับล้มลงไปโดยมิได้ถูกชกอีก ให้ผู้ชกนับต่อไปจากที่นับมาแล้ว

๗. นักมวยผู้ใดไม่พร้อมที่จะชกต่อไปได้ทันทีภายหลังจากเวลาหยุดพักระหว่างยกหมดไปแล้ว ผู้ชกจะต้องนับ ยกเว้นเครื่องแต่งกายไปไม่เรียบร้อย

กติกaboxที่ ๒๐

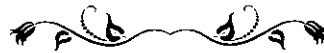
"คุณสมบัติของแพทย์สนาม"

จะต้องแต่งตั้งกรรมการแพทย์ที่มีความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่โดยการรับรองจาก
สภามวยไทยโลก

กติกaboxที่ ๒๑

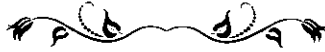
"การปฏิบัติหน้าที่ของแพทย์"

๑. ตรวจร่างกายผู้เข้าแข่งขันก่อนการชั่งน้ำหนักตัว
๒. อยู่ประจำตลอดการแข่งขัน และไม่ควรลุกไปจากที่ที่จัดไว้ก่อนการแข่งขันคู่สุดท้ายสิ้นสุดลง
และจนกว่าจะได้ดูแลนักมวยที่แข่งขันคู่สุดท้ายเสร็จเรียบร้อยแล้ว
๓. ตรวจร่างกายนักมวยหลังการแข่งขัน และแจ้งระยะพักฟื้น

กติกาข้อที่ ๒๒

"การตรวจร่างกายแพทย์"

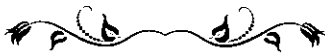

๑. นักมวยผู้เข้าทำการแข่งขัน ต้องได้รับการตรวจร่างกายโดยกรรมการฝ่ายแพทย์และต้องมีความสมบูรณ์ แข็งแรง ไม่มีโรคหรือการป่วยเจ็บที่เป็นข้อห้ามเข้าทำการแข่งขัน ตามที่ระบุในคู่มือแพทย์ของสมาคมมวยไทยโลก

๒. นักมวยที่จะไปทำการแข่งขันต่างประเทศ ต้องได้รับการตรวจร่างกายและที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการบริหาร ฯ อนุญาตให้ทำการแข่งขันได้ โดยไม่ขัดกับบัญชีโรคหรือการเจ็บป่วยที่ห้ามทำการแข่งขัน และไม่ขัดกับกฎระเบียบทางการแพทย์ของประเทศที่นักมวยจะไปทำการแข่งขันด้วย

กติกาข้อที่ ๒๓

"กรรมวิธีภายหลังการน็อกเอาท์ และเทคนิคการน็อกเอาท์"

๑. นักมวยหมดสติ ถ้านักมวยหมดสติอนุญาตให้เฉพาะผู้ชี้ขาด และแพทย์เท่านั้นเข้าไปในสังเวียน ผู้อื่นอาจเข้าไปในสังเวียนได้ถ้าแพทย์ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

๒. การช่วยเหลือทางการแพทย์นักมวยที่ถูกน็อกเอาท์หรือเทคนิคการน็อกเอาท์จะต้องได้รับการตรวจร่างกายโดยละเอียด และให้การรักษายาบาลทันที

๓. ระยะพักฟื้น นักมวยภายหลังการแข่งขัน ต้องหยุดพักร่างกาย ก่อนทำการแข่งขันไม่น้อยกว่า ๒๑ วัน ยกเว้น

๓.๑ นักมวยผู้แข่งขันเป็นผู้ชนะภายใน ๑ ยก ต้องหยุดพักร่างกายก่อนทำการแข่งขันไม่น้อยกว่า ๗ วัน

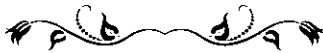
๓.๒ นักมวยผู้แข่งขันเป็นผู้ชนะ ภายใน ๓ ยก ต้องหยุดพักร่างกายก่อนทำการแข่งขันไม่น้อยกว่า ๑๔ วัน

๓.๓ นักมวยผู้แข่งขันแพ้น็อกเอาท์หรือแพ้เทคนิคการน็อกเอาท์ต้องหยุดพักร่างกายก่อนทำการแข่งขัน ไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน

๓.๔ นักมวยใน ๓.๑, ๓.๒, ๓.๓ จะได้รับการตรวจวินิจฉัยจากกรรมการฝ่ายแพทย์หลังการแข่งขันทันที เพื่อแจ้งระยะพักฟื้น ก่อนทำการแข่งขันในครั้งต่อไป ภายหลังการแข่งขันสิ้นสุดลง โดยมีใบรับรองจากแพทย์ทุกครั้ง

กติกาย่อที่ ๒๔

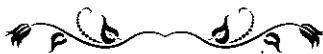
"การใช้ยา"

๑. ห้ามใช้ยาหรือสารกระตุ้นแก่นักมวย ไม่ว่าจะมาก่อนหรือระหว่างการแข่งขันผู้ฝ่าฝืนจะถูกปรับแพ้
๒. การใช้ยาเฉพาะที่เพื่อห้ามเลือด อนุญาตให้ใช้ Adrenalin ๑ : ๑๐๐๐ และต้องได้รับความเห็นชอบจากกรรมการฝ่ายแพทย์เท่านั้น

กติกาย่อที่ ๒๕

"การตีความ"

การตีความใด ๆ ตามกติกานี้หรือมีปัญหาใด ๆ เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากผู้แข่งขันแม้ไม่ได้กล่าวไว้ในกติกานี้ให้ประธานผู้ตัดสิน และ/หรือผู้ชี้ขาดเป็นผู้พิจารณา สิ่งที่ต้องปฏิบัติเหมือนกันบนเวที คือ

๑. ตรวจสอบความเรียบร้อย เช่น เครื่องแต่งกาย
๒. ต้องไหว้ครู ถ้าไม่ไหว้ครูจะไม่มีการแข่งขัน
๓. ชี้แจงกติกาต้องพูดว่า “ชกให้เต็มที่ มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา ห้ามทำฟาล์วใด ๆ ทั้งสิ้น และต้องฟังคำสั่งอย่างเคร่งครัด ขอให้โชคดี”
๔. ชี้ให้นักมวยเข้ามุมเพื่อถอดมงคล ใส่ฟันยาง
๕. ให้สัญญาณแก่ผู้รักษาเวลา ให้ตีระฆังยกแรก ในยกต่อ ๆ ไปไม่ต้องให้สัญญาณ
๖. ให้สัญญาณการชก
๗. ต้องแน่ใจว่านักมวยหยุดและแยกเข้ามุมแล้วจึงเดินเข้ามุมกลาง
๘. เมื่อหมดยกสุดท้าย ก่อนรวบรวมใบคะแนนต้องให้นักมวยอยู่ในมุมของตนก่อน
๙. รวบรวมใบคะแนนจากผู้ตัดสินตามลำดับ
๑๐. ชูมือผู้ชนะ โดยหันหน้าไปในทิศทางเดียวกันกับนักมวย

๑๑. การยืนมุมของผู้ชี่ขาด ต้องยืนอย่างสง่าผ่าเผย ให้ยืนได้ ๒ แบบ คือ

๑๑.๑ เอามือไขว้หลัง

๑๑.๒ กางแขนทาบไปตามเชือกเส้นบน

๑๒. ห้ามพลิกนักรมวย

๑๓. ถ้าไม่จำเป็นไม่ควรใช้เท้ากันหรือแยกรมวย และไม่ควรรยกเท้าสูง

๑๔. การรับศีรษะนักรมวยถือเป็นศิลปะการห้ามมวยซึ่งสมควรทำ

๑๕. กรรมการต้องมีบุคลิกดี เครื่องแต่งกายดี ร่างกายดี

๑๖. ไม่ลงจากเวทีก่อนนักรมวย

จรรยาบรรณของผู้ชี่ขาด/ผู้ตัดสิน

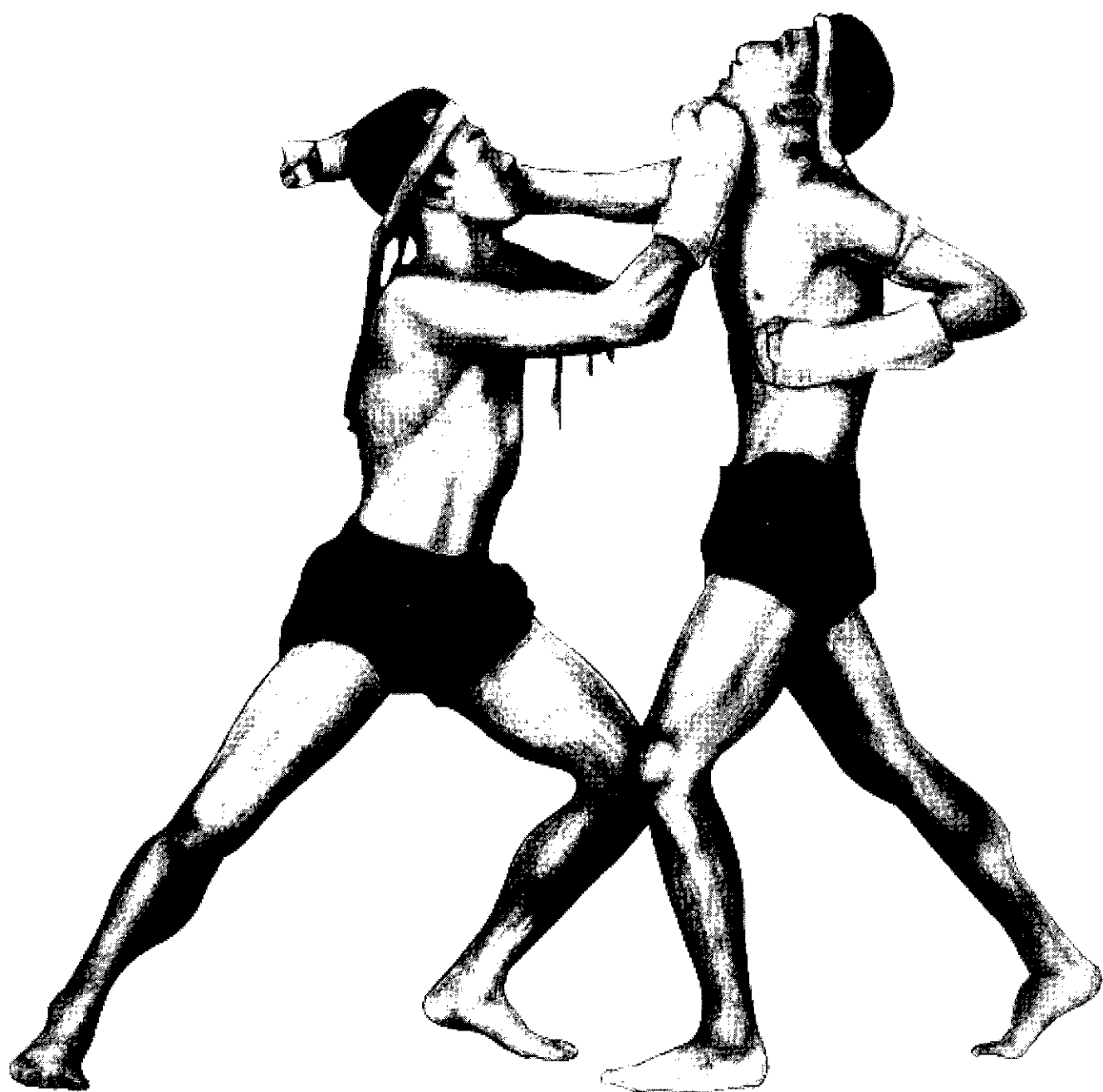
๑. ต้องไม่มีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต

๒. ต้องไม่ให้ข่าวหรือให้สัมภาษณ์ที่ทำให้เกิดความเสียหายในการตัดสิน

๓. ต้องไม่ประพฤติดิฉิธรรมอย่างร้ายแรง

๔. ต้องไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ก่อนการแข่งขัน ๒๔ ชั่วโมง

הכחמות

ประวัติศาสตร์มวยไทย

ความเป็นมาของกีฬามวยไทย

มนุษย์รู้จักคำว่า “ต่อสู้” ตั้งแต่เกิด มนุษย์ต้องต่อสู้กับทุกสิ่งทุกอย่างรอบๆ ตัว และแม้แต่กับตัวเองก็ได้ละเว้น ต้องต่อสู้กับธรรมชาติและภัยทางธรรมชาติสิ่งสารพัดที่มุ่งร้าย หรือสัตว์ที่มนุษย์มุ่งเอาชีวิตเพื่อนำมาเป็นอาหารสำหรับยังชีพ บางครั้งมนุษย์ก็ต่อสู้กันเองเพื่อสิทธิในการครอบครองเป็นเจ้าของ เพื่อเสรีภาพ เพื่อป้องกันตนเองหรืออื่นๆ การต่อสู้ดังกล่าวอาจจะต้องใช้กำลังกายกำลังใจและกำลังความคิดเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย

มนุษย์ได้พยายามคิดค้นการต่อสู้ด้วยมือเปล่าเพื่อให้ตนเองปลอดภัยจากสิ่งรอบข้าง โดยใช้อวัยวะของร่างกายเป็นอาวุธเข้าต่อสู้ เช่น มือและเท้า กำหนดระเบียบแบบแผนมีหลักเกณฑ์ในการต่อสู้สิ่งต่างๆ รวมกันเรียกว่า “มวย” บรรพบุรุษมีความเฉลียวฉลาดในการคิดค้น ดัดแปลงและพลิกแพลงในการใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกาย เช่น มือ เท้า เข่า ศอก และศีรษะเข้าต่อสู้ป้องกัน ปิดป้องส่วนที่อ่อนแอของร่างกายได้เป็นอย่างดี วิธีการต่อสู้และป้องกันตนเองของไทย ซึ่งจะหาการต่อสู้ของชาติอื่นมาเทียบไม่ได้ การต่อสู้ด้วยมือเปล่าของไทยเป็นศิลปะแห่งการต่อสู้ประจำชาติ เรียกว่า “มวยไทย”

ศิลปะมวยไทยก่อกำเนิดมาจากรากเหง้าแห่งความสามัคคีกลมเกลียวของบรรพชนไทยเพื่อปกป้องผืนแผ่นดินถิ่นเกิด ครูมวยไทยหลากหลายสำนักแต่ละท้องถิ่น ต่างคิด รังสรรค์กระบวนท่าแม่ไม้มวยไทยขึ้นมาเป็นเกราะกำบัง ป้องกันตนเอง เพื่อให้ลูกศิษย์ได้ฝึกฝนไว้ต่อสู้ป้องกันบ้านเกิดเมืองนอน

บรรพชนมวยไทยในยุคสมัยต่างๆ ได้รับเอามรดกภูมิปัญญาแห่งการต่อสู้ป้องกันตัวแบบไทยถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น ตกทอดสืบเนื่องกันมาหลายชั่วอายุคนซึ่งแบ่งเป็นยุคสมัยต่างๆ พอสังเขป ดังนี้

สมัยอาณาจักรทวารวดี ลพบุรี

ในปีพุทธศักราช ๑๑๙๑ - ๑๘๒๒ พระยาภาพรรณดิศทรงสร้างอาณาจักรทวารวดีละพละขึ้นในปีพุทธศักราช ๑๑๙๑ (ชาวจีนโพ้นทะเล เรียกว่า โดโลโปตี ละวะปุระ) และในปี่รุ่งขึ้นนั่นเอง สุกะทันตะฤาษี ได้เดินทางมาก่อตั้งสำนักฝึกวิทยายุทธขึ้น ณ เทือกเขาสมอคอน อันกว้างใหญ่ไพศาล เมื่อปีพุทธศักราช ๑๒๐๐ มีลูกศิษย์จากทั่วทุกสารทิศต่างมาศึกษาเล่าเรียนวิชาการและศิลปะการต่อสู้แขนงต่างๆ ลูกศิษย์ที่โด่งดังของสำนักเขาสมอคอน พระองค์หนึ่งคือ พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

สมัยอาณาจักรน่านเจ้า

ในปีพุทธศักราช ๑๒๙๑ โดยพระเจ้าฟ้างุ้มได้สถาปนาอาณาจักรน่านเจ้าขึ้นในปีพุทธศักราช ๑๒๙๑ ได้มีการก่อตั้งกองกำลังรักษาเมือง และฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว ทั้งอาวุธแบบไทยและการต่อสู้แบบประชิดตัวด้วยศิลปะมวยไทย

สมัยอาณาจักรสุโขทัย

ในปีพุทธศักราช ๑๗๖๒ - ๑๘๘๑ โดยพ่อขุนศรีอินทราทิตย์ เป็นผู้สถาปนาอาณาจักรสุโขทัยขึ้น ในปีพุทธศักราช ๑๗๖๒ พระมหากษัตริย์ยอดนักรบและนักมวยไทยในยุคนี้นี้ คือ พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

สมัยราชอาณาจักร อโยธยาศรีรามเทพนคร (ศรีอยุธยา)

ในพุทธศักราช ๑๘๙๓ - ๒๓๑๐ โดยพระเจ้าอู่ทอง (สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑) ทรงสถาปนา ราชอาณาจักรอโยธยาศรีรามเทพนครขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช ๑๘๙๓ มีนักมวยที่เป็นพระมหากษัตริย์หลายพระองค์ เช่น สมเด็จพระนเรศวรมหาราช สมเด็จพระเจ้าปราสาททอง สมเด็จพระนารายณ์มหาราช สมเด็จพระเจ้าเสือ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และสามัญชนอีกมากมาย เช่น พระราชมนู เจ้าพระยาโกษาธิบดี (เหล็ก) ครูตั่ง ตาแดง พันท้ายนรสิงห์ นายกลาง หมัดตาย นายใหญ่ หมัดเหล็ก นายเล็ก หมัดหนัก นายหมึก เมืองพิชัย ครูเที่ยง บ้านท่าเสา ครูเมฆ บ้านท่าเสา

สมัยกรุงธนบุรี

ในปีพุทธศักราช ๒๓๑๓ - ๒๓๒๕ สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ได้ทรงสถาปนากรุงธนบุรีเป็น ราชธานีเมื่อปีพุทธศักราช ๒๓๑๓ ในยุคนี้นี้เป็นยุคแห่งการต่อสู้และการกู้ชาติ รวมชาติ มีนักรบและนักมวย หลายท่านคือพระยาพิชัยดาบหัก นายเที่ยง บ้านแก่ง นายแห้ว แขวงเมืองตาก นายนิล พุ่งยั้ง นายบุญเกิด นายถึก ศิษย์ครูนิล และนายขนมต้ม ยอดนักมวยไทย

สมัยกรุงรัตนโกสินทร์

ในปีพุทธศักราช ๒๓๒๕ จนถึงปัจจุบัน พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรง สถาปนาราชอาณาจักรกรุงรัตนโกสินทร์ขึ้น เมื่อปีพุทธศักราช ๒๓๒๕ พระองค์เป็นปฐมบรมกษัตริย์แห่ง ราชวงศ์จักรี ทรงพระนามว่า พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ พระองค์เป็นทั้งยอดนักรบและนักมวย พระองค์หนึ่งในยุคกรุงรัตนโกสินทร์ ซึ่งแบ่งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นและเกี่ยวข้องกับมวยไทยในแต่ละรัชสมัยดังนี้

รัชสมัยรัชกาลที่ ๑ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช อยู่ในปีพุทธศักราช ๒๓๒๕ - ๒๓๕๒ มีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นในปีพุทธศักราช ๒๓๓๑ กล่าวคือ มีฝรั่งเศส ๒ คนพี่น้องเดินทางด้วยเรือกำปั่นมาทำต่อมวย มีเดิมพัน ๕๐ ชั่ง กรมพระราชวังบวร พระอนุชา เจ้ากรมมวยหลวง จัดให้หมื่นผลาญด้สกรเข้าแข่งขัน ผลการแข่งขันต้องยกเลิกลงกลางคัน เพราะเกิดมวยหมิ่นขึ้นเสียก่อน

รัชสมัยรัชกาลที่ ๒ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย อยู่ในปีพุทธศักราช ๒๓๕๒ - ๒๓๖๗ สมเด็จพระวันรัตน์ (ครูมวยทองอยู่) เปลี่ยนชื่อจาก รำหมัด - รำมวย มาเป็น มวยไทย

รัชสมัยรัชกาลที่ ๓ พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว อยู่ในปีพุทธศักราช ๒๓๖๗ - ๒๓๙๔ พระมหาปลัดเต็ง วัดชนะสงคราม ได้ค้นพบตำรามวยไทย สมุดใบข่อย ซึ่งมีรูปภาพวาดแม่ไม้และลูกไม้มวยไทยทั้งหมด ๔๖ กระบวนท่า ซึ่งท่านได้มอบให้แก่ไว้ที่หอสมุดแห่งชาติ

รัชสมัยรัชกาลที่ ๔ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว อยู่ในปีพุทธศักราช ๒๓๙๔ - ๒๔๑๑ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสนพระทัยศิลปะมวยไทยเป็นอย่างยิ่ง เมื่อพระองค์ยังทรงพระเยาว์ ทรงแต่งองค์อย่างกุมารชกมวยไทยและเล่นกระบี่กระบอง ทรงโปรดให้พระโอรสทุกพระองค์ฝึกหัดมวยไทยกับปรมาจารย์มวยไทย หลวงมลอโยธานุโยค นอกจากนั้นยังมีครูมวยและนักมวยดังในสมัยนี้อีกหลายท่านเช่น พระไชยโชคชกชนะ ขุนยี่สารสรรพากร หลวงวิศาลศุภผล

รัชสมัยรัชกาลที่ ๕ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมหาราช อยู่ในปีพุทธศักราช ๒๔๑๑ - ๒๔๕๓ เป็นยุคที่มวยไทยเฟื่องฟูสุดขีด พระเจ้าแผ่นดินเสด็จลงมาดำเนินการด้วยพระองค์เอง พระองค์โปรดการชกมวยเป็นอย่างมาก เสด็จทอดพระเนตรทุกครั้งที่มีการชกมวยและพระองค์ยังทรงพระราชทานรางวัลแก่นักมวยที่เข้าแข่งขัน ทรงโปรดให้มีการจัดการแข่งขันชกมวยไทยหลายครั้งในรัชสมัยของพระองค์ เช่น ในงานพระราชทานเพลิงพระศพ พระเจ้าลูกยาเธอพระองค์เจ้าอุรุพงษ์รัชสมโภช ระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ มีนาคม ปีพุทธศักราช ๒๔๕๒ ณ เวทีมวยในการพระเมรุ สวนมิสกวันและหลังจากนั้นอีกสิบวันทรงโปรดให้จัดชกมวยต่ออีกในวันที่ ๑ - ๕ เมษายน ปีพุทธศักราช ๒๔๕๓ ในงานพระราชทานเพลิงศพเจ้าคุณจอมมารดาเปี่ยม ณ เวทีมวยในการพระเมรุ สวนมิสกวัน จนได้นักมวยที่เก่งกาจมาก ๓ คนและโปรดเกล้าฯ พระราชทานบรรดาศักดิ์ให้แก่ทั้ง ๓ คน เป็น “ขุนหมื่นครูมวย” คือ นายปรัง ได้เป็นหมื่นมวยมีชื่อ นายกลิ้ง ได้เป็นหมื่นมือแม่นหมัดและนายแดงได้เป็นหมื่นขังขัดเชิงชก และมีวลีกล่าวขานถึงความสามารถของนักมวยทั้ง ๓ ว่า “หมัดหนักโคราช ฉลาดลพบุรี ท่าดีไชยา” และเรียกบรรดาศักดิ์ของท่านทั้ง ๓ ให้คล้องจองกันว่า “หมื่นมวยมีชื่อ หมื่นมือแม่นหมัด หมื่นขังขัดเชิงชก”

รัชสมัยรัชกาลที่ ๖ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว อยู่ในปีพุทธศักราช ๒๔๕๓ - ๒๔๖๘ ในช่วงนี้เกิดสงครามโลกครั้งที่ ๑ ขึ้นระหว่างปีพุทธศักราช ๒๔๕๗ - ๒๔๖๑ ประเทศไทยได้ส่งทหารเข้าร่วมกับฝ่ายสัมพันธมิตรในสงครามโลกครั้งที่ ๑ ณ เมืองมาเซย์ ประเทศฝรั่งเศส โดยมีพลโทพระยาเทพหัสดินเป็นแม่ทัพคุมทหารไทยไปร่วมรบในครั้งนี้ ท่านเป็นผู้สนใจมวยไทยมาก ได้จัดนักมวยไทย ชกมวยไทยโชว์ให้ทหารและประชาชนชาวยุโรปชม สร้างความชื่นชอบและประทับใจเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งนับเป็นครั้งแรกที่มวยไทยเริ่มเผยแพร่ในยุโรป

ในปีพุทธศักราช ๒๔๖๔ หลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ เกิดสนามมวยสวนกุหลาบขึ้น นับเป็นสนามมวยถาวรแห่งแรก มีการแข่งขันเป็นประจำ บนสนามฟุตบอลภายในโรงเรียนสวนกุหลาบ ระยะเริ่มแรก ผู้ชมจะนั่งและยืนรอบสังเวียนซึ่งเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส กว้างประมาณด้านละ ๒๖ เมตร ขีดเส้นกันบริเวณห้ามผู้ชมล้ำเขตสังเวียน นักมวยคาดเชือกที่มีฝีมือด้วยด้ายดิบ สวมมงคล ผูกประเจียดไว้ที่ต้นแขน สวมกางเกงขาสั้น สวมกระชับข้อมือ ป้องกันอวัยวะที่สำคัญ และใช้ผ้าคาดทับรอบเอวอย่างแน่นหนาอีกครั้ง ไม่สวมเสื้อและรองเท้าวางเท้า การต่อสู้ชกต่อย แต่แต่งกายด้วยชุดผ้าม่วงนุ่งโจงกระเบน สวมเสื้อราชประแตนและสวมถุงเท้าขาว มวยคู่ที่มีผู้สนใจมาก คือ หมิ่นมือแมนหมัด นักมวยฝีมือดีในสมัยรัชกาลที่ ๕ ซึ่งอายุได้ ๕๐ ปี ชกกับนายผ่องปราบสภณ นักมวยหนุ่มฝีมือดี รูปร่างสูงใหญ่ อายุ ๒๒ ปี จากโคราช การชกครั้งนี้เพื่อแก้แค้นแทนบิดาที่แพ้หมิ่นมือแมนหมัด เมื่อครั้งชกกันหน้าพระที่นั่งในสมัยรัชกาลที่ ๕ การแข่งขันผ่านไป ๒ นาที หมิ่นมือแมนหมัดสิ้นเสียงหลักเลยถูกหมัดเหวี่ยงควายของนายผ่องเต็มหน้าถึงกับล้มลงนอนหมดสติกับพื้นสนาม ผู้ชมต่างตื่นตะลึงกับชัยชนะของนายผ่อง วิ่งเข้าห้อมล้อมเพื่อแสดงความยินดี ทำให้เกิดความวุ่นวาย เจ้าหน้าที่และลูกเสื่อต้องทำงานหนักจากเหตุการณ์ครั้งนี้คณะกรรมการจัดการแข่งขันมวยจึงจัดประชุมเพื่อหาทางแก้ไข ในที่สุดตกลงสร้างเวทีมวยขึ้นใหม่ในวันรุ่งขึ้น โดยยกพื้นเวทีสูง ๔ ฟุต ปูพื้นด้วยเสื่อจันทบูรผืนหลายผืนเย็บติดกัน มีเชือกกันเวทีขนาด ๑ นิ้ว มีช่องตรงมุมบันไดสำหรับนักมวยและผู้ตัดสินขึ้นลง ผู้ตัดสินแต่งเครื่องแบบเสื้อป่าเต็มยศ มีเจ้าหน้าที่รักษาเวลาโดยใช้นาฬิกาจับเวลา ๒ เรือน ใช้เสียงกลองเป็นสัญญาณการชกแข่งขันกัน ๑๑ ยก ๆ ละ ๓ นาที ต้องแยกจากกันเมื่อผู้ตัดสินสั่งแยก ห้ามกัด ห้ามซ้ำ ใช้ลูกติดฟันได้ ถ้าคู่ต่อสู้ล้มให้ไปยืนรอที่มุมกลาง มิวงมโหรีปี่กลองของหมื่นสมัคร เสียงประจิดร บรรเลงให้จังหวะขณะแข่งขัน ทำให้ประชาชนสนใจเข้าชมการแข่งขันกันมากและเรียกร้องให้จัดต่อไปอีก รัชกาลที่ ๖ จึงทรงโปรดเกล้าฯ ให้พระยานนทิสโมสรนครราชสีมาแม่กองเสื่อป่า จัดแข่งขันชกมวยเพื่อหาทุนซื้อปืนให้กองเสื่อป่า ณ เวทีมวยสวนกุหลาบ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม - ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๖๔ โดยให้สมุหเทศาภิบาลและข้าหลวงหัวเมืองต่าง ๆ จัดนักมวยฝีมือดีมาชกกัน นักมวยส่วนใหญ่มาจากต่างจังหวัด จะพักที่ห้องพักของสโมสรเสื่อป่า บริเวณสวนดุสิต เมื่อนักมวยเปรียบคู่ได้แล้ว จะมีการถ่ายภาพเพื่อทำโฆษณา ซึ่งนับเป็นครั้งแรกที่มีการโฆษณา การแข่งขันมวยไทย มวยคู่ประวัติศาสตร์ที่สามารถทำเงินได้มากที่สุดในยุคนั้น คือ นายยัง หาญทะเล กับ จิน จีฉ่าง (ไอ้ว จงกุน) นักมวยจีน ผลการแข่งขัน จินจีฉ่าง ถูกชกที่ใบหน้าแล้วถูกเตะตามท้องที่ถนัด ล้มลงนอนนิ่ง ผู้ตัดสินนับ ๑๐ ก็ไม่สามารถลุกขึ้นมาต่อสู้ได้ เงินที่เหลือจากการให้รางวัลนักมวย มีจำนวนมากถึง ๓๐ บาท และมีคหบดีผู้ไม่ประสงค์ออกนามบริจาคสมทบอีก ๒๐ บาท รวมเป็นเงินที่มอบให้กองเสื่อป่า เพื่อซื้อปืนเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๕๐ บาท

รัชสมัยรัชกาลที่ ๗ พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว อยู่ในปีพุทธศักราช ๒๔๖๘ - ๒๔๗๗ พลโทพระยาเทพหัสดินได้สร้างสนามมวยหลักเมืองท่าช้างขึ้น ณ บริเวณโรงละครแห่งชาติในปัจจุบัน เวทีมวยมีเชือกกันเส้นใหญ่ขึ้น เชือกแต่ละเส้นขึงตึงเป็นเส้นเดียวไม่เปิดช่องตรงมุมสำหรับขึ้นลงเหมือนกับยุคเก่า เพื่อป้องกันนักมวยตกเวทีตรงช่องนี้ และมีการจัดการแข่งขันเป็นประจำทุกปี ต่อมาในปีพุทธศักราช ๒๔๗๑ รัฐบาลให้มีการเปลี่ยนแปลงจากการคาดเชือกมาเป็นแบบสวมข้อมือ สาเหตุเพราะในสมัยหลักเมืองท่าช้างนี้ มีนักมวยชกกันตายต่อหน้าผู้ชมรอบสนามมวยเป็นที่น่าเวทียิ่งนัก นักมวยคนนั้นคือ นายแพ เลี้ยงประเสริฐ นักมวยฝีมือดีจากบ้านท่าเสา จังหวัดอุตรดิตถ์ ได้ต่อยนายเจียร์ พระตะบอง แยกเขมร ตายด้วยหมัดคาดเชือก โดยมีข่าวลงในหนังสือพิมพ์เดลิเมล์ ฉบับวันที่ ๗ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๒ ลงพาดหัวข่าวว่า “ต่อไปนี้นักมวยที่

ชกบนเวทีต้องสวมนวมที่มีมือ” โดยได้เห็นนวมตัวอย่างจากการสวมนวมของนักมวยฟิลิปปินส์ที่เข้ามาชกมวยสากลในประเทศไทย และในวันเสาร์ที่ ๙ พฤศจิกายน ปีพุทธศักราช ๒๔๗๒ เจ้าคุณธรรมาธิบดี ได้เริ่มจัดการแข่งขันชกมวยไทยขึ้นที่สวนสนุกภายในบริเวณสวนลุมพินีร่วมกับมหรสพอื่นๆ โดยคัดเอานักมวยฝีมือดีมาชกกันทุกวันเสาร์ เนื่องจากเจ้าคุณเป็นคนทันสมัยจึงได้จัดเวทีมวยแบบมาตรฐานสากล คือ มีเชือก ๓ เส้น ใช้ผ้าใบปูพื้น มีมุมแดง มุมน้ำเงิน มีผู้ตัดสินให้คะแนน ๒ คน มีผู้ชี้ขาดการแข่งขันบนเวที ๑ คน ให้สัญญาณด้วยระฆังเป็นครั้งแรก และในวันเสาร์ที่ ๓๐ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๗๒ ในรายการต้อนรับวันขึ้นปีใหม่ คู่เอกระหว่าง นายสมาน ดิลกวิลาศ กับนายเดช ภูภิญโญ มวยประกอบรายการได้แก่ นายแอ ม่วงดี กับนายสุวรรณ นิวาสะวัตร ซึ่งนายแอ ม่วงดี ได้นำเอากระบี่เหล็กมาใช้ป้องกันอวัยวะสำคัญเป็นคนแรก ทำให้ นักมวยคนอื่นๆ หันมาใช้กระบี่เหล็กตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ในวันที่ ๒๔ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๗๕ พระยาพหลพลพยุหเสนาฯ กับพวก ได้ทำการยึดอำนาจการปกครองโดยใช้กำลังทหาร ทำให้พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวประกาศสละราชย์สมบัติเพราะการเปลี่ยนแปลงการปกครองนั้นไม่เป็นไปตามที่พระองค์ได้วางแผนไว้ คือ ต้องการมอบประชาธิปไตยให้กับคนไทย พระองค์จึงประกาศสละราชย์สมบัติเมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งมีผลกระทบกับกีฬามวยไทยในสมัยนั้นด้วย

รัชสมัยรัชกาลที่ ๘ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล อยู่ในปีพุทธศักราช ๒๔๗๗ - ๒๔๘๙ มีคหบดีผู้มีชื่อเสียงในสมัยนั้นได้สร้างเวทีมวยขึ้นบริเวณที่ดินของเจ้าเขต ชื่อ สนามมวยสวนเจ้าเขต ซึ่งปัจจุบันคือที่ตั้งกรมรักษาดินแดน การดำเนินการจัดการแข่งขันเป็นไปด้วยดี เนื่องจากทหารเข้ามาควบคุมเพื่อนำรายได้ไปบำรุงกิจการทหาร จัดการแข่งขันกันติดต่อกันหลายปีจึงเลิกไป เพราะเกิดสงครามโลกครั้งที่ ๒ กองทัพญี่ปุ่นบุกเข้าประเทศไทย เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๔ ระหว่างปีพุทธศักราช ๒๔๘๕ - ๒๔๘๗ สงครามโลกครั้งที่ ๒ กำลังจะสงบแต่ยังคงมีเครื่องบินข้าศึกบินลาดตระเวนอยู่ทั้งกลางวันกลางคืน จำเป็นต้องจัดการแข่งขันชกมวยไทยตามโรงภาพยนตร์ต่างๆ ในเวลากลางวัน เช่น สนามมวยพัฒนาการ สนามมวยท่าพระจันทร์ สนามมวยวงเวียนใหญ่ เนื่องจากประชาชนยังสนใจการแข่งขันมวยไทยอยู่ ในวันที่ ๒๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๘ สนามมวยเวทีราชดำเนินได้เปิดสนามทำการแข่งขันครั้งแรก มีนายปราโมทย์ พึ่งสุนทร เป็นนายกสนามมวยคนแรก พระยาจินดารักษ์เป็นกรรมการบริหารเวที ครูชิต อัมพลสิน เป็นโปรโมเตอร์ จัดชกเป็นประจำในวันอาทิตย์เวลา ๑๖.๐๐ – ๑๘.๐๐ น. ใช้กติกาของกรมพลศึกษา ปีพุทธศักราช ๒๔๘๐ ชก ๕ ยก ๆ ละ ๓ นาที พักระหว่างยก ๒ นาที ในระยะแรกชกน้ำหนักตัวนักมวยด้วยมาตราส่วนเป็นสโตนเหมือนน้ำหนักม้า อีก ๒ ปีต่อมา จึงเปลี่ยนเป็นกิโลกรัม ปีพุทธศักราช ๒๔๙๑ เปลี่ยนน้ำหนักนักมวยเป็นปอนด์ เพื่อให้เป็นระบบสากลมากขึ้น และเรียกชื่อรุ่นตามน้ำหนัก ซึ่งในปีพุทธศักราช ๒๔๙๔ สนามมวยเวทีราชดำเนินได้เริ่มก่อสร้างหลังคาอย่างถาวร

รัชสมัยรัชกาลที่ ๙ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช อยู่ในปีพุทธศักราช ๒๔๘๙ จนถึงปัจจุบัน พระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงมีพระปรีชาสามารถในด้านต่าง ๆ หลายด้าน พระองค์ได้กล่าวว่าการกีฬาเป็นเครื่องมือทางการศึกษาที่สามารถพัฒนาคนให้สมบูรณ์ทุกด้าน ทรงให้ความสำคัญต่อการกีฬา โดยได้ทรงรับอุปถัมภ์สมาคมกีฬาต่างๆ หลายสมาคม และได้ทรงมีพระบรมราโชวาทเกี่ยวกับกีฬาและวัฒนธรรมไว้ว่า “การกีฬานั้นนอกจากจะให้ความสนุกสนานและความสมบูรณ์แก่ร่างกายแล้วยังให้ผลดีทางจิตใจอย่างมากมาย นักกีฬาที่ได้รับการฝึกหัดอบรมมาอย่างดีแล้วย่อมมีใจแน่วแน่ต้องตัดสินใจ

รวดเร็ว รู้จักแพ้ รู้จักชนะ และรู้จักให้อภัย ผู้มีใจเป็นนักกีฬาจึงเป็นผู้ที่มีประโยชน์ต่อสังคมและเป็นที่น่าคบหาสมาคมด้วยอย่างยิ่ง” การกีฬาจึงเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการศึกษาที่สำคัญ และใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนในประเทศให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจเสมอมา อันเป็นผลก่อให้เกิดความภาคภูมิใจแก่พสกนิกรชาวไทยเป็นอย่างยิ่ง พระองค์ทรงเป็นพระมหากษัตริย์นักดนตรี นักบริหาร นักวิชาการ นักวิจัย รวมทั้งทรงเป็นพระมหากษัตริย์นักกีฬา นอกจากนี้พระองค์ยังได้ทรงมีพระราชดำรัสในเรื่องกีฬามวยไว้ดังนี้ “...กีฬามวยนี้กับความมั่นคงและความก้าวหน้าของประเทศชาติก็สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพราะว่ามวยนี้ก็เป็นทางป้องกันตัว เป็นกีฬาที่มาจากการป้องกันตัวของนักรบไทยมาแต่โบราณกาล มาสมัยนี้เราต้องป้องกันตัวด้วยการใช้การต่อสู้ส่วนหนึ่งและด้วยวิธีที่จะพัฒนาประเทศอีกส่วนหนึ่ง นักมวยทราบดีว่าถ้าต่อสู้เฉพาะด้วยกำลังก็คงแพ้แน่ ต้องมีวิชาการ ต้องมีวิธีการ และต้องมีสติที่มั่นคง ที่รู้วิชาการที่จะบุก และวิชาการที่จะหลบ ฉะนั้นการที่มีการต่อสู้มวยเพื่อป้องกันตัวก็ต้องอาศัยทั้งสองอย่างเหมือนกัน...”

ในรัชสมัยนี้เป็นยุคแห่งการพัฒนาศิลปะมวยไทย เมืองคัมภีร์มวยไทยต่าง ๆ เกิดขึ้นมากมาย มีการแข่งขันมวยไทยอาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีการพัฒนาทักษะมวยไทย ปรับปรุงกติกาการแข่งขันและจัดให้มีการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่น นอกจากนี้ยังมีการสืบสานอนุรักษ์ศิลปะมวยไทยโบราณ โดยจัดให้มีการแข่งขันศิลปะมวยไทยในรูปแบบการประกวด อาทิ การแข่งขันการไหว้ครู การแข่งขันทักษะมวยไทย และการแข่งขันมวยไทยแอโรบิก

บทบูชาครู

ข้าขอน้อมนบ ด้วยความเคารพ ครู มวยไทย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธ ตัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธ ตัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธ ตัสสะ

	ยะมะหัง	ครูอาจารย์ยัง	สระระนั่งคะโต
อินามิ	สกะการณะตั้ง	ครูอาจารย์ยัง	อภิปุชะยามิ
หุติยัมปิ	ยะมะหัง	ครูอาจารย์ยัง	อภิปุชะยามิ
อมินา	สกะการณะตั้ง	ครูอาจารย์ยัง	อภิปุชะยามิ
ตะติยัมปิ	ยะมะหัง	ครูอาจารย์ยัง	อภิปุชะยามิ
อมินา	สกะการณะตั้ง	ครูอาจารย์ยัง	อภิปุชะยามิ

ไหว้ขอพร

มือบึงคบ ก้มกราบ น่องรำลึก ก่อนสู้ศึกไหว้ครู ผู้สั่งสอน

เทพพนม พรหมสี่หน้า อรชร ไหว้ขอพร ศิษย์มีครู ค่อยสู้กัน

สวดยอดมวยไทย

อันมวยไทยนั้น ยิ่งยง มีพิษสง เยี่ยงนาคา ถึงเล็กก็เล็กปลา พันธุ์ลูกหม้อ
ว่ายอดคน มีพิษ ท้าวสารพางค์ ตลอดร่าง รุขุมขน หากสู้ คนต่อคน ประกาศท้า ท้าฟ้าดิน

ความหมายของการยกครู

“การยกครูหรือการขึ้นครู” เป็นพิธีการอย่างหนึ่งที่เป็นทางการตกลงยอมรับการเป็นครูกับศิษย์อย่างสมบูรณ์ เต็มใจ เปรียบเสมือนการขึ้นทะเบียนและการปฐมนิเทศ เป็นการชี้แจงระเบียบการฝึกหัดและข้อตกลงบางอย่างในการฝึก และยังเป็นการทำให้ศิษย์เกิดความเชื่อมั่น ศรัทธาในการฝึกซ้อมและการแข่งขันได้ชื่อว่า เป็น “ศิษย์มีครู”

ในสมัยโบราณครูมวยอาจจะนำลูกศิษย์มาอยู่ด้วย เพื่อให้แน่ใจว่าลูกศิษย์จะเป็นคนดี มีนิสัยสุภาพเรียบร้อย ขยันหมั่นเพียร มีความต้องการที่จะฝึกหัดศิลปะมวยไทยอย่างจริงจัง และใช้ศิลปะมวยไทยในทางที่ดีงาม และเป็นประโยชน์ต่อสังคม ชื่อสัตย์ สุจริตต่อวิชาชีพ เคารพเชื่อฟังครูมวย เมื่อมั่นใจแล้วจึงจะเริ่มสอนการไหว้ครูจนชำนาญ สวยงาม จากนั้นจึงจะเริ่มสอนวิธีการใช้อาวุธของมวยไทยต่อไป

ความสำคัญของการไหว้ครู

การไหว้ครูเป็นประเพณีที่ปฏิบัติสืบทอดกันมานานจนถึงปัจจุบัน การแสดงหรือการแข่งขันศิลปะมวยไทย กระบี่กระบองหรืออาวุธอื่นๆ ที่มีมาแต่โบราณนั้น ก่อนการแสดงหรือแข่งขันทุกคนจะต้องไหว้ครูก่อนทุกครั้ง การไหว้ครูเป็นการทำความเคารพต่อประธานในพิธีการแข่งขันหรือเป็นการถวายบังคมแด่พระมหากษัตริย์ ซึ่งในสมัยโบราณทรงโปรดฯ ให้มีการชมมวยหน้าพระที่นั่งอยู่เสมอ ทั้งยังเป็นการระลึกถึงความกตัญญูต่อครูบาอาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้ เพื่อความเป็นสิริมงคล ทำให้จิตใจมั่นคงไม่หวั่นไหว ครั้นคร้ามต่อคู่ต่อสู้ นอกจากนั้นการรำรำยังเป็นการสังเกตดูเชิงคู่ต่อสู้ เป็นการอบอุ่นร่างกายยืดเหยียดกล้ามเนื้อให้พร้อมที่จะต่อสู้ และคลายความเคร่งเครียดของจิตใจ ทั้งเป็นการสำรวจพื้นที่บริเวณที่ใช้เป็นสิ่งเวียนการต่อสู้ เนื่องจากแต่เดิมการแข่งขันชมมวยจะแข่งขันบนลานดิน ซึ่งเป็นพื้นที่การต่อสู้ชั่วคราว

เครื่องแต่งกายมวยไทย

การแต่งกายมวยไทยถือเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่น กีฬามวยไทยต้องการความคล่องแคล่ว ว่องไวในการเคลื่อนไหว เพื่อให้เกิดความสะดวกสบาย จึงให้เพียงกางเกงขาสั้นและอุปกรณ์ป้องกันตามกฎ กติกาของการแข่งขัน และอีกส่วนหนึ่งที่เป็นหัวใจและสร้างพลังใจของนักมวยไทยในการแข่งขัน คือ เครื่องรางของขลังที่อยู่คู่กับนักมวยไทยตั้งแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน ซึ่งรูปแบบของการแต่งกายมวยไทย แยกออกเป็น ๒ รูปแบบคือ

๑. การแต่งกายมวยไทยสมัยโบราณ ในอดีตมีการทำศึกสงครามเพื่อปกป้องแผ่นดินจากการรุกรานของประเทศเพื่อนบ้าน จึงต้องฝึกฝนการใช้อาวุธและการต่อสู้ด้วยมือเปล่า ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญของลูกผู้ชายไทยที่จะต้องเตรียมตัวเป็นกำลังพลที่มีความสามารถรอบด้าน แต่ในยามสงบไม่มีสงครามทุก ๆ คนจะต้องฝึกซ้อมศิลปะป้องกันตัว แข่งขันประลองชั้นเชิงในศิลปะการต่อสู้ระหว่างสำนักหรือหมู่บ้านต่าง ๆ ดังนั้นเครื่องแต่งกายของนักมวยสมัยโบราณจึงสวมเครื่องแต่งกายครบเครื่องคล้ายออกศึกเข้าแข่งขันชมมวยเพียงแต่ไม่ถืออาวุธและประดับยศ

๒. การแต่งกายมวยไทยสมัยปัจจุบัน การแต่งกายของมวยไทยในสมัยปัจจุบันมีองค์ประกอบ คล้ายกับมวยไทยสมัยโบราณ คือ

เครื่องรางของขลัง ได้แก่ มงคล ในปัจจุบันนักมวยจะสวมมงคลไว้บนศีรษะตั้งแต่แต่งตัวเสร็จจน ขึ้นเวที และจะถอดออกเมื่อไหว้ครูและรำมวยไทยเสร็จสิ้นแล้ว ประเจียด ซึ่งนักมวยสามารถคาดไว้ที่ ต้นแขนได้ตลอดเวลาในขณะที่ทำการแข่งขัน นอกจากนี้อาจมีเครื่องรางของขลังอื่นๆ อีก ซึ่งจะต้องเก็บไว้ให้ มิดชิดไม่ให้เกิดอันตรายต่อคู่แข่ง

เครื่องแต่งกาย ในปัจจุบันเครื่องแต่งกายของมวยไทยประกอบด้วยกางเกงขาสั้น กระจับ ผ้าพันมือนวม ฟันยาง ปลอกรัดข้อเท้า

ปัจจุบันกีฬามวยไทยนอกจากจะมีการแข่งขันมวยไทยอาชีพแล้วยังมีการจัดการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่นอีกด้วย การแต่งกายของมวยไทยสมัครเล่น จะต้องมียุปกรณ์ป้องกันอันตรายเพิ่มเติม คือ เกราะอ่อนป้องกันศีรษะ เกราะอ่อนป้องกันลำตัว สนับศอก และสนับหน้าแข้ง

ทำรายร่ำไหว่ครู

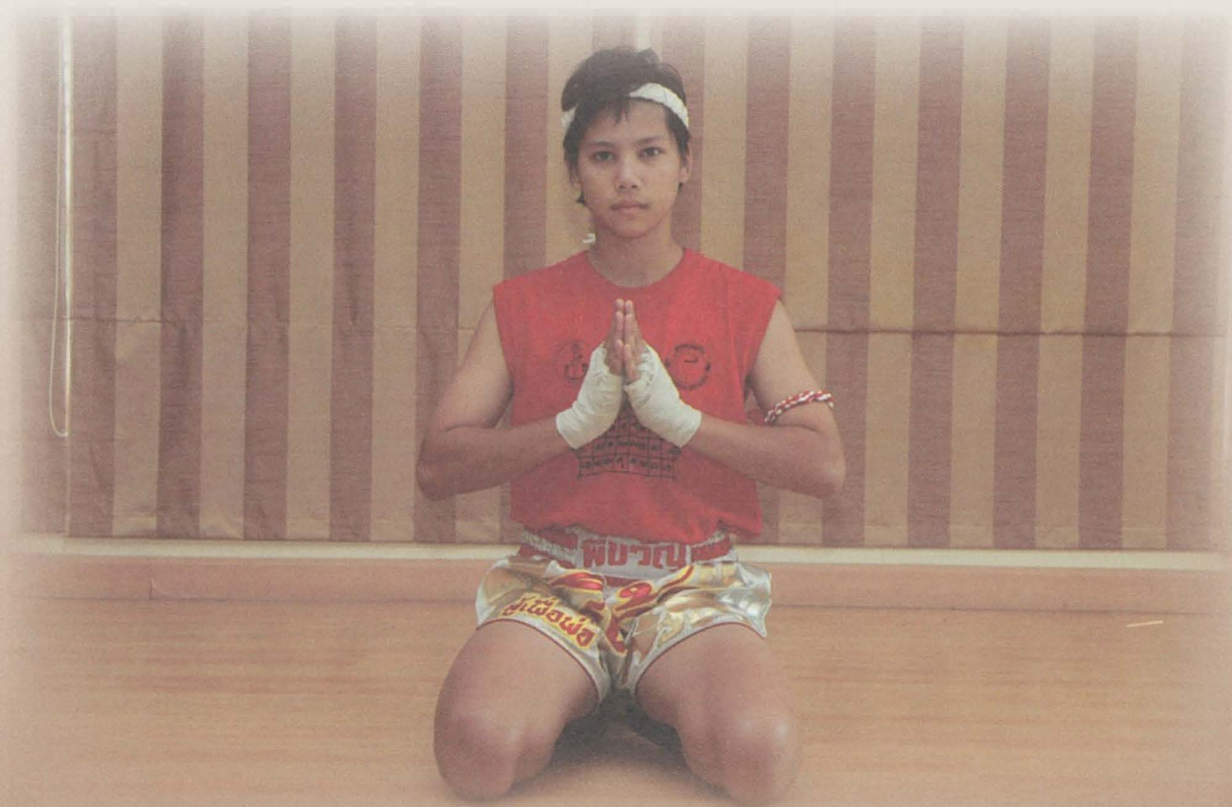

ท่าเทพบุตร

๘๖

หลักสูตรกิจกรรม กีฬามวยไทย

ท่าเทพธิดา

๘๓

หลักสูตรท่ารำ กีฬามวยไทย

ท่ากราบเบญจางคประติษฐาน

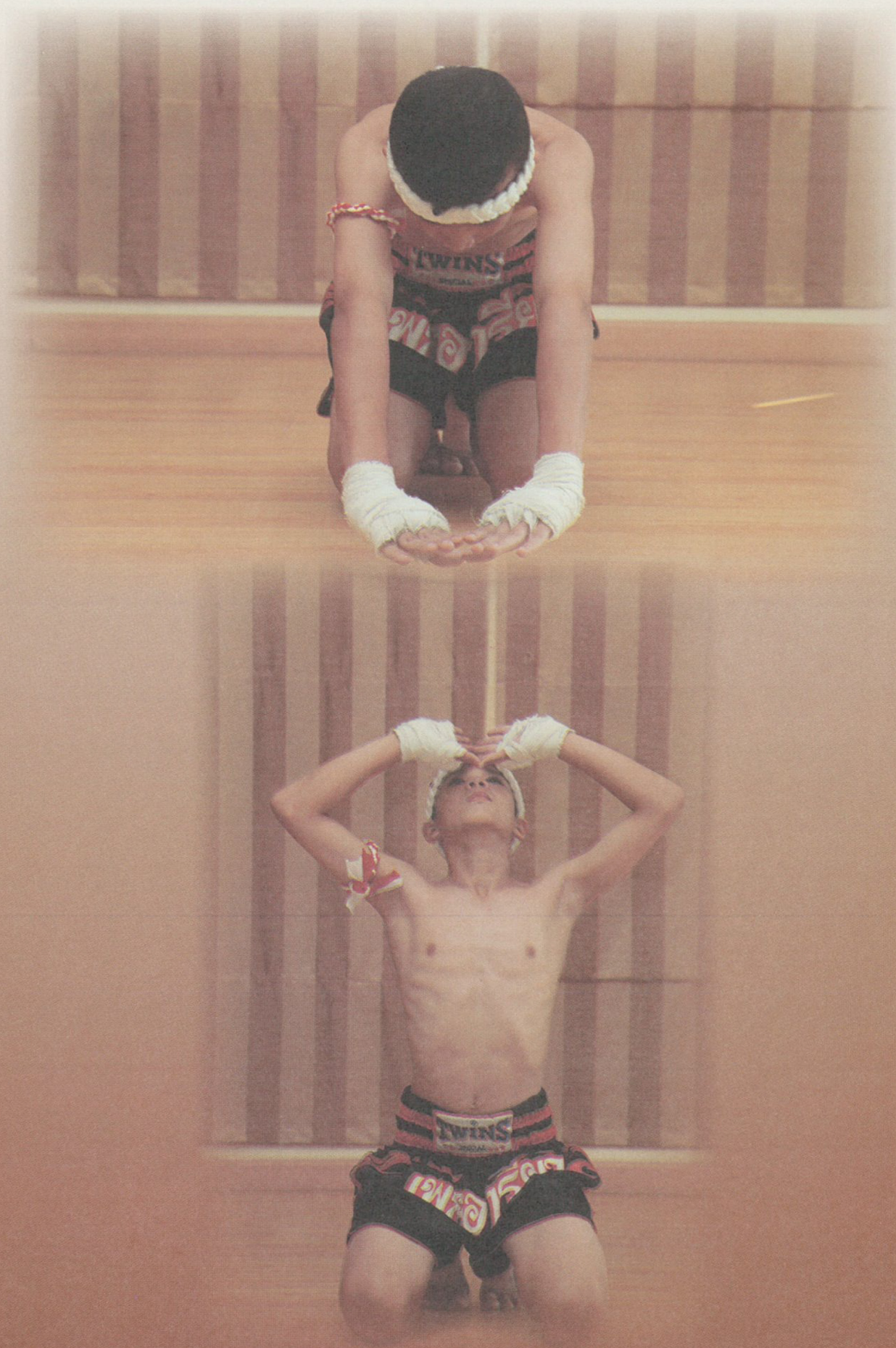
ท่ากราบเบญจางคประดิษฐ์

ท่าปหลุม

ท่าพรหม

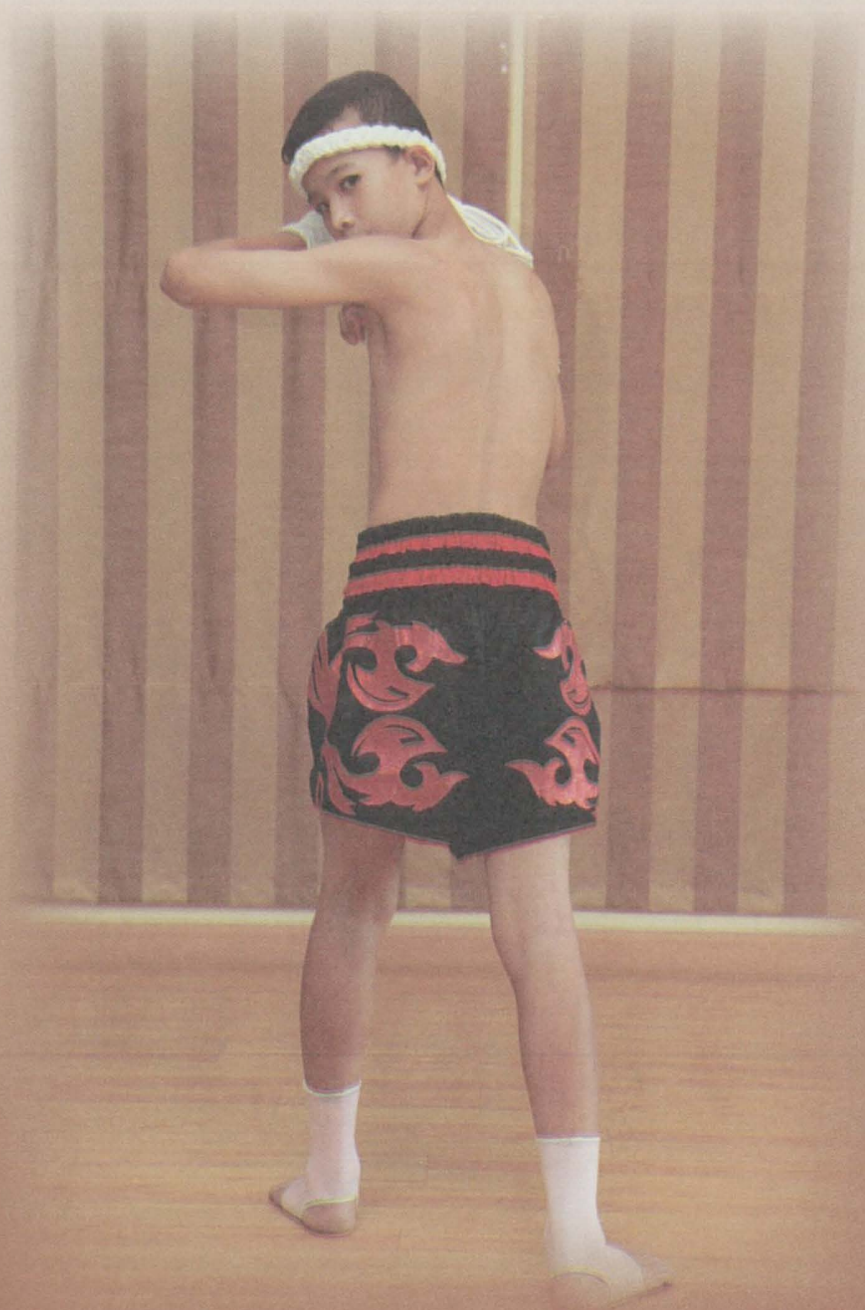

ท่าส่วน้อยปะแบ้ง

ท่าเทพนิมิต

ท่าพญ์คมตั้งมกวาง

ท่าอย่างสามชุก

๕๕

หลักสูตรกิจกรรม กีฬามวยไทย

ท่าทรงสี่เหลี่ยม

บอเขาพระสุเมรุ

ตาเถรคำฝัก

ดัดบั้นชาลา

อิเหนาแทงกริช

ชวาชัดชอก

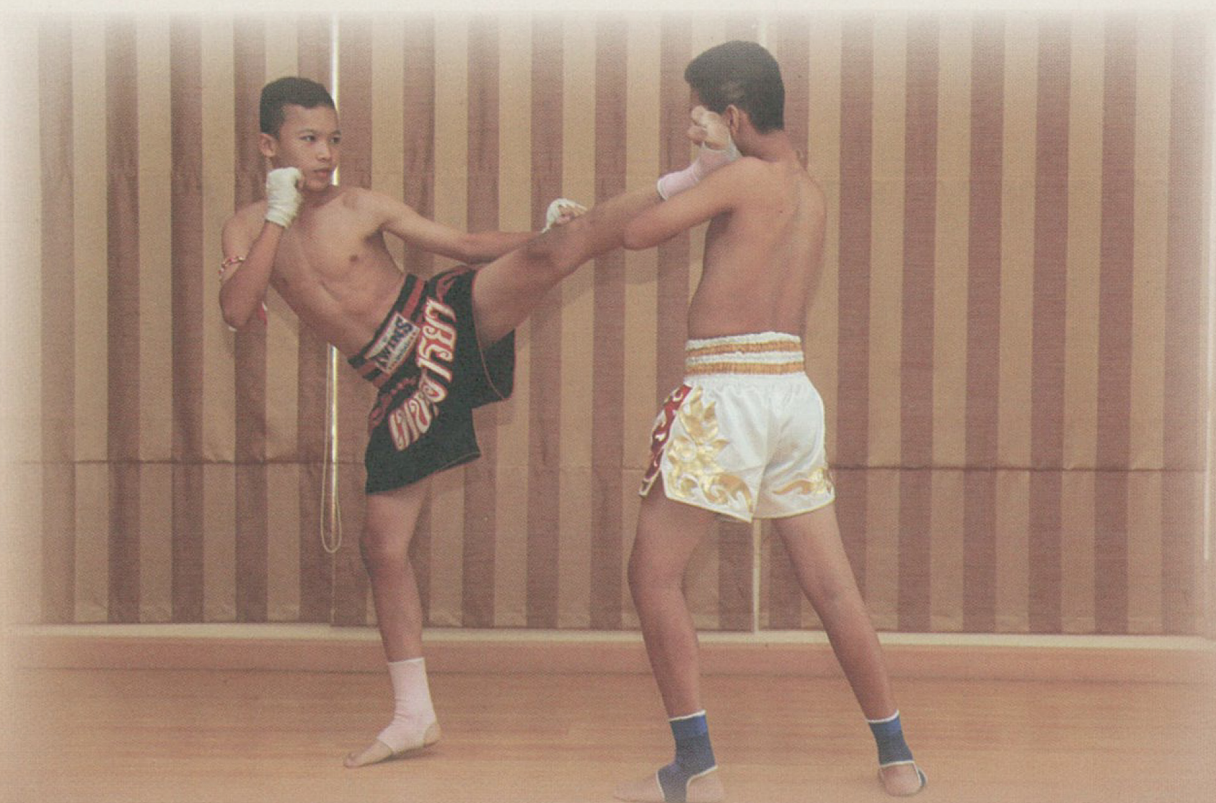
หักคอเฮราวัน

มอญยันชลัก

วิรุฬห์ทกกลับ

ตระเข้ฟาดหาง

นาคาบิตหาง

สลับฟันปลา

ปีกขาแหวกวัง

หักวงงโยธา

ปีกสูททอย

ขุนยักษ์จับลิง

๑๐๕

หลักสูตรทิวกรรม กีฬามวยไทย

อุปกรณ์การฝึกซ้อมและ การแข่งขันมวยไทยสมัครเล่น

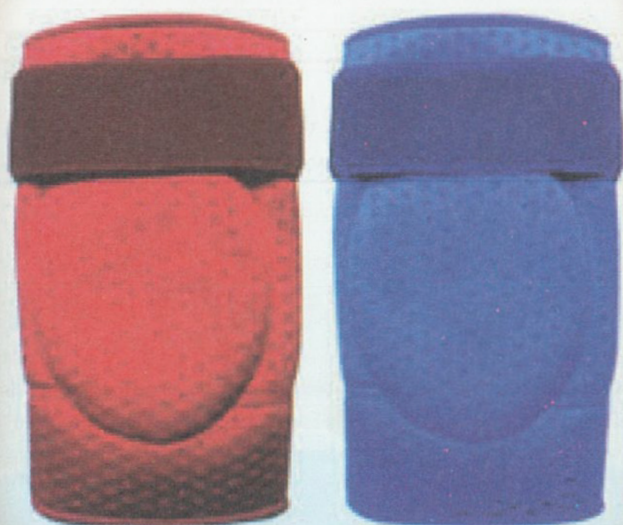
เครื่องป้องกันศีรษะ

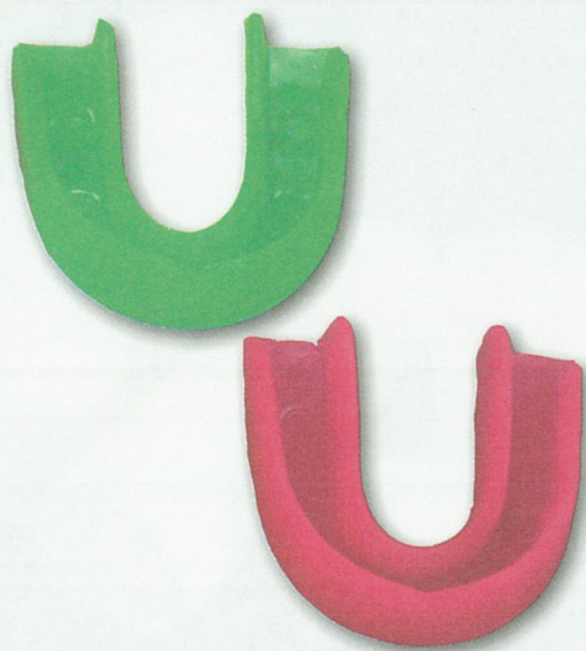
เครื่องป้องกันลำตัว

นวม

สนับศอก

ฟันยาง

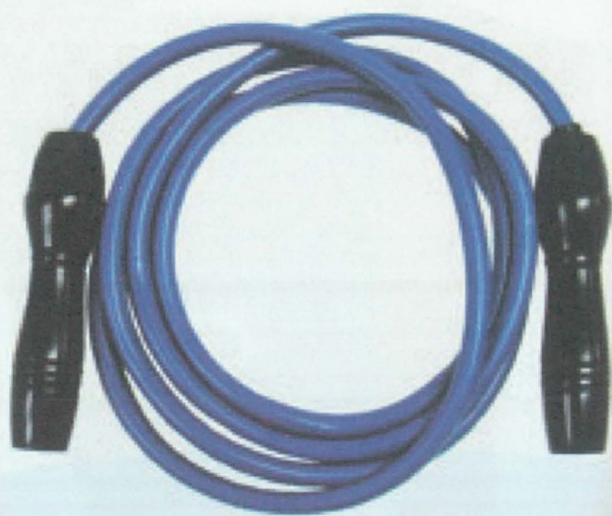
กระชับ

ผ้าขี้ม้อน

สนับแข้ง

เชือกกระโดด

กระสอบทราย

ปลอกรัดข้อเท้า

กางเกง

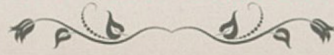

รูปสำหรับการแต่งกายนักมวยไทย

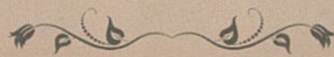
รูปสาธิตการแต่งกายนักมวยไทยสมัครเล่น

คณะกรรมการจัดทำหลักสูตร

ดร.ศักดิ์ชาย	ทัพสุวรรณ
ผศ.ลือชา	สุบรรณพงษ์
นายจิตชัย	จำปาหอม
จำสืบเอกสมนึก	ไตรสุทธิ
นายชนทัต	มงคลศิลป์

คณะกรรมการพิจารณาและปรับปรุงหลักสูตร

๑. นางฉวีวรรณ ธรรมิกานนท์	ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ	หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษา
๒. นายสมพล นาคโต	ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ	หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษา
๓. นายสรณรงค์ แสงทอง	ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการ	หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษา
๔. นายประเสริฐ เรื่องตระกูล	ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการ	หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษา
๕. นางเพ็ญภา ชมเดช	ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ	โรงเรียนวัดสุวรรณคีรี สำนักงานเขตบางกอกน้อย
๖. นายโสภณ ศรีจั่นเพชร	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ	โรงเรียนบางมด (ตันเปาวิทยาคาร) สำนักงานเขตทุ่งครุ
๗. นายสัญญาชัย อำไพจันทร์กุล	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ	โรงเรียนสวนลุมพินี สำนักงานเขตปทุมวัน
๘. นายพัสดาร ยุงทอง	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ	โรงเรียนวัดวิจิตรการนิมิตร สำนักงานเขตภาษีเจริญ
๙. นายทงศ์ พุ่มพานิช	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ	โรงเรียนมัธยมมนาคานาวาอุปถัมภ์ สำนักงานเขตสวนหลวง
๑๐. นางสาวเนตรชนก เพียรการ	ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ	โรงเรียนวัดคฤหบดี สำนักงานเขตบางพลัด
๑๑. ดร.จารีลักษณ์ รัตนพันธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พิมพ์ที่ ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด สาขา 4
44/16-17 ถ.เลี้ยวเมืองนนทบุรี ต.ตลาดขวัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000
โทร. 0 2525 4807-9, 0 2525 4853-4 โทรสาร 0 2525 4855
E-mail : ACFT@co-opthai.com www.co-opthai.com

